

چشم انداز کابینه دوازدهم از نگاه بخش خصوصی

۱۰

عضو هیات بازرسان سندیکا:

پیمانکاری
فضایی برای
خلاقیت است

۴۰

عضو هیات مدیره سندیکا:

رسالت پیمانکار
آبادانی است
نه سرمایه داری

۲۸

اجرای کامل قانون مترقی بهبود مستمر فضای کسب و کار

یک درخواست عاجل
از دولت
تدبیر و امید

۲۴

دردیدار هیات مدیره با مسئولان مالیاتی کشور عنوان شد

بررسی مسائل
مالیاتی
در حوزه پیمانکاری

۲۲

فهرست مطالب

صاحب امتیاز: سندیکای شرکت‌های ساختمانی ایران

مدیرمسئول: مهندس جواد خوانساری

شورای سیاست‌گذاری:

- مهندس منوچهر ملکینی فرد (نماینده هیأت مدیره)
- مهندس جواد خوانساری (مدیرمسئول)
- مهندس بهمن دادمان (رئیس هیأت مدیره)
- دکتر ایرج گلابتونچی (دبیر سندیکا)
- مهندس محمود مصطفی‌زاده (سر دبیر)

رئیس کمیسیون انتشارات:

- مهندس علی ورزنده

سر دبیر:

- مهندس محمود مصطفی‌زاده

کمیسیون انتشارات و تحریریه:

- مهندس علی ورزنده (رئیس کمیسیون انتشارات)
- مهندس محمدعلی پور شیرازی (کمیسیون عضویت و پیگیری)
- مهندس سیامک مسعودی (کمیسیون قوانین و مقررات)
- مهندس علاءالدین سادات باریکانی
- مهندس پرهام سیدین

صاحبان آثار:

- دکتر محمود سریع القلم ● دکتر موسی غنی‌نژاد
- دکتر محمود جامساز ● مهندس توحید زورچنگ
- دکتر علی اکبر نجفی ● مهندس پرهام موحد
- مهندس محمدرضا حاجی‌علیخانی
- مهندس محمدعلی پور شیرازی

حروفچینی، امور بازرگانی و اشتراک: فریبا پور آقا
 خبرنگار: آرزو نوری
 عکس و صفحه‌آرایی: داود خانی
 لیتوگرافی و چاپ: پیمان نواندیش (۸۸۸۲۸۷۳۴)

تهران، خیابان طالقانی، بین میدان فلسطین و خیابان ولیعصر،
 خیابان شهید برادران مظفر (صبا جنوبی)، شماره ۸۶،
 ک.پ: ۱۴۱۶۹۶۶۹۱

تلفن: ۶۶۴۶۴۲۶۱ - ۶۶۴۰۲۰۳۷ فکس: ۶۶۴۶۴۰۸۴
 پست الکترونیکی: payamabadgaran@yahoo.com
 نشانی الکترونیکی: www.acco.ir

چشم‌انداز کابینه دوازدهم از نگاه بخش خصوصی
 مکاتبات

دیدار چند تشکل فنی و مهندسی
 یک درخواست عاجل از دولت تدبیر و امید
 مصاحبه با آقای مهندس زورچنگ
 عباس آخوندی رأی اعتماد گرفت
 مهمترین اولویت دولت دوازدهم
 چرا بخش خصوصی در حاشیه مانده است؟
 زمان جدی گرفتن بخش خصوصی فرا رسیده است
 تاریخچه اتوبان‌سازی در ایران
 مصاحبه با آقای مهندس موحد
 لزوم تعادل میان تعهد و توانایی رئیس جهور
 پاگرد

واقعی نبودن قیمت‌ها مانعی برای سرمایه‌گذاری بخش خصوصی
 پل‌های لرزان تهران نیاز با بازسازی دارند
 عبث‌های پلاسکو و گرنگل
 کارگاه آموزشی مدیریت کارآمد سازمان‌های کارفرمایی
 بیمه شخص ثالث ماشین‌آلات پیمانکاری

نوشته‌های نویسندگان، لزوماً نظرات نشریه نیست. نقل مطالب نشریه فقط با ذکر ماخذ مجاز است.

کمیسیون انتشارات در رد یا قبول مقالات ارسالی مختار می‌باشد و در ویرایش علمی، ادبی و خلاصه‌سازی آن مجاز است. در ضمن مقالات ارسالی عودت داده نمی‌شود

چشم انداز کابینه دوازدهم از نگاه بخش خصوصی

سرمقاله

پیام آبادگران
مردادماه ۱۳۹۶
شماره ۳۵۷

ماه سال ۱۳۹۲ بیانگر آن است که از همان زمان دولت این چالش را شناسایی کرده و برنامه‌هایی برای مهار آن تدارک دیده بود. در ایام مبارزات انتخاباتی نیز، دکتر روحانی به صورت مکرر و موکد، مسئله اشتغال را زیربنای اصلاح نابسامانی‌های اقتصادی و اجتماعی جامعه ایران معرفی کرد.

نکته کلیدی در مواجهه دولت با ابرچالش بیکاری همین است که زنجیره‌ای از چند عامل در بروز و تشدید آن نقش داشته است و دست‌اندرکاران اقتصاد کشور برای بازکردن کلاف سردرگم‌کننده بیکاری می‌بایست نگاه خود را به همه این عوامل معطوف کنند از جمله این عوامل می‌توان به کاهش رشد اقتصادی، نبود رونق در کسب و کار، رکود اقتصادی، سیاست‌های پولی و مالی نادرست، کاهش سرمایه‌گذاری، افزایش مداوم هزینه‌های جاری دولت، جذابیت سود سپرده‌ها در بانک‌ها یا بازارهای واسطه‌گری، رکود واحدهای تولید و نبود نقدینگی لازم برای فعالیت‌های عمرانی و زیرساختی و... اشاره کرد.

به عبارت دیگر دولت محترم اگر می‌خواهد بر غول بیکاری فایق آید و تعهد خود به برنامه ششم مبنی بر ایجاد حدود یک میلیون شغل را محقق کند باید به پیش شرط‌های تولید اشتغال توجه بیشتری کند. آن زنجیره عوامل ایجاد و تشدیدکننده بیکاری در واقع همان دست پنهانی است که در اقتصاد ایران زمینه تحرک اقتصادی و تولید اشتغال را از بین برده‌اند. از اینرو می‌توان ادعا کرد که دولت برای عبور از سد این چالش که تبعات اجتماعی، فرهنگی و حتی سیاسی دارد، باید ضمن ایجاد فرماندهی مشترک در حوزه اقتصاد و عمران، تک‌تک عوامل و موانع تولید

تلویزیونی‌اش پیداست، دولت در ترکیب و صورت‌بندی جدید کابینه، بیش از گذشته به خروج از رکود، انسجام بیشتر در سیاست‌های مالی و پولی، ایجاد رونق در صنعت، تقویت بخش خصوصی چشم دوخته است. البته واقعیت این است که دولت محترم چاره‌ای جز این پیش رو ندارد.

در ۴ سال گذشته با تلاش جمعی دولت و نهادهای حاکمیتی جامعه ایران تا حدی از وضعیت قرمز و بحرانی خارج شد و اکنون در مسیر هموارتری برای رسیدن به چشم‌انداز بهتر قرار گرفته است. برای درک تفاوت وضع موجود با وضع گذشته، کافی است به یاد آوریم که در چند حوزه راهبردی نظیر؛ اشتغال، سرمایه‌گذاری داخلی و خارجی، فروش نفت، تورم، رشد اقتصادی، توسعه بوروکراسی و سیستم دولتی، غلبه واردات بر صادرات، کاهش تولید و حتی تعطیلی یا ورشکستگی واحدهای تولیدی، دست‌اندازی به سرمایه‌های ملی مانند صندوق تامین اجتماعی، شاخص‌ها از وضع اسف‌بار حکایت می‌کردند.

مسئله اصلی این است که در این دوره، دولت از میان معضلات پرشمار اقتصاد ایران، کدام یک را در اولویت و کانون تصمیم‌گیری خود نشانده است و راه حل و ابزارهای آن را در چه چیزی می‌جوید؟

اگر به مراجع و صاحب نظران اقتصادی رجوع کنید خواهید شنید که در این برهه، ایجاد اشتغال و غلبه بر بحران بیکاری مهمترین مسئله‌ای است که دولت با آن مواجه است. این بحران محصول عملکرد و انتخاب‌های نادرست و نامطلوب دوران گذشته است که به دولت یازدهم ارث رسید. مراجعه به اولین نشست خبری دکتر روحانی در خرداد

تشکیل کابینه جدید، مهمترین واقعه تابستان ایران به حساب می‌آید. دکتر حسن روحانی رئیس جمهوری محترم بر اساس تجربه ۴ سال گذشته و وعده‌هایی که برای تحقق مطالبات مردم داده بود، دست به تغییراتی در چینش کابینه جدید زده است.

طبیعی است که اکنون هر قشری از جامعه بر اساس شرایطی که با آن روبرو است به ارزیابی کم و کیف کابینه جدید بپردازد و درباره چشم‌انداز آینده کشور به ارزیابی بنشیند. در این مقاله بنا داریم صرفاً از منظر نسبت کابینه دوازدهم با شعارهای مبتنی بر تقویت بخش خصوصی به ارزیابی و تحلیل وضعیت بپردازیم. در آرایش جدید کابینه سکنداران نهادهایی چون بانک مرکزی، سازمان مدیریت و برنامه‌ریزی و وزارتخانه‌هایی چون کار و تعاون و رفاه اجتماعی، نفت، راه و شهرسازی حفظ شده‌اند و در مقابل فلش تغییر به سمت مدیران وزارتخانه‌هایی چون صنعت، معدن و تجارت، اقتصاد و نیرو رفته است.

اولین برداشت از این رشته تغییر در چینش کابینه این است که دولت در دور جدید با سپرده‌سکان چند وزارتخانه به تیم جدید در سیاست‌های کلان خویش در این عرصه‌ها تغییرات قابل توجه به عمل خواهد آورد.

در تکمیل حلقه وزیران جدید، رئیس جمهوری به تغییراتی در ستاد تصمیم‌سازی دولت مبادرت کرد. احیای جایگاه معاونت اقتصادی رئیس جمهوری و انتصاب دکتر محمد نهاوندیان به این سمت و انتصاب دکتر نیلی به سمت ریاست ستاد هماهنگی اقتصادی ۲ گام بارز او در رساندن پیام تغییر به بدنه اقتصاد آسیب‌دیده ایران است.

آنگونه که از توضیحات رئیس جمهوری محترم در روز رای اعتماد و مصاحبه

اشتغال را شناسایی کرده و در قالب طرح جامعه برای گشودن تک تک آن گره‌های به هم تنیده اقدام کند. اگر نگاه اشتغال زایی بر سیاست‌های دولت حاکم شود، سریع‌ترین و پایداری‌ترین روش فعال سازی فعالیت‌های عمرانی و زیرساختی کشور است. در این بخش همه عوامل تحرک موجود است چه بسا کمترین دشواری را دارد. دولت محترم اگر به اصلاح بودجه‌بندی خود بپردازد و پروژه‌های پرشمار نیمه تمام و متوقف شده را واگذار کند و همین طور فضا را برای بخش خصوصی واقعی گشایش کند، بدون نیاز به سرمایه‌گذاری‌های جدید تحرک واقعی و رونق امید بخشی ایجاد خواهد شد. نباید از این موضوع غفلت کرد که فعالیت‌های عمرانی و زیرساختی بر خلاف بسیاری از صنایع جدید که فناوری محور و سرمایه محور هستند ضریب اشتغال زایی بالایی برای همه تخصص‌ها و قشرهای مختلف جامعه به خصوص دانش آموختگان بیکار دارد.

در انتخاب‌های جدید رئیس جمهور نشانه‌های امیدبخشی برای برداشتن خیز اقتصادی به سوی عبور از گرداب بیکاری نمایان شده است. ترکیب کابینه جدید نشان می‌دهد که مردان با تجربه و کاردانی چون مهندس زنگنه، دکتر آخوندی، دکتر ربیعی، دکتر شریعتمداری، دکتر نوبخت، دکتر نهاوندیان، دکتر کرباسیان در راس دستگاه‌هایی قرار دارند که هم در زمینه سیاست‌گذاری و هم در زمینه نظارت و اجرا می‌توانند جامعه ایران را به تحقق هدف‌گذاری دولت در این عرصه امیدوار کنند. وزرای یاد شده در فرصت ۴ ساله ۹۲ تا میانه سال ۹۶ تا حدی توانستند کارنامه موفق در اصلاح ساختارهای معیوب گذشته، شناسایی درست معضلات کشور بر جای گذارند و نقطه حل بحران نزدیک شوند.

طبق یک تجربه اثبات شده در میدان مدیریت اقتصادی، دولت دوازدهم از چند سازوکار می‌بایست در این مسیر بهره بگیرد. این سازوکارها از تقویت اعتبارات تسلیکی دولت و سرمایه‌گذاری‌های گسترده و متراکم شروع می‌شود و به کاهش تصدی‌گری دولت، تقویت بخش خصوصی و در نهایت رفع موانع کسب و کار خاتمه می‌یابد. در این میان رفع موانع کسب و کار، ساده‌سازی و کاهش مقررات و اصلاح جهت‌گیری برخی از بخشنامه‌های

فرساینده تولید و اشتغال آفرینی ارجحیت دارد و نیازمند آن است که دولت محترم با مشارکت صاحبان حرف و مشاغل اصلاحات ساختاری را کلید بزند. به عنوان مثال در شرایطی که درآمدهای نفتی کشور دچار نوسان بوده و اکنون در سطحی است که توان دولت را در تامین اعتبارات عمرانی محدود کرده حداقل انتظار آن است که موانع سرمایه‌گذاری و داخلی به صورت ضرب‌الاجلی از سوی یک کارگروه ویژه شناسایی و مشوق‌هایی برای فعالان بخش‌ها عمرانی و تولید کشور در نظر گرفته شود. کسانی که از وضعیت فعالان زیرساختی کشور اطلاع دارند می‌دانند که آنها دل در گرو اعتلای کشور دارند، اما در برابر مقررات دست و پاگیر و رانت‌های رقابتی خصولتی قافیه را باخته‌اند. حال آنکه رونق بخشی به فعالیت‌های عمرانی و تولیدی بخش خصوصی نتایج درخشانی را نصیب برنامه‌ها و رسالت دولت خواهد ساخت. این نکات کلیدی را در بحبوحه بحث برسر انتخاب تیم جدید وزرا و مدیران ارشد کابینه، سندیکای شرکت‌های ساختمانی دریانیه‌های خود با حفظ موضع حمایت‌آمیز خود نسبت به وزرای پیشنهادی بیان کرد. اکنون نیز به طور جد باور دارد که کارآمدی وزرا و تجربه و تخصص آنها ابزارهای لازم برای رسیدن به وضعیت مطلوب هستند، اما کافی نیستند. دولت تدبیر و اعتدال از دوران شکل‌گیری در تابستان سال ۹۲ تا به امروز خوشبختانه بر ضرورت حمایت بخش خصوصی تاکید کرده و آنرا مطمئن‌ترین راه خروج از آثار زیانبار حاکمیت بوروکراسی و

اکنون تیم تصمیم‌گیران اقتصادی با پشتوانه‌ای از عقلانیت در نگاه افکار عمومی در پاستور استقرار یافته است. این سطح از بلوغ فکری جامعه که به واسطه تجربه تلخ گذشته به دست آمده است را می‌توان فرصتی تاریخی برای دولت دوازدهم به حساب آورد

شکستن ساختار اقتصادی رانته دانسته است. انتخابات اخیر نیز برای انتخاب راهبردی دولت مهترتایید مردم رازد و اکثریت جامعه ایران به جناح حامیان اقتصاد کوپنی نه گفتند. با زتاب این انتخاب مردم به اندازه‌ای بود که حتی رسانه‌های خارج آن را با رفرا ندوم نه به سیاست یارانه‌ای در سوئد شبیه‌سازی کردند. علیرغم سختی‌ها و مرارت‌های دوران گذار اقتصادی در جریان انتخابات اخیر، شهروند ایرانی این پیام را به صورت رسا به هرم حکومت منتقل کرد که برای جراحی کالبد اقتصاد آفت زاده ایران به هیچ وجه نمی‌خواهد تجربه تلخ تصمیم‌های مقطعی سال‌های ۹۰ و ۹۱ تکرار شود.

اکنون تیم تصمیم‌گیران اقتصادی با چنین پشتوانه‌ای از عقلانیت در نگاه افکار عمومی در پاستور استقرار یافته است. این سطح از بلوغ فکری جامعه که به واسطه تجربه تلخ گذشته به دست آمده است را می‌توان فرصتی تاریخی برای دولت دوازدهم به حساب آورد.

نقطه عزیمت برای انجام چنین اصلاحاتی در نگاه اکثریت اقتصاددانان این است که دولت دوم دکتر روحانی نسبت به شکستن انحصار نفس‌گیر بخش دولتی بر اقتصاد مبادرت کند. این تعهدی است که خوشبختانه دولت روحانی به طور خودآگاه و خردمندانه به برنامه ششم توسعه و آرمان سازندگی و عمران ایران سپرده است. دولت یازدهم علی‌رغم باور عمیقی که به توانمندسازی بخش خصوصی و کاستن از سلطه شرکت‌های دولتی داشت، اما به دلایل مختلف در عمل نتوانست اقداماتی در حد انتظار به عمل آورد. در دولت جدید با تغییراتی که در ترکیب گردانندگان اقتصادی صورت گرفته، لازم است استراتژی راهگشایی برای توانمندسازی بخش خصوصی تدوین شود و مانند رویکرد اقتصاد مقاومتی که در راس سیاست‌های اجرایی و تنظیمی دولت قرار دارد، رویکرد حمایت از بخش خصوصی در قانون حرکت خانواده دولت قرار گیرد. بدیهی است تشکل‌های متخصص و صاحب تجربه و نظر چون سندیکای شرکت‌های ساختمانی ایران آماده‌اند در این مسیر برای موفقیت دولت محترم و سربلندی نظام حاکم همکاری و همیاری کنند. چرا که بخش خصوصی توانمندی خود را ذیل موفقیت‌های کلان کشور می‌بیند.

سندگانی صنعت برق ایران

کانون سراسری بهائیان
عمرانی ایران

انجمن سرگودهای مهندسی و
سازگاریک مکتب - کار و سرو صنعت

انجمن سرگودهای
راه ساری ایران

سندگانی سرگودهای
دانشگاهی و صنعتی ایران

سندگانی سرگودهای
سازمانی ایران

شماره : ۴۳۷۰

تاریخ : ۱۳۹۶/۶/۸

جناب آقای دکتر حسن روحانی ریاست محترم جمهوری اسلامی ایران

باسلام و احترام
ضمن آرزوی موفقیت های بیشتر جنابعالی در خدمت به بین اسلامی ،
موجب کمال خوشوقتی و افتخار است که صمیمانه ترین تبریکات را به مناسبت انتخاب حضرتعالی با رأی قاطع مردم برای دوره دوازدهم
ریاست جمهوری اسلامی ایران تقدیم و از این جهت پاسکزار دهگاه ایندیکتا باشیم .
نظریات دایمانه جنابعالی نهال امید را در دلها کاشت و تداوم ، تغییر و تحول اساسی در امور اقتصادی ، سیاسی و اجتماعی کشور را شکوفا
نموده است .

جناب آقای رئیس جمهور

اقدامات ارزشمند حضرتعالی و هیت محترم دولت از مطالبات اساسی که در سال ۹۲ مورد تقاضای جامعه فنی مهندسی کشور بود ، مزید امتنان
و پاسکزاریست و در این راستا دولت محترم در دوره یازدهم توانست با استفاده از اوراق مشارکت و اسناد خزانه اسلامی بدی های مانده
از دولت دهم بابت اجرای طرحهای عمرانی به یانکاران راسر و سالان دهد اما متأسفانه بر خلاف منویات آن دولت محترم دیانت
این اسناد منجر به وارد آمدن ضرر و زیان به یانکاران کشور گردید که دلایل آن به شرح زیر به استحضار می رسد :

۱- عدم استقبال مردم از خرید اوراق مشارکت ۴ ساله و اجبار یانکاران در خرید آنها بانکک و استفاده از ابزار های مالی و بانکک ؛ که زیانی
حدود ۳۲ درصد به آنها تحمیل نمود .

۲- عدم تعلق سود به اسناد خزانه اسلامی در سالهای ۹۳ و ۹۴ و ۹۵ از تاریخ انتشار تا تاریخ سر رسید .
هانطور که عنایت دارند ، در بند ۱ آیین نامه اجرایی بند ۵ تبصره ۵ قانون بودجه کل کشور که سود زمان انتشار تا تاریخ سر رسید را

پیام آبادگران
مردادماه ۱۳۹۶
شماره ۳۵۷

سندیکای صنعت برق ایران

کانون سراسری پیمانکاران
صنعتی ایران

انجمن سراسری مهندسان و
پیمانکاران نفت، گاز و پتروشیمی

انجمن سراسری
رانه سازان ایران

سندیکای صنعتی و
معماری ایران

سندیکای سراسری
سازمانی ایران

شماره: ۴۳۷۰

تاریخ: ۱۳۹۶/۶/۸

محاط کرده اند (فقط برای سال ۹۶). سود ۸ درصدی سالیانه برای آن در نظر گرفته شده، در حالیکه دولت محترم خود بابت عدم پرداخت در مورد بدهی های مالیاتی و سازمان تامین اجتماعی پیمانکاران جبرانی معادل ۳۰ درصد در سال منظور می دارد و در حال حاضر سود تسهیلات بانکی باخیزه تامین مالی سپرده اشانی معادل ۲۴ درصد در سال (۱۸٪ با ۲۵٪ سپرده نقدی) است. ۳- عدم مشارکت سازمان فرا بورس در کنترل اسناد خزانه اسلامی در سال ۹۵ و ۹۶ و فروش اجباری اسناد خزانه اسلامی توسط پیمانکاران به دولتمای بازار با نرخ کنترل ۳۶ درصد در سال باعث شده این اوراق و اسناد، زیان عده ای به پیمانکاران طرحهای عمرانی کشور وارد نموده تا آنجا که وزیر محترم راه و شهرسازی طی نامه شماره ۱۹۹۰۱/۱۰۰/۰۳ مورخ ۱۳۹۶/۴/۳۱ لزوم جبران این خسارتها را با سازمان برنامه و بودجه مطرح و درخواست ارائه طرحی برای جبران این ضرر و زیان نمودند.

جناب آقای رئیس جمهور

با توجه به مراتب فوق استدعا می شود دستور اکید صادر فرمایند تا این موضوع مهم در دستور کار دولت محترم دوازدهم قرار گرفته و در جبران خسارت وارده به پیمانکاران طرحهای عمرانی در اثر واگذاری اوراق مشارکت و اسناد خزانه اسلامی که دین قانونی و شرعی دولت محترم به بخش خصوصی پیمانکاران طرحهای عمرانی کشور می باشد اقدامات لازم معمول دارند. از حسن توجه آن جناب و دستور دستور مساعد قبلاً سپاسگزاری می شود.

سندیکای شرکت های تأسیساتی و صنعتی ایران
تأسیس بهمن ۱۳۳۰

انجمن شرکت های صنعتی و پیمانکاری نفت، گاز و پتروشیمی

انجمن شرکت های صنعتی و پیمانکاری نفت، گاز و پتروشیمی

سندیکای صنعت برق ایران
Electrical Industry Syndicate
شماره ثبت: ۳۰۶۴۹

انجمن شرکت های راه سازی ایران
کانون سراسری پیمانکاران عمرانی ایران

کانون سراسری پیمانکاران عمرانی ایران

تهران- میدان ونک- خیابان ملاصدرا- خیابان پردیس- کوچه زاینده رود شرقی- شماره ۱۶- کد پستی ۱۹۹۱۹-۱۳۳۸۴
تلفن: ۸۸۸۸۱۱۶۶-۸۸۸۸۰۰۵۵-۸۸۸۸۴۸۶۴-۸۸۸۸۴۸۶۵-۸۸۸۸۲۲۳۳-۸۸۲۰۲۲۴۴-۸۸۲۰۲۲۴۴-۸۸۲۰۲۲۴۴-۸۸۸۸۴۵۷۳
فکس: ۸۸۸۸۴۵۷۳

جناب آقای مهندس دادمان

رئیس محترم هیأت مدیره سندیکای شرکتهای ساختمانی ایران

باسلام- پیام تبریک جنابعالی به مناسبت رأی اعتماد نمایندگان محترم مجلس شورای اسلامی به اینجانب واصل شد. ضمن تشکر و قدردانی صمیمانه از ابراز لطف آن جناب، امید است با استعانت از الطاف بیکران الهی و همت والای کارکنان صدیق صنعت نفت بتوانیم به اهداف و برنامه‌های توسعه‌ای دولت تدبیر و امید برای ترقی و آبادانی کشور جامه عمل بپوشانیم.

بهمن دادمان
بیشن زنگنه

پیام آبادگران
مردادماه ۱۳۹۶
شماره ۳۵۷

شماره: ۱۳۷۳۵-۶۶۰
تاریخ: ۱۳۹۶/۰۶/۲۱
پرست:

شورای اسلامی شهر تهران
بسمه تعالی

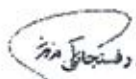
جمهوری اسلامی ایران

بهمن دادمان
رئیس هیأت مدیره سندیکای شرکتهای ساختمانی ایران

موضوع: در جواب نامه سندیکای شرکتهای ساختمانی ایران مبنی بر عرض تبریک به مناسبت انتخاب شایسته جنابعالی و همچنین درخواست ملاقات حضوری جهت اعلام آمادگی برای همکاری (۶۶۱۶۳۶۱) - ۶۶۱۶۰۱۹۵

با سلام و تحیات

احتراماً، پیام تبریک جنابعالی به مناسبت انتخاب رئیس شورای اسلامی شهر تهران دریافت گردید. ضمن امتنان، موفقیت شما را از درگاه خداوند متعال مسألت دارد.

محسن هاشمی
رئیس شورای اسلامی شهر تهران

FRK NO. :

Mar. 11 2003 05:48PM P1

شماره:
تاریخ:
پرست:

شورای اسلامی شهر تهران

جمهوری اسلامی ایران

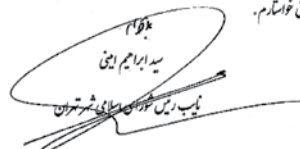
برستاق

حضور از طرف جناب آقای بهمن دادمان

رئیس محترم هیأت مدیره سندیکای شرکت های ساختمانی ایران

سلام

پیام تبریک جنابانی دال کردید، از یک طرف موجب افتخار و محبت خوش را ابراز نمودید و شکر و قدردانی می نمایم. از خداوند بختان توفیق روزافزون، سلامت و سلامت جنابانی را در بدو توفیق حضرت حق خواستارم.

بهمن دادمان
رئیس هیأت مدیره سندیکای شرکتهای ساختمانی ایران

سندیکای شترکتهای ساختمانی ایران

تاسیس: ۱۳۲۶

تاریخ: ۹۶/۶/۱۱

شماره: ۵۶۳۸۱-۹۶

شماره ثبت: ۹۴

«به نام خدا»

شهرداری تهران

حضور مقام محترم شهردار تهران - جناب آقای دکتر محمد علی نجفی

باسلام؛

احتراماً، سندیکای شترکتهای ساختمانی ایران به عنوان قدیمی ترین تشکل صنفی، بخش خصوصی به نمایندگی از، بخش عظیمی از پیمانکاران طرحهای عمرانی و زیربنایی کشور بایش از... شرکت از شترکتهای معتبر و از خدمتگزاران صنعت ساختمان و دارای رتبه از سازمان برنامه و بودجه صمیمانه ترین تبریکات را به مناسبت انتخاب شایسته جنابعالی برای قاطع اعضای محترم شورای شهر برای سمت شهرداری تهران تقدیم می دارد.

ضمن اعلام آمادگی همکاری همه جانبه امیدوار است این تغییر و تحول زمینه استفاده از ظرفیت های بخش خصوصی واقعی را برای آن سازمان محترم فراهم نماید.

بیات مدیر سندیکای شترکتهای ساختمانی ایران تقاضا دارد جلسه حضوری با جنابعالی برای تعامل و همکاری و اعلام آمادگی برای همکاری را برگزار نمایند.

مدعی است دستور برگزاری جلسه را در صورت امکان صادر فرمایند.

قبلاً از دستوری که صادر می فرمایند پاسکزاری می نماید.

باتقدیم احترام

بهمن دلفان

رئیس بیات مدیر

پیام آبادگران
مرداد ماه ۱۳۹۶
شماره ۳۵۷

در دیدار روسای چند تشکل فنی و مهندسی تشریح شد

سازوکار انتخاب افراد شایسته برای هیات اجرایی شورای هماهنگی اوراقی که به پیمانکاران می دهند بازارگردانی شود

پیام آبادگران
مردادماه ۱۳۹۶
شماره ۳۵۷

در این نشست مسائل مهم صنعت احداث مورد نقد و بررسی حاضران قرار گرفت. مسئله اوراق و انتخابات شورای هماهنگی بیش از موضوعات از سوی سخنرانان مورد توجه قرار گرفت. با توجه به نکات مطرح شده و اهمیت این نشست، گزارش ذیل به صورت مشروح نکات ذکر شده را دربرمی گیرد.

نشست مشترک و هم‌اندیشی مدیران و مسئولان چند تشکل فنی و مهندسی از جمله سندیکای شرکت‌های ساختمانی ایران، انجمن راهسازی ایران، سندیکای شرکت‌های تاسیساتی و صنعتی ایران، سندیکای صنعت برق، کانون سراسری، انجمن سازندگان تجهیزات صنعتی ایران و انجمن صنفی شرکت‌های صنعت آب و فاضلاب سه شنبه ۲۴ مرداد به میزبانی سندیکا برگزار شد.

می‌رسد در روی همین پاشنه می‌چرخد و بهتر است راجع به ماهیت اسناد خزانه صحبت کنیم و ببینیم اسناد را بگیریم یا نه، و در صورت گرفتن آنها، راه جبران ضرر و زیان آن چیست. وی تصریح کرد: دولت باید بداند ما از سرناچاری این اسناد را می‌گیریم اما به این شرایط اعتراض داریم. باید برای ارائه اسناد

دنبال راه حلی برای بهبود شرایط آن مثل استفاده از تبصره ۸۰ باشیم. اگرچه یکی از اعضا گفت آقای کرباسیان وزیر اقتصاد عنوان کرده، درست نیست اسناد خزانه را به پیمانکاران بدهیم و نهایتاً آنها با ضرر آن را بفروشند؛ اما با توجه به موضوعی که آقای روحانی به هنگام معرفی کابینه در مجلس عنوان کردند به نظر

موضوع اول: اوراق

در این دیدار مهندس محمدباقر گلبن، رئیس هیات‌مدیره انجمن شرکت‌های راهسازی ایران به مسئله اوراق پرداخت و با تأکید بر اینکه باید بین ما و اعضا انسجامی درباره موضوع اوراق و گرفتن و نگرفتن آن برقرار شود، گفت: اگر امکان نگرفتن اوراق وجود ندارد،

خزانه مکانیزمی فراهم شود. لازم است تشکلهای فشار بیاورند و در این باره نامه‌ای نوشته شود تا همه بدانند ما واقعا در تنگنا قرار گرفته‌ایم.

مهندس بهمن دادمان رئیس هیات مدیره سندیکای شرکت‌های ساختمانی ایران در

ادامه همین موضوع به اظهار نظر پرداخت و با اشاره به اینکه شرایط دارد روز به روز برای همه دشوار می‌شود و نیاز به عکس‌العمل متناسب مدنی و اتحاد عمل و نظر دارد، تاکید کرد: بالاخره باید ببینیم برای اسناد خزانه چه می‌خواهیم بکنیم. اسناد را بگیریم یا نه؟ آیا توان نگرفتن آن را داریم و آیا می‌توانیم به همه اعضا توصیه کنیم اسناد خزانه را نگیرند؟ اگر ناچار به گرفتن اسناد خزانه و اوراق مشارکت باشیم، چند راه حل برای تسهیل شرایط آن وجود دارد مثل بحث تبصره ۸۰ که در خصوص جهش قیمت‌های سال ۸۹ و ۹۱ با هدف جبران آثار قانون هدفمندی یارانه‌ها و افزایش نرخ ارز برای پیمانکارهای فاقد تعدیل و الباقی در چهارچوب تعدیل مصوب شد. حتی امکان اینکه بخشنامه‌ای در سازمان برنامه برای جبران زیان تنزیل اسناد خزانه یافته شود، هم وجود دارد.

وی افزود: یک راه دیگر مصوبه هیات دولت و بحث نرخ پیمان است ولی بحث‌های حاشیه اسناد مسائل دیگری است یعنی پذیرفتن هزینه تعدیل به عنوان مالیات، حسن انجام کار، کسورات و... ولی اینها همه یک مورد توجه قرار نگرفته و حقوق ما در مسائل حاشیه‌ای در نظر نگرفته شده است. مهندس دادمان تصریح کرد رفتار دولت و قوه مقننه در خصوص پرداخت تعهدات دولت یک روح بیشتر ندارد و آن اینکه ریسک طرف مقابل را به پیمانکار انتقال می‌دهد و اساس آن این است که تصور می‌کنند پیمانکار وضعیت خوبی دارد و صدایش در نمی‌آید و تحمل می‌کند. او با اشاره به اینکه در سال ۱۳۹۳ مقرر شد اسناد را در مقابل مطالبات پیمانکاران واگذار کنند، اظهار داشت: اما الان کار به جایی رسیده که برای امور جاری هم اوراق به مجریان و پیمانکاران می‌دهند، حتی اخیرا مناقصه‌ای برگزار شد که اوراق با سررسید مدنظر دولت در آن گنجانده شده

بود یعنی ما ناچاریم در مناقصات نیز ریسک کنیم.

وی افزود: ما درباره اوراق مشارکت هم مسئله داریم. در بحث اوراق تسویه کمتر مسئله داریم ولی مجموعه اینها یک روشی برای پرداخت مطالبات ما و جلوگیری از کار است که یا باید درباره راهکارهای مربوط سخن بگوییم و یا ببینیم می‌توان از اعضا خواست اسناد را نگیرند؟

مهندس علی آزاد دبیر انجمن راهسازی

ایران نیز با بیان اینکه وقتی نام شورای هماهنگی عنوان می‌شود باید یادی از مهندس ادب کنیم، افزود: به نظر من باید نگرفتن اوراق را از ذهن خود خارج کنیم. در حال حاضر ۳۵ هزار پیمانکار وجود دارد و اگر از نگرفتن اوراق سخن بگوییم، آن وقت آنها تصور خواهند کرد که می‌خواهیم آنها را از میدان خارج کنیم و فضا را برای فعالیت خود بازتر کنیم. در حال حاضر که ناچار به گرفتن اوراق هستیم باید ببینیم با دولت چه باید کرد و چه تسهیلاتی برای گرفتن اوراق لازم است.

مهندس عبدالعزیز هدایت نائب رئیس

مهندس دادمان:

رفتار دولت و قوه مقننه در خصوص پرداخت تعهدات دولت یک روح بیشتر ندارد و آن اینکه ریسک طرف مقابل را به پیمانکار انتقال می‌دهد و اساس آن این است که تصور می‌کنند پیمانکار وضعیت خوبی دارد و صدایش در نمی‌آید و تحمل می‌کند

هیات مدیره انجمن سازندگان تجهیزات

صنعتی ایران در این نشست با بیان اینکه مسئله اسناد فقط موضوع پیمانکاران نیست، چون صنف ما هم که تجهیزات می‌سازد به جای پول کاغذ می‌گیرد، عنوان کرد: با توجه به اینکه بودجه عمرانی ناچیز است، ارائه اسناد خزانه در این شرایط شاید بتواند مجموعه ما را در سطح فعلی نگه دارد. مهندس هدایت با اشاره به اینکه فاینانس هنوز با تردید مطرح می‌شود و تجربه نشده که برای ما خوب است یا بد و نمی‌دانیم رقیبی برای ما به همراه می‌آورد یا نه، تصریح کرد: لذا بهتر است تا حد ممکن و در آن بخش از قراردادهایی که مبادله اسناد قید نشده از این نوع کاغذها کمتر دریافت کنیم. باید تلاش کنیم اقلای شرط ضمن عقدی وجود داشته باشد که اگر قرار است بخشی از مطالبات ما از محل اوراق پرداخت شود در اسناد قید شود تا مشکلات جدیدی ایجاد نشود.

وی افزود: خواهشمندم شرکت‌های ساختمانی بدانند تولید کننده‌های انواع محصولات ساختمان هم در کنار شما هستند و اگر موفق به دریافت منابع نشوید انتقال این عدم پراخت، واحدهای کوچک پایین دست را نابود می‌کند. به نظر من یکی از کارهایی که باید به عنوان خواسته عمومی صنعت احداث مطرح شود این موضوع است که در اسناد مناقصه روش پرداخت به صورت شفاف قید شود یعنی چند درصد تنزیل انجام خواهد شد و کجا می‌توان اسناد را خرد کرد.

مهندس جواد خوانساری عضو هیات مدیره سندیکای شرکت‌های ساختمانی ایران با

تایید نظر مهندس آزاد گفت: معتمد تحریم اسناد و اوراق و بحث پول نگرفتن اعضا عملی نیست. این رویه‌ها قبلا امتحان شده است. متأسفانه آمادگی همکاری جمعی به شکلی که توقع داریم وجود ندارد. یکی از راههایی که شاید ما را به نتیجه برساند تبلیغ گسترده است. باید مشکلات اوراق را به گوش رسانه‌ها برسانیم. متأسفانه ما آماده‌ایم هزینه تنزیل اوراق را بدهیم اما از پرداخت هزینه تبلیغ طفره می‌رویم. اگر یک مقداری از مبلغ در اختیار تشکلهای قرار بگیرد می‌تواند تبلیغات

دسته جمعی کنند تا ذهن مردم روشن شود. همه وزرا از ناراحتی بخش خصوصی سخن می‌گویند اما وقتی به مرحله اجرا می‌رسند، کاری نمی‌کنند. به نظر من تبلیغات اثرگذارتر است تا تحریم و نگرفتن اسناد و اوراق.

وی افزود: اوراق قرضه از زمان ما منتشر می‌شد اما الان از بخش خصوصی سوء استفاده می‌شود. دیگر اوراق را بیرون نمی‌دهند و مستقیماً به بخش خصوصی می‌دهند. قبلاً خودشان با بهره‌ای متناسب این اوراق را به مردم می‌فروختند و پول را می‌گرفتند و نقد می‌کردند و مسائل را حل می‌کردند.

در ادامه و پس از تاکید مهندس دادمان درباره منتفی بودن نگرفتن اوراق، **مهندس محمدرضا طبیب‌زاده** به سخنرانی پرداخت و گفت: تحریم اسناد خزانه به نوعی ورود به فضای خصوصی شرکت‌ها و نسخه پیچیدن برای آنها است که عملی نیست. به نظر من راهکار درست، بردن مسئله به هیات وزیران و اطلاع‌رسانی است. لازم است به اعضا هشدار دهیم که مراقب باشند که ورود اوراق به شرایط قرارداد صورت نگیرد. در حال حاضر در فهرست بهای راه و بند، یک بند نوشته شده و ۱۵ درصد ذکر شده که حالا آقایان ۸ درصد می‌دهند. باید به همه بگوییم که پیمانکاران از این روش متضرر می‌شوند.

مهندس بیژن سعیدآبادی نائب رئیس هیات‌مدیره سندیکای شرکت‌های ساختمانی ایران نیز با تحریم اسناد مخالفت کرد و گفت: این کار عملی نیست و همکاران تبعیت نمی‌کنند ضمن اینکه دولت هم اگر پول داشت، پول می‌داد. چرا که دولت در اثر کاهش درآمد نفتی پول کافی برای سرمایه‌گذاری ندارد و ناگزیر است به اسناد بدهی روی بیاورد. اسناد خزانه نیز به خاطر شرایطی که دارد برای ما ضرر ده است، هر چند که در نگاه بلند مدت فرصت سرپا ماندن شرکت‌ها را مهیا می‌کند. اوراق بدهی اگر درست به کار رود ابزاری برای جمع کردن پول جهت انجام کار است. باید دید اوراق در آینده چگونه باید ابزار تامین مالی پروژه‌ها باشد و لازم است در تبلیغات جهت‌گیری ما تبدیل اوراق به اوراقی باشد

که ریسک آن متوجه پیمانکار نباشد. مثلاً در بازار ثانویه قابل معامله باشد. بهتر است بگوییم تشکّل‌ها از اوراق استفاده می‌کنند به شرطی که ریسک مربوط به تنزیل به دولت منتقل شود.

مهندس دادمان نیز تاکید کرد: قید کردن استفاده از اوراق در قراردادها به نوعی وارد فضای غیرشرعی شدن است که باید مورد توجه قرار گیرد. وی تصریح کرد: اسناد خزانه به مثابه اوراق بدهی موضوعی است که ۴ سال قبل مطرح شد. قبلاً اوراق مشارکت اوراق بدهی دولت بود و به کلیه آحاد جامعه عرضه می‌شد و کسانی که آن را جذاب می‌دیدند می‌خریدند. ما با این اوراق مشکلی نداشتیم، اما کجا کار خراب شد؟ یک مرحله اوراق در بازار به دلیل وجود بازار همزمان جذاب یا عدم اعتماد به دولت فروش نفت، وقتی فروش نفت برخی دوستان گفتند اوراقی که نفروختید به ما بدهید و دولت تشویق شد آن را عام کند و در ردیف بودجه‌هایی دید که اوراق مشارکت فروش نرفته برای مطالبات واگذار شود. بعد به سمت اسناد بدون سود هم رفت.

مهندس گلبن:

دولت پول دارد و باید با صدای بلند حقوق خود را مطالبه کنیم. به نظر من ۴۰ درصد اعتبار را باید نقد بدهد و بقیه را اسناد، و اسناد را هم به بانک بدهند که ما با صورت وضعیت به بانک برویم و تنزیل کنیم. باید همه ما بگوییم اسناد خزانه را می‌پذیریم ولی با یک سری شروط

وی افزود: می‌توانیم برای همراهی در خصوص تسویه بدهی، در این باره که اسناد خزانه را قبول می‌کنیم تعامل کنیم ولی واقعیت امر این است که ناشر اوراق بدهی باید این اوراق را به عنوان مدیون اصلی در بازار سرمایه عرضه کند و با خرید توسط مردم به نقدینگی تبدیل کند. در واقع دولت به نوعی با اوراق پرداخت با تاخیر انجام می‌دهد. ولی به هر حال دولت منابعی برای خرید سر وقت آن دارد. پول برای بالا بردن منابع جاری هم دارد، اما به ما که می‌رسد و در مورد طرح‌های عمرانی می‌گوید پول نیست. به دولت پیشنهاد می‌کنیم اگر اوراق خوب است پس خودش آن را در بازار بفروشد و گردن ما نیاندازد، وقتی گردن ما می‌افتد افرادی برای خرید می‌آیند که می‌خواهند به ثمن بخش بخرند. کسی که اوراق منتشر می‌کند باید بازارگردان داشته باشد. اوراقی که به پیمانکاران می‌دهند بازارگردانی شود. اگر بازارگردان متوجه شود قیمت اوراق از خط قرمز پایین‌تر است موظف است همه اوراق را به قیمت اسمی مشخص بخرد. اساس اوراق حمایت و توجه بازارگردان است. این نیست که اوراق را رها کنید که ما هم بدهیم پولشورها بخورند.

دادمان تصریح کرد: اصلی‌ترین پیشنهاد ما باید این باشد که به اصول مرتبط با انتشار اوراق بدهی عمل کنیم. ما هم قبول داریم اوراق چیز خوبی است به شرطی که مدیریت ریسک آن را خودتان بپذیرید. به نظر من بهتر است با این پیشنهاد تعامل کنیم، اگر نشد راه حل‌های بعدی باید انجام شود و خواست‌های ما از دولت و قوه مقننه تدوین شود.

در این بخش **مهندس طبیب‌زاده** پیشنهاد داد از LC ریالی به عنوان روش پرداخت مطمئن استفاده شود که مهندس دادمان عنوان کرد ما نمی‌توانیم LC را بدیل اوراق کنیم. این امر در جای خود بحث خواهد شد.

مهندس گلبن در این باره اظهار داشت: ما با رئیس جمهور و دکتر جهانگیری نامه‌نگاری کردیم ولی در این راه تک صدا بودیم. ولی وقتی ۸-۹ انجمن اقدام کنند نتیجه موثرتر خواهد بود. اینکه گفتید دولت پول دارد

حرف درستی است. یک سری طرح‌ها پول دارند وقتی به دولت می‌گوییم پول‌ها را بین طرح‌ها تقسیم کنید گوش نمی‌دهد و می‌گوید پول نیست اما می‌گوید تورم ۸ درصد است و در عین حال حقوق کارمند دولت را ۱۴ درصد بالا می‌برد. دولت پول دارد و باید با صدای بلند حقوق خود را مطالبه کنیم. به نظر من ۴۰ درصد اعتبار را باید نقد بدهد و بقیه را اسناد، و اسناد را هم به بانک بدهند که ما با صورت وضعیت به بانک برویم و تنزیل کنیم. باید همه ما بگوییم اسناد خزانه را می‌پذیریم ولی با یک سری شروط. به نظر من دولت اصلاً بی پول نیست و هر جا که دلش بخواهد هزینه می‌کند. واقعیت این است که دولتی‌ها وقتی به ما نمی‌گذارند و فقط مسائل خود را می‌بینند.

مهندس محمد احمدی رئیس هیات مدیره سندیکای شرکت‌های تاسیساتی و صنعتی ایران در این باره گفت: به نظر من لازم است کارگروهی با حمایت چند تشکل ایجاد شود و طی برنامه‌ای به دستور کار کارگروه بپردازد و تدوین کند که ما از آقایان چه می‌خواهیم تا با مهر و امضا برای آنها ارسال کنیم.

موضوع دوم: شورای هماهنگی

بعد از موافقت حاضران با تشکیل کارگروهی درباره اوراق، به سرفصل دوم این جلسه که موضوع انتخابات شورای هماهنگی بود، پرداخته شد.

مهندس دادمان عنوان کرد: در دوره قبل تعامل شورای هماهنگی با سازمان برنامه تضعیف شد و سازمان برنامه در مواردی که باید با تعامل به جایی می‌رسید به دور زدن آنها مشغول شد. درباره تدوین نظام یکپارچه فنی و اجرایی که شورا مقداری هم در آن تاخیر داشت، آقایان مستقل از شورا کار را جلو بردند. ما در صدد انتخاب هیات اجرایی قوی هستیم که نهاد تعامل را بر اساس آنچه تشکیل شده بود، اداره کنند.

مهندس آزاد در این زمینه تصریح کرد: دو سه سال قبل نامه‌ای به شورای هماهنگی نوشتیم که شورا بر اساس موافقت نامه‌ای برای ارتباط و تجمع کارها و حل مشکلات با سازمان برنامه تشکیل شده است، متأسفانه در دوره قبل مسائل چنان موسع شد که به موضوعاتی مثل سیاست‌های آینده دولت

برای ساختن ایرانی آباد و آزاد، و... وارد شد و در نتیجه به جای نرسیدیم. وی با بیان اینکه همه ما باید اعتقاد پیدا کنیم در راستای هدف اولیه حرکت کنیم و مشکلات و مسائل پیمانکاری که در رابطه با سازمان مدیریت و برنامه‌ریزی فعلی است از طریق نهاد تعامل حل کنیم. اگر به اصل ماهیت وجودی و فلسفه تشکیل خود برگردیم نصف مسائل ما حل خواهد شد.

وی افزود: درباره انتخابات شورای هماهنگی مصوب شد حق عضویت یکسان‌سازی شود و هر کس تا سال ۹۵ بدهی خود را تسویه نکند حق ندارد کاندیدا معرفی کند یا رای بدهد. البته طبق اساسنامه اگر تا ۶ ماه بدهی خود را ندهند شورای هماهنگی می‌تواند بیرونشان کند. در شرایط کنونی باید پیمانکاران صنعت احداث در شورای هماهنگی اثرگذار باشند نه انجمن‌های فرعی که بدنه کار ما هستند. باید کاری کنیم که هیات اجرایی از ما باشد تا ارتباط برقرار شود و نهاد تعامل که امروزه کم‌رنگ شده، دوباره پررنگ شود. لازمه این اثرگذاری، همدلی و حضور یکپارچه ما است.

دکتر گلابتونچی:

شورای هماهنگی نیاز به ترمیم اساسی و فکرهای تازه و جوان‌گرایی دارد که با حفظ حرمت زحمت کشیده‌ها و استفاده از تجربه آنها، افراد با انگیزه و با پتانسیل وارد آن شوند. ما در این راستا آقای دکتر مقدس‌زاده را که انسانی فرهیخته و شریف و از لحاظ دانش مهندسی در سطح بالایی است با اجماع هیات مدیره انتخاب کردیم و با قدرت از ایشان حمایت می‌کنیم تا وارد هیات اجرایی شوند

در ادامه **دکتر گلابتونچی دبیر سندیکای شرکت‌های ساختمانی ایران** به اظهار نظر پرداخت و گفت: در مورد شورای هماهنگی، عده‌ای اعتقاد دارند که شورا خوب مدیریت می‌شود و باید به همین خوبی هم فعالیت آن ادامه یابد. منتهی واقعیت چیزی دیگری است و نباید آن را فدای مصلحت‌ها و ملاحظات کرد. یا ما شورای هماهنگی را می‌خواهیم که کارهای مورد انتظار را انجام دهد یا در نظر داریم شورا را در مصلحت‌ها و تعارف‌ها از بین ببریم. در سندیکا معیار ما تقویت شورای هماهنگی و برگرداندن آن به مسیر است. شورای هماهنگی نیاز به ترمیم اساسی و فکرهای تازه و جوان‌گرایی دارد که با حفظ حرمت زحمت کشیده‌ها و استفاده از تجربه آنها، افراد با انگیزه و با پتانسیل وارد آن شوند. ما در این راستا آقای دکتر مقدس‌زاده را که انسانی فرهیخته و شریف و از لحاظ دانش مهندسی در سطح بالایی است با اجماع هیات مدیره انتخاب کردیم و با قدرت از ایشان حمایت می‌کنیم تا وارد هیات اجرایی شوند.

وی افزود: فارغ از مصلحت‌ها و تعارف‌ها باید هیات اجرایی انتخاب شود که انتظارات برآورده گردد. ما می‌توانستیم در هیات مدیره مثل سنوات قبلی یکی از با تجربه‌ها را به هیات اجرایی بفرستیم ولی خود با تجربه‌ها اصرار داشتند تازه نفس‌ها را بفرستید، از این رو ما جوان‌گرایی کردیم و امیدوارم شما هم از آقای مقدس‌زاده و سایر دوستان حمایت کنید. نکته بعدی این است که ببینیم چه کارهایی از شورای هماهنگی می‌خواهیم.

مهندس عبدالعزیز هدایت نائب رئیس هیات مدیره انجمن سازندگان تجهیزات صنعتی ایران در این باره گفت: طی دو سه سال اخیر ما در کمیته‌های شورای هماهنگی فعال بودیم و اعتقاد نداریم کم کاری شده باشد. شاید از دیدگاه آقایان کارهایی به موقع انجام نشده باشد. به هر حال ما می‌گوییم شورا همیشه نگاه پیمانکاری آن هم از نوع پروژه‌های عمرانی داشته است. واقعیت این است که مسائل صنعت احداث گسترده است و فقط تعدیل و تاخیر و... نیست و مسائلی مانند فاینانس خارجی و

... هم وجود دارد. توجه به بخش های ما کمتر است البته شاید انجمن های ما که بین صنعت و پیمانکاری قرار گرفته اند کمتر توانسته اند خود را در شورای هماهنگی جا بیاندازند ولی در اساسنامه شورا اینگونه است. ما یک دوره ای به این دلیل که نگاه حاکم نگاه پیمانکاری بود از شورا خارج شدیم، امسال در نظر داریم در هیات اجرایی حاضر باشیم و جاده فکری را پهن تر کنیم. البته بنده هم کاملاً موافقم که هیات اجرایی شورا بسیار محتاطانه عمل می کند و همین احتیاط زیاد باعث کندی کار آن شده است.

مهندس خوانساری نیز با بیان اینکه در سالگرد فوت مهندس ادب که از بانیان شورای هماهنگی و نهاد تعامل بود، شایسته است یادی از ایشان کنیم، عنوان کرد: شورای هماهنگی در جایی به ثبت نرسیده فقط در صورتجلسه رسمی نهاد تعامل با سازمان برنامه و بودجه، نهاد تعامل و شورای هماهنگی صریحاً قید شده است. سال ۱۳۹۴ نامه ابلاغ شرایط عمومی پیمان یکپارچه برای کل سازمان هایی که دولت در آنها سهم دارد تدوین شد و بعد از امضای آقای شافعی برای امضای آقای نوبخت و ابلاغ روانه شد، که این شرایط عمومی پیمان در نشست با دکتر نوبخت در اثر اشتباه چند نفر از همکاران بایگانی شد. در جلسه ای که قرار بود این شرایط عمومی امضا شود آقای نوبخت پرسید آیا همه اعضا این شرایط را تأیید می کنند که یکی دو نفر از اعضا که به این مسئله مرتبط نبودند عنوان کردند خبر ندارند و با این کار از ابلاغ شرایط عمومی پیمان جلوگیری شد در حالی که این سند خوب با خون دل زیادی تهیه شده بود.

وی افزود: شورای هماهنگی با پیگیری می تواند در بسیاری جاها موثر باشد. قانون نظام فنی کشور در مراحل اجرایی بود که رها شد و دولت خودش چیزی را ابلاغ کرد. متأسفانه در ۲-۳ سال گذشته جلسات کمی با آقای نوبخت برگزار شده است. قبلاً جلسات متعددی با آقای نوبخت برگزار بوده است و کارهای زیادی انجام شده است. حیف است این موفقیت ها را از دست بدهیم. باید موقعیت شورا حفظ شود تا مسائل را با جدیت دنبال کند.

مهندس دادمان با اشاره به تفاهم نامه شورای هماهنگی تشکیل های صنفی - مهندسی کشور با سازمان مدیریت در تاریخ ششم شهریور سال ۱۳۸۲ بیان کرد: در متن آن رسالت و هدف سازمان، و زمان تشکیل جلسات هم تعریف است. در بسیاری موارد ما بدیهیات را فراموش می کنیم. اگر این تفاهم نامه به عنوان راهنمای عمل مدنظر قرار می گرفت شاید بسیاری فراموشکاری ها با رجوع به متن آن مرتفع می شد.

در ادامه **مهندس طیب زاده** از عملکرد شورای هماهنگی و فعالیت آن دفاع کرد و عنوان کرد: اگر دولت قصد پذیرفتن بخش خصوصی را نداشته باشد فعالیت های این بخش به جایی نخواهد رسید.

مهندس سعیدآبادی پس از تأکید بر اینکه ترکیب مدنظر ما برای هیات اجرایی شورا باید، سرعت عمل، قدرت و لابی داشته باشد، خاطر نشان کرد: پول داشتن و نداشتن دولت برای تصمیم گیری مهم است. درآمدهای حاصل از فروش نفت افزایش نمی یابد و دستگاه عریض و طویل پولی برای سرمایه گذاری ندارد. این یک امر

مهندس خوانساری:

شورای هماهنگی با پیگیری می تواند در بسیاری جاها موثر باشد. قانون نظام فنی کشور در مراحل اجرایی بود که رها شد و دولت خودش چیزی را ابلاغ کرد. متأسفانه در ۲-۳ سال گذشته جلسات کمی با آقای نوبخت برگزار شده است

راهبری است و اگر دولت پول ندارد ما باید یک سری تغییرات در اساسنامه از جمله اساسنامه شورا بدهیم. عموماً اختلاف نظرها بر اثر عدم شناخت است و باید اطلاعات کسب شود. باید تصویر درست از محیط کسب و کار خود داشته باشیم و نقش خود را مطابق با این تصویر جدید تعریف کنیم. اگر شورای هماهنگی بیرون از چهارچوب منشور عمل کند اعتبار آن را خدشه دار می کند، بهتر است اگر شرایط به گونه ای باشد که ناچار به عملکردی بیرون از آن چهارچوب باشیم، برای تغییر اساسنامه عمل کنیم.

مهندس احمدی نیز عنوان کرد: در رابطه با شورا در دوره گذشته نصف وقت را از دست دادیم که باعث شد تقابل درونی ایجاد و وجهت شورا کم شود. خواهشمندم به منشور شورای هماهنگی و نهاد تعامل برگردیم. آقای دکتر از جوانگرایی سخن گفتند، به نظر من جوانگرایی در تشکلهای خوب است اما در شورا باید افراد شایسته و بایسته حاضر باشند که با قاطعیت حرف بزنند. خواهشمندم همه ما به کسانی که شایسته اند رای دهیم. جای جوانگرایی صرف در شورا نیست. شاید بهتر باشد جوانگرایی و شایسته سالاری را با هم ترکیب کنیم و نماینده های مشترکی را در نظر بگیریم. حضور فردی شایسته باعث دفاع از منافع همه خواهد بود. دفعه قبل هیات موسس که رکن تشکل است کنار گذاشته شد، بهتر است این بار کاندیداها را بررسی و مشخص کنیم چه کسانی ارجح ترند. این امر در شرایط کنونی بسیار مهم است چون تجربه تاریخی نشان می دهد هر وقت دولت از بخش خصوصی دفاع کرده در عمل عکس آن اقدام کرده است، باید محتاطانه و با دقت عمل کنیم.

مهندس گلبن نیز عنوان کرد: اگر می گوئیم شورا موفق نبوده این امر معنی مطلق ندارد. اگر شورای هماهنگی فعلی به پیمانکاری اهمیت می داد الان ما درباره اوراق و اسناد خزانه حرف نمی زدیم. معضل امروز ما اعتبارات عمرانی است که آقای انصاری

نمره خیلی خوبی نمی‌گیرد. **مهندس علیرضا کلاهی رئیس هیات مدیره سندیکای صنعت برق** نیز عنوان کرد: نشانه‌هایی از افزایش تعامل دولت با تشکل‌ها دیده می‌شود. باید توجه کرد که تشکل‌ها کار کارشناسی قوی انجام نداده‌اند و اصولاً فقط مشکلات را بازگو کرده‌اند. از طرفی بدنه کارشناسی و امکان برنامه‌ریزی دولت کاهش یافته است.

در این شرایط باید اتاق و بخش خصوصی به میدان آیند و برنامه دهند. زمینه برای کار زیاد است و در این وضعیت لازم است راه‌حل‌های کاربردی ارائه دهیم از جمله توجه به صادرات. دولت به دنبال بازکردن گره‌ها است و باید بدانند بهبود معیشت و اشتغال مردم با جلوگیری از حضور عوام فریب‌ها مقدور است و تنها راه آن اعتماد دولت به بخش خصوصی است.

در پایان این جلسه مقرر شد دو کارگروه تشکیل شود. کارگروه اول با حضور نمایندگان از تشکل‌ها که درباره اوراق تخصص دارند و ذی‌صلاح هستند با محوریت انجمن راهسازی تشکیل شود و کارگروهی درباره انتخابات هیات اجرایی شورای هماهنگی با محوریت سندیکا تشکیل گردد.

به این منظور مقرر شد با تقاضای تاخیر یک ماهه در اجرای انتخابات شورا زمینه ریزنی و رسیدن به توافق بین تشکل‌های بیشتری فراهم شود.

مانند دوی امدادی است. قطعاً در این مورد با تجربه‌ترین افراد را برای جایی که فوت آخر لازم است به کار می‌برد ولی مسیر را به دوندگی می‌سپارید که سرعت بیشتری دارند.

وی تاکید کرد: همه می‌خواهند از عملکرد خود دفاع کنند ولی قضاوت درباره کارکرد آنها مهم است. با عملکرد موجود به نظر می‌رسد علاوه بر تلاش فراوان و خالصانه دوستان شورای هماهنگی در دوره گذشته

مهندس احمدی:

به نظر من جوانگرایی در تشکلیها خوب است اما در شورا باید افراد شایسته و بایسته حاضر باشند که با قاطعیت حرف بزنند. خواهشمندیم همه ما به کسانی که شایسته‌اند رای دهیم. جای جوانگرایی صرف در شورا نیست. شاید بهتر باشد جوانگرایی و شایسته‌سالاری را با هم ترکیب کنیم و نماینده‌های مشترکی را در نظر بگیریم.

درباره آن معتقد است باید امکانات طرف مقابل را بسنجیم. متأسفانه نمایندگان ما چند بار که با طرف دولتی حرف می‌زنند فکر می‌کنند از جنس آنها هستند و مشکلات ما را فراموش می‌کنند. اگر شورای هماهنگی حرف صنف را می‌زد ما به اینجا نمی‌رسیدیم. باید کسانی عضو هیات اجرایی باشند که صدای تشکل‌ها باشند و صلاحیت بیشتری داشته باشند. ما باید به گونه‌ای برنامه‌ریزی کنیم که کسانی که بیشتر درگیر مسائل اجرایی هستند در هیات اجرایی باشند. این به معنای عدم حضور دیگران نیست. باید کسانی مدیر باشند که تفکر دولتی ندارند.

دکتر گلابتونچی نیز عنوان کرد: منظور من از جوانگرایی انتخاب افرادی است که توان کار کردن داشته باشند. یک روزی باید تغییراتی صورت بگیرد و اگر همچنان آدم‌های قبلی را انتخاب کنیم پس دیگر نباید از نتایج حاصل ایراد بگیریم، باید بگوییم توانشان همین قدر بوده است.

وی افزود: قرار بود بر اساس دستورالعمل یا منشور در شورای هماهنگی فعالیت‌هایی انجام شود که زحمت زیادی کشیده شد ولی به نظر می‌رسد مسیر تعامل با دولت بسته شد و برای برقراری آن نیاز به چهره‌های جدید است. دولت یازدهم اهل گفتگو و تعامل بود و اگر جایی کندی عمل در کار بود به نظر به این خاطر بود که وزرا اراده انجام کار را داشتند اما در رده‌های پایین‌تر نمی‌توانستند این کنش را به سرعت نشان دهند. اما در دوره جدید، شاید برای تعامل با دولتی که بیشترین تعامل را طلب می‌کند باید انرژی بیشتری بگذاریم و چهره‌ای تازه نفس و جدید معرفی کنیم. پشت سر این چهره‌های تازه نفس اتاق فکری مانند هیات مدیره سندیکا وجود دارد. البته این اتاق فکر است که پیشنهاد می‌دهد چه کارهایی بهتر است صورت بگیرد و این افراد تازه نفس عموماً با این پشتیبانی فکری غنی را انجام می‌دهند. باید ماموریت به افراد جوان داده شود. این استفاده حداکثری از امکانات و ظرفیت صنف است. این کار

در دیدار اعضای هیات مدیره با مسئولان مالیاتی کشور عنوان شد

بررسی مسائل مالیاتی در حوزه پیمانکاری

و فروش توسط مودیان و مشکلات اجرایی آیین نامه مطرح گردید.

۲- تراکنش بالای ۵۰ میلیون ریال (تبصره ۳ ماده ۱۴۷)

۳- تنزیل اسناد خزانه به عنوان هزینه های قابل قبول مالیاتی

در ادامه این موارد ذکر شده توسط مهندس دادمان موضوعات کلی دیگری نیز توسط نمایندگان سندیکا مطرح گردید از جمله تمکین دولت و دستگاه های اجرایی به اجرای قوانین، اجرای قوانین بهبود کسب و کار و رفع موانع تولید رقابت پذیر به منظور رشد و توسعه بنگاه ها با تقاضای همراهی سازمان امور مالیاتی و لزوم اقدام در جهت حفظ ظرفیت های مهندسی و اشتغال، که در این باره آقای احمدی مدیرکل نظارت ارزش افزوده عنوان کرد ما به عنوان متولی باید ببینیم چه اشکالاتی در حوزه وجود دارد که آنها را رفع کنیم. آقای نادر جنتی معاون مالیات های مستقیم نیز خواهان آن شد که مسائل مطرح گردد و اگر تخلفی توسط مودیان مالیاتی

تغییرات مستمر شده و هر سال با کسر بودجه مواجهیم، و کسر از بودجه عمرانی شرایط را به لحاظ پروژه هایی که درگیر آن هستیم دشوار کرده به طریقی که در سال های گذشته نسبت تخصیص های عمرانی و جاری به زیر ۱۰ درصد رسیده است. این امر یک خسران ملی است که منابع کشور را صرف هزینه های جاری می کند. برخی قوانین محدود کننده و اقداماتی در این زمینه، در جهت کوچک شدن و بدهکار شدن شرکت ها و نهایتاً از بین رفتن ظرفیت بزرگ ملی بوده است. در حال حاضر در شرف از بین رفتن هستیم، دولت وفای به عهد نمی کند و در زمان پرداخت هم با نرخ تنزیل اوراق درگیر می شویم. در چنین شرایطی از سازمان های ذیربط درخواست داریم ما را درک کنند و به کمک ما بیایند. ما نامه ای نوشته ایم و موارد اصلاحی را که مشکلات ما را در حوزه مالیات در بر می گیرد ذکر کرده ایم از جمله اینکه:

۱- ماده ۱۶۹ قانون مالیات های مستقیم که گزارش فصلی و ارسال صورت های خرید

چهارشنبه ۴ مرداد جلسه ای در سازمان امور مالیاتی برگزار شد. قرار بود این جلسه قبلاً با حضور آقای تقوی نژاد برگزار شود که به دلیل جلسه ایشان با هیأت وزیران، با حضور آقای نادر جنتی معاون مالیات های مستقیم و آقای احمدی مدیرکل نظارت ارزش افزوده و تعدادی از اعضای هیات مدیره سندیکای شرکت های ساختمانی از جمله مهندس دادمان، مهندس پور شیرازی، مهندس سعید آبادی، مهندس علیاری، مهندس ورزنده و مهندس مصطفی زاده برگزار گردید تا نظر سندیکا در خصوص مشکلات اعضا در حوزه قانون مالیات بر ارزش افزوده و اصلاح آن در لایحه اصلاحی و مشکلات مرتبط با قانون مالیات های مستقیم توسط نمایندگان سندیکا تشریح شود و نظرات و توصیه های کارشناسی سندیکا طی نامه ای مکتوب ارائه گردد.

مهندس دادمان در ابتدای این دیدار با اشاره به سابقه سندیکا عنوان کرد: طی سال های متوالی بودجه عمرانی دستخوش

پیام آبادگران
مردادماه ۱۳۹۶
شماره ۳۵۷

دیده شد، گزارش شود.

در این باره مهندس دادمان با اشاره به نامه مکتوب درباره بررسی مشکلات اعضای صنف در حوزه مالیات ها عنوان کرد: نظر سندیکا در خصوص مشکلات اعضا در حوزه قانون مالیات بر ارزش افزوده و اصلاح آن در لایحه اصلاحی طی نامه مکتوب به مسئولان اداره مالیاتی ارائه شد که در آن به مواردی اشاره شده بود از جمله:

۱- اصلاح زمان تعلق مالیات ارزش افزوده به صورتی که پرداخت صورتحساب از سوی کارفرما ملاک تاریخ و مآخذ تعلق مالیات محسوب شود (بند ماده ۳ لایحه).

۲- به هیچ وجه مالیات صورت حسابهای پیمانکاران مستقیماً از سوی دستگاههای اجرایی به حساب سازمان امور مالیاتی واریز نگردد (ماده ۱۶ لایحه).

۳- زمان و مهلت رسیدگی به اظهارنامه های مودیان، به یک دوره معقول و مقبول محدود شود. (ماده ۱۳ لایحه)

۴- جرائم بدهی های مربوط به این قانون از زمان قطعیت بدهی تعلق پذیرد.

مهندس علیاری عضو دیگر هیات مدیره سندیکا نیز عنوان کرد: شرکت های ما مشتری شما هستند. با آنها مدارا کنید. در سال های گذشته شرکت های ما طلبکار بوده اند و برگ تشخیصی صادر شده که بابت طلبکاری محدودیت هایی برای ما به وجود می آید یا

به خاطر ماده ۲۵۱ گرفتاری ادامه می یابد. برخی اشتباهات را تامین کننده های ما انجام می دهند و شما آن را مغایرت تشخیص داده برمی گردانید. در هر حال شرکت های ما بیشتر از دارایی های خود به بیمه و مالیات پول پرداخت کرده اند و به خاطر یک سال تغییر در این روند نباید مشکلی پیش آورد. بهتر است دوره ماده ۲۵۱ هم کوتاه شود.

بعد از تاکید مهندس دادمان روی این نکته که متأسفانه ما ناچاریم سود محقق نشده را به عنوان مالیات پرداخت کنیم، مهندس محمود مصطفی زاده عضو دیگر هیات مدیره نیز عنوان کرد: دولت در دست هزینه های جاری خود مانده و متأسفانه به کارآفرینان و سازندگان کشور فشار آورده است، این یعنی ما را از عرصه تولید خارج می کند. استاندارد مالیات یک استاندارد جهانی است. ببینید وقتی در آمریکا رکود ایجاد شد چگونه دولت برای خروج از بحران به یاری شرکت ها رفت. ولی با روند حاضر در کشور ما رکود هر روز عمیق تر می شود و حداقل شرایط فروپاشی بخش های خصوصی را فراهم خواهد نمود و بخش های غیر خصوصی رشد می یابند و رشد آنها در ۱۰ سال آینده عارضه هایی را به همه ما وارد خواهد کرد. پیمانکاری که ماشین می خرد و کارگر دارد تحت فشار است و گرنه فردی که به منابع نامحدود دسترسی دارد، فشاری را متحمل نمی شود. از بین

بردن شرکت ها راحت است ولی به وجود آوردن مجدد آنها بسیار دشوار است. در این جلسه نیز سایر اعضای حاضر نظرات خود را مطرح نمودند و با نمایندگان سازمان امور مالیاتی به بحث و تبادل نظر پرداختند. در پایان این دیدار مقرر شد کمیته مشترک از نمایندگان معاونت مالیات های مستقیم و مالیات بر ارزش افزوده و سندیکا تشکیل گردد و مسائل و مشکلات صنفی حوزه مالیات در کمیته مورد نظر مطرح گردید. دبیرخانه سندیکا با تعیین و معرفی نمایندگان خود تشکیل کمیته مذکور را از سازمان درخواست می نماید.

در این دیدار مقرر شد کمیته مشترک از نمایندگان معاونت مالیات های مستقیم و مالیات بر ارزش افزوده و سندیکا تشکیل گردد و مسائل و مشکلات صنفی حوزه مالیات در کمیته مورد نظر مطرح گردد. دبیرخانه سندیکا با تعیین و معرفی نمایندگان خود تشکیل کمیته مذکور را از سازمان درخواست می نماید.

اجرای کامل قانون مترقی بهبود مستمر فضای کسب و کار

یک درخواست عاجل از دولت تدبیر و امید

ایرج گلابتونچی، عضو هیات مدیره و دبیر سندیکای شرکت‌های ساختمانی ایران

هدف این بود که با عمل به این قانون ایجاد و استمرار کسب و کارها امکان پذیر و شرایط برای شکل گیری و رونق کسب و کارهای جدید بهتر از قبل گردد. در یک جمله به نظر می‌رسید تصویب و اجرای کامل این قانون خون تازه ای در کالبد نیمه جان بخش خصوصی و به تبع آن اقتصاد کم رمق حاکم بر کشور جاری می‌ساخت.

روح حاکم بر این قانون تعامل بخش خصوصی با دولت و دادن نقش موثرتر و فعالتر به بخش خصوصی در بهبود فضای کسب و کار و تصمیم گیری‌ها و تصمیم سازی‌های مرتبط با رونق و توسعه کسب و کارها از سوی دولت بود. براساس ماده ۱۳ این قانون دولت مکلف شده بود در تدوین و اصلاح قوانین مرتبط با کسب و کار نظرات رسمی اتاق‌ها و تشکلهای را اخذ و به آنها توجه خاص مبذول دارد. این مسئله یعنی توجه ویژه تدوین کنندگان قانون به نظرات بخش خصوصی در راستای تدوین و اصلاح قوانین موثر در کسب و کار، از خواسته‌های مهم و ضروری برای رونق اقتصادی است. در این راستا توجه به اولویتهای مدنظر بخش خصوصی و فعالان این عرصه برای رونق اقتصادی می‌باید به

سال ۱۳۹۰ توسط مجلس شورای اسلامی به تصویب رسید و در ۲۷ اسفند همان سال به دولت وقت برای اجرا ابلاغ شد. امید می‌رفت با تصویب و اجرای کامل این قانون توسط دولت محترم، کسب و کارها رونق بیشتری و جان تازه ای بیابد و موانع فراروی کسب و کار رفع گردد.

هدف این بود که با عمل به قانون بهبود مستمر فضای کسب و کار، ایجاد و استمرار کسب و کارها امکان پذیر و شرایط برای شکل گیری و رونق کسب و کارهای جدید بهتر از قبل گردد. در یک جمله به نظر می‌رسید تصویب و اجرای کامل این قانون خون تازه ای در کالبد نیمه جان بخش خصوصی و به تبع آن اقتصاد کم رمق حاکم بر کشور جاری می‌ساخت.

اکنون شور انتخابات ریاست جمهوری پایان یافته و ریاست محترم جمهوری با رای اکثریت مردم مجدداً به توفیق ادامه خدمت به ملت بزرگوار و شریف ایران نائل شده‌اند. دولت محترم با پشتیبانی رای بالای نمایندگان مجلس مستقر و برنامه‌های علمی و عملی که در جهت بهبود و رونق اقتصادی کشور از پیش تدوین شده یا مد نظر بوده‌اند، شان اجرایی به خود می‌گیرند. در چنین فضایی که وعده‌های انتخاباتی می‌باید جای خود را به برنامه‌های مدون و عملی برای اجرا بدهند، توجه به شرایط بخش‌های مختلف اقتصادی و اجرایی کشور از سوی دولتمردان و قانونگذاران ضامن اجرای بهتر و دقیقتر این برنامه‌ها خواهد بود.

برای تدوین برنامه‌ها و یا عملیاتی شدن وعده‌ها و شعارهای انتخاباتی، بخش خصوصی می‌باید راهکارهایی را به دولت پیشنهاد و یا مواردی را یادآوری کند. یکی از این راهکارهای مهم توجه رسانی به دولت محترم تدبیر و امید برای اجرای کامل قوانین موجود از جمله قانون مترقی بهبود مستمر فضای کسب و کار است. این قانون در ۱۶ بهمن ماه

پیام آبادگران
مردادماه ۱۳۹۶
شماره ۳۵۷

دولتمردان گوشه‌زده شده و آنها را به الزام در تعامل و هم‌اندیشی با صنوف مختلف خصوصی واداشت. نظرات را اخذ کرد و در برنامه‌های مدنظر دولت گنجانید و در عمل به آنها متعهد بود و با تحلیل آثار و نتایج ناشی از عملکرد این برنامه آنها را اصلاح و کارآمدتر کرد.

آن‌طور که در متن بند ج ماده ۱ قانون پیش‌اشاره شده است محیط کسب و کار عبارت است از مجموعه عوامل موثر در اداره یا عملکرد بنگاههای تولیدی که خارج از کنترل مدیران آنها می‌باشد. مجموعه عوامل موثر در رونق کسب و کار بخش خصوصی هر روز بیش از پیش می‌شود. عوامل متعدد و جدیدی به عوامل قبلی اضافه می‌شود تا جایی که دیگر پیش‌بینی و کنترل این عوامل برای مدیران هریک از بنگاه اقتصادی خصوصی بسیار سخت شده است.

دولت محترم باید این عوامل را رفته رفته کمتری قابل کنترل کند و نباید خود سازنده و ایجاد کننده این عوامل غیر قابل کنترل باشد. برای نمونه در دولت یازدهم و حتی دوازدهم به دلیل مشکلات اقتصادی، پرداخت مطالبات و حتی کارکردهای بنگاههای خصوصی در حرفه ما از طریق ارائه انواع و اقسام اوراق قرضه و خزانه در حال انجام است. این در حالی است که چگونگی تعیین، دریافت، فروش و ... این اوراق از کنترل مدیران بنگاههای ما خارج و مهار تبعات آن نیز بسیار سخت شده است. شاید می‌باید از دولت گله کرد که چرا به انتقادهای ما توجه نمی‌کند؟ عموماً انتقاد از جانب ما به دولت این است که چرا به طور مداوم و در سالهای اخیر از بودجه‌های عمرانی کاسته شده است؟ چرا دولت محترم به جای اینکه طبق قانون بودجه فقط پرداخت مطالبات معوقه را از طریق اوراق و اسناد خزانه انجام دهد اکنون کارکردها را نیز از این محل پرداخت می‌کند؟ چرا اوراق با عناوین مختلف و بعضاً مغایر با مندرجات قانون بودجه وجود دارد؟ چرا ریزش مالی این اوراق و ضرر ناشی از مبادلات این اسناد باید صرفاً توسط دریافت کنندگان تحمل و تقبل شود؟ در کنار اینها باید به این سوال نیز اشاره کرد که چرا روند اخذ مجوزهای لازم برای کسب و کار نیز هر روز طولانی‌تر از قبل می‌شود؟

از سوی دیگر مسائل مربوط به بیمه، به‌ویژه عدم پرداخت بموقع حق بیمه از سوی کارفرمایان، عدم دریافت لیست بیمه از سوی کارگزاران و شرکت‌های بیمه، مشکلات موجود در صدور مفاصا حساب بیمه بدلیل تاخیر در پرداخت حق بیمه از سوی کارفرمایان و جرائم مربوطه، مسائل و مشکلات مربوط به تعیین و اخذ مالیات، مالیات بر ارزش افزوده و جرائم سخت و بعضاً ویران کننده آن، در کنار کاهش درآمدها و بالارفتن هزینه کرد شرکت‌ها همگی باعث شده است تا محیط کسب و کار که تا دیروز قابل کنترل می‌نمود، اکنون با تاثیر عوامل بیشتر، از اداره و کنترل مدیران شرکت‌ها خارج شود. برای حل این مسئله توصیه و پیشنهاد اکید آن است که دولت در تعامل کافی و مستمر با بخش خصوصی، نسبت به کنترل و کاهش عوامل موثر و مخرب شناخته

شده و یا قابل شناسایی، اقدام و با بکارگیری برنامه‌های اصولی و کارآمد شرایط کنترل و تسهیل عملکرد در محیط کار را فراهم نماید. افزون بر این موارد در تبصره ذیل ماده ۴ این قانون آمده است: وزارت امور اقتصادی و دارایی موظف است با همکاری دستگاه‌های اجرایی و نهادهای بین‌المللی، جایگاه ایران در رتبه‌بندی‌های جهانی کسب و کار را بهبود بخشد و وضعیت اقتصادی مناسب کشور را به سرمایه‌گذاران خارجی معرفی کند. برای آنکه بتوان به بهترین شکل ممکن ظرفیت‌های اقتصادی مناسب کشور را به سرمایه‌گذاران خارجی معرفی کرد می‌باید بنگاه‌ها و شرکت‌های خصوصی داشت که

بتوانند در جذب و هدایت سرمایه‌گذاران خارجی مشارکت موثر نمایند. به عبارت دیگر اگر با مساعدت و نظارت دولت، بخش خصوصی بتواند سرمایه‌گذاران خارجی را به مشارکت در توسعه اقتصادی کشور دعوت نماید و بکارگیرد، قطعاً نتایج بهتر و مطلوب‌تری در جهت تامین خواسته‌های دولت محترم و بخش خصوصی حاصل خواهد شد.

ریاست محترم جمهور بعد از انتخابات و در دیدار با رهبر معظم انقلاب فرمودند: «برای اینکه رشد ۸ درصدی داشته باشیم در برنامه مشخص شده ۷۷۰ هزار میلیارد تومان سرمایه‌گذاری در سال نیاز داریم که ۵۶ میلیارد دلار آن از محل جذب سرمایه‌های خارجی است. ما باید با تلاش مشترک همه سرمایه‌های داخلی را در قدم اول جذب کنیم و باید سرمایه خارجی را هم

جذب کنیم».

برای تشویق سرمایه‌گذاران این سوال مهم را باید پاسخ گفت که آیا محیط کسب و کار ما یا همان عوامل موثر در ایجاد، اداره و یا عملکرد بنگاه‌های اقتصادی ما کارایی، سهولت و توان یک چنین تشویق و عملکردی را دارد؟ آیا نباید قوانین دست و پاگیر حذف شود؟ نباید مشوق‌های مختلف برای این فعالان اقتصادی از جمله تسهیل مرادات گمرکی، بخشودگی مالیاتی، سهولت تشکیل بنگاه‌ها و شرکت‌های اقتصادی مشترک، سهولت در واگذاری طرح‌ها و مساعدت موثر در انجام آنها در دستور کار قرار گیرد؟ در یک جمله چگونه می‌توان اعتماد یک

شده و یا قابل شناسایی، اقدام و با بکارگیری برنامه‌های اصولی و کارآمد شرایط کنترل و تسهیل عملکرد در محیط کار را فراهم نماید. افزون بر این موارد در تبصره ذیل ماده ۴ این قانون آمده است: وزارت امور اقتصادی و دارایی موظف است با همکاری دستگاه‌های اجرایی و نهادهای بین‌المللی، جایگاه ایران در رتبه‌بندی‌های جهانی کسب و کار را بهبود بخشد و وضعیت اقتصادی مناسب کشور را به سرمایه‌گذاران خارجی معرفی کند. برای آنکه بتوان به بهترین شکل ممکن ظرفیت‌های اقتصادی مناسب کشور را به سرمایه‌گذاران خارجی معرفی کرد می‌باید بنگاه‌ها و شرکت‌های خصوصی داشت که

سرمایه‌گذار داخلی و از آن مهم‌تر یک سرمایه‌گذار خارجی را برای هدایت سرمایه برای رونق اقتصاد کشور جلب کرد؟ حال آنکه عوامل مخرب و غیرقابل کنترل زیادی بر فضای کسب و کار حاکم است.

برای بهبود جایگاه ایران در رتبه بندی جهانی کسب و کار باید مجدداً شاخص‌های مرتبط با سهولت کسب و کار در کشور به جد مورد بررسی و اصلاح قرار گیرد. اصلاح با این رویکرد که بتوان به سهولت یک بنگاه‌ها اقتصادی را شکل داد، عوامل موثر در رونق کسب و کار آن را کنترل کرد و با نظارت موثر و مستقیم دولت سرمایه‌ها را جذب نمود. کارها را انجام داد، سود برد و بنگاه را گسترش و توسعه داد تا هم رونق اقتصادی و هم اشتغال پایدار ایجاد گردد. اینها همگی در سایه درایت دولتمردان دولت دوازدهم شدنی تر است به شرط آنکه مسیر تعامل با بخش خصوصی را جدی تر از قبل بدانند. در این راستا لزوماً به جای اینکه دولت مطالبه‌گر از بخش خصوصی باشد متصدی و یاری‌گر آن باشد و به جای اینکه فقط به فکر ستاندن مالیات و جرائم از بخش خصوصی باشد به این فکر کند که چگونه می‌توان به رونق بهتر کار یک بنگاه قدیمی و با دوام و همچنین به ایجاد یک بنگاه جدید با ایجاد مشوق‌ها و تسهیلات لازم اهتمام داشته باشد و راه آنها را در مسیر شکوفایی اقتصادی کشور عزیزمان هموارتر کند.

در بند چ ماده ۱۱ قانون بهبود مستمر کسب و کار در بیان وظایف و اختیارات شورای گفتگو آمده است:

چ. ارائه پیشنهاد در مورد قراردادهای دستگاههای اجرایی با فعالان اقتصادی بخشهای خصوصی و تعاونی به منظور ایجاد تراضی و منع تحمیل شرایط ناعادلانه به طرف مقابل در این قراردادها.

قانونگذار در این بند به درستی به این مطلب که در زمان ارائه پیشنهاد و انعقاد قرارداد می‌باید تراضی بین طرفین حاکم باشد و از تحمیل شرایط ناعادلانه به طرف مقابل اجتناب شود، اشاره و بر آن تاکید نموده است. گامهای مهم دولت و اقدامات اساسی نهاد تعامل و شورای گفتگو یا دیگر نهادهایی که سر رشته اصلی آنها در دست دولت است در این راستا به واقع چه بوده

است؟ حرکت دولت برای ایجاد این تراضی و جلوگیری از تحمیل شرایط ناعادلانه چیست و کدام عملکرد دستگاههای اجرایی و مجریان طرحها در این مسیر تعبیر شده یا می‌شود؟ وقتی شرایط عمومی و خصوصی قراردادها صرفاً براساس رضایت طرف مقابل و نه بخش خصوصی تدوین و ابلاغ می‌شود و یا وقتی نگاه سازمان متولی در تدوین قوانین اجرایی کار در نظام فنی و اجرایی کشور صرفاً براساس رضایت سازمان‌های دولتی است، چه زمانی باید امید به اجرای این بند گره گشا، مترقی و کارآمد قانون داشت؟

شرایط ناعادلانه در قراردادها همچنان پابرجاست و امیدی به بهبود آنها نیست. وقتی دستگاه اجرایی می‌تواند با توسل به قدرت دولت هر وقت اراده کرد به تعهدات خود از جمله تعهدات مالی قرارداد، عمل نکند و تنها آثار این عملکرد صرفاً به طرف دیگر قرارداد تحمیل گردد، آیا می‌توان امیدی به اجرای این بند از قانون داشت؟ در شرایطی که دستگاههای اجرایی از ابتدا می‌دانند در تامین منابع مالی یک طرح یا یک قرارداد مشکل دارند. با این حال آن را به اجرا در می‌آورند آیا می‌توان از تراضی و منع تحمیل شرایط ناعادلانه صحبت کرد؟ در حالی که بخش خصوصی در ارجاع و اجرای کار مانند دیگر بخش‌های غیر خصوصی محسوب نمی‌گردد و باید صعوبت‌ها و سختیها و ناعدالتی‌های بسیاری را تحمل

بخش خصوصی کشور در پرتو اهداف و آرمانهای بلند انقلاب اسلامی اکنون می‌تواند به خوبی وظایف خود در اجرای پروژه‌ها و طرحهای مهم و زیرساختی کشور را با نظارت و مساعدت دولت به سرانجام برساند. نمونه این موفقیت در اجرای بزرگترین طرح‌های ملی توسط این بخش است. آیا با داشتن چنین ظرفیتی که توسط فرزندان این مرز و بوم بوجود آمده، عدم رعایت این اولویت‌ها، جفا به کشور و مردم عزیز نیست؟

کند آیا می‌توان به یک محیط مناسب برای کسب و کار امید قطعی داشت؟

اما در متن ماده ۲۲ این قانون آمده است:

ماده ۲۲. کلیه دستگاههای اجرایی مکلفند در انتخاب طرف قرارداد در معاملات خود از جمله پیمانکاریها و امثال آنها، چنانچه اشخاص حقوقی بخش عمومی اعم از دولتی و غیردولتی و اشخاص حقیقی و حقوقی بخشهای تعاونی و خصوصی از لحاظ ضوابط عمومی انتخاب طرف قرارداد در شرایط برابر باشند، اشخاص حقیقی و حقوقی بخشهای تعاونی و خصوصی را در اولویت قرار دهند.

در اولویت قراردادن بخش خصوصی در انتخاب طرف قرارداد، نکته مهمی که است در این بند قانون به صراحت ذکر شده است. اما آیا دولتهای قبلی و حتی دولت یازدهم و دوازدهم که تعامل بسیار بیشتری با نهاد و بخشهای خصوصی کشور در مقایسه با دولت قبل از خود داشته‌اند توانسته یا می‌توانند چنین اولییتی را بخوبی و به درستی اجرایی کنند؟ آیا عدالت در واگذاری کارها با رعایت اولویت ذکر شده در قانون بواقع توسط دولت محترم یازدهم رعایت شده و توسط دولت دوازدهم با جدیت بیشتری رعایت می‌شود؟ واگذاری کارها عموماً بدون توجه به این قانون به بخش‌های غیر خصوصی علاوه بر اینکه با روح قانون مغایر است محل کسب و کار و رونق آن است. در واقع چنانچه در انجام پروژه یا قراردادی، بخش خصوصی اساساً بتواند آن کار را به سرانجام برساند آیا نیازی به ارجاع کار به بخش‌های غیر خصوصی هست؟ بخش خصوصی کشور در پرتو اهداف و آرمانهای بلند انقلاب اسلامی اکنون می‌تواند به خوبی وظایف خود در اجرای پروژه‌ها و طرحهای مهم و زیر ساختی کشور را با نظارت و مساعدت دولت به سرانجام برساند. نمونه این موفقیت در اجرای بزرگترین طرح‌های ملی توسط این بخش است. آیا با داشتن چنین ظرفیتی که توسط فرزندان این مرز و بوم به وجود آمده، عدم رعایت این اولویت‌ها، جفا به کشور و مردم عزیز نیست؟ دولت محترم دوازدهم چنانچه بتواند صرفاً و بدرستی همین بند از قانون بهبود مستمر فضای کسب و کار را اجرا کند و برای اجرای آن از کوشش‌های بایسته فروگذار نباشد و برای

اجرای آن هزینه نیز بکند، قطعاً در پایان کار دولت کارنامه قابل دفاع و درخشانی در این عرصه خواهد داشت. اشتغال بالاتری ایجاد خواهد نمود و رونق اقتصادی با نرخ بالاتر را به همگان اعلام خواهد نمود. بشارت چنین دستاوردی با رویکرد واگذاری کارها به بخش خصوصی با رعایت عدالت و تراضی و البته در نظر گرفتن همه اولویت‌های قانونی است.

اما در تبصره ۲ ذیل ماده ۲۷ این قانون آمده است :

تبصره ۲. به منظور تغییر نقش دولت از مالکیت و مدیریت مستقیم بنگاهها به سیاستگذاری و نظارت، دولت موظف است ظرف شش ماه پس از لازم‌الاجراء شدن این قانون، ترتیبات قانونی لازم را به نحوی اتخاذ نماید تا مداخله و نفوذ دستگاههای اجرایی در مدیریت شرکتها و مؤسسات بخشهای خصوصی و تعاونی و نهادها و مؤسسات عمومی غیردولتی منطبق بر سیاستهای کلی اصل چهل و چهارم (۴۴) قانون اساسی گردد.

اجرای حکم این تبصره در مورد نهادهای تحت نظر مقام رهبری منوط به اذن ایشان است.

برای تکمیل تر شدن بحث در این قسمت جا دارد فرازهایی از سخنان ریاست محترم جمهوری پس از انتخابات را در مورد اینکه تلاش دولت یازدهم از ابتدا حذف تصدی‌گری در وزارتخانه‌ها بود را مرور کرد. ایشان می‌فرمایند: «در ابتدای دولت همه وزرا قول می‌دهند اما بعد از گذشت مدتی گویا تصدی‌گری لذت بخش می‌شود و برای عبور از آن بهانه و دلیل می‌آورند که البته ممکن است این دلایل درست باشد»

سیاست کلی دولت همانطور که در این بخش از قانون آمده است می‌باید با یک تغییر رویکرد درست و اصولی از مالکیت و مدیریت مستقیم به نظارت تبدیل شود. این مسئله‌ای است که همه دولتمردان اعم از رئیس‌جمهوری و وزرا هم آرزوی آن را دارند و هم می‌خواهند چنین کاری کنند، اما چرا چنین کاری بواقع اجرایی نمی‌شود؟

در ثانی نفوذ دولتیها در مدیریت شرکتها و مؤسسات خصوصی اگرچه در دولت یازدهم به حداقل ممکن رسیده است اما چرا عدم

نفوذ آنها، کاملاً منطبق بر سیاستهای اصل ۴۴ قانون اساسی نبوده است.

تلاش بر این بود که در این مختصر با برش‌هایی از قانون مترقی بهبود مستمر فضای کسب و کار نشان داده شود، قوانین خوب و مترقی زیادی می‌توان یافت که در صورتی که به آنها به صورت کامل عمل شود می‌تواند رونق کسب و کار را باعث گردد. به واقع در کشور ما در زمینه قانونگذاری مشکل زیادی وجود ندارد بلکه مشکل اصلی در اجرای قوانین است که عدم اجرای درست آنها باعث می‌گردد نتایج حاصله همیشه دور از انتظار باشد. این مسئله همان نکته‌ای است که می‌باید دولتمردان محترم آگاه و کارآمد در کابینه دوازدهم به آن توجه خاص داشته باشند. به مجریان و متولیان دستگاه‌های اجرایی

را نشان دهد و نظارت کند نه خود در وسط راه باشد.

توانمندشدن بخش خصوصی نیز قطعاً محقق نمی‌شود مگر آنکه قوانین با جرات و به دقت اجرایی شود. در پرتو اجرای قوانین می‌توان امید داشت که انقلاب اقتصادی مدنظر مقام معظم رهبری محقق شود. آنجایی که ریاست محترم جمهوری به نقل از ایشان می‌فرمایند: اگر سیاستهای اصل ۴۴ به درستی و دقیق اجرا می‌شد، واقعاً انقلاب و تحول بزرگی در اقتصاد روی می‌دهد.

بدین ترتیب راهکار اصلی و اصولی این است؛ اجرای درست و دقیق قوانین از جمله اصل ۴۴ قانون اساسی و به‌ویژه قانون مترقی بهبود مستمر فضای کسب و کار و قوانین مرتبط با اقتصاد مقاومتی. این قوانین،

تحت امرشان القا و اعلام کنند که اجرای درست قوانین، آنهم قوانین مرتبط با کسب و کار و رونق اقتصاد اگرچه در ظاهر باعث کاهش تصدی‌گری و دخالت دولت می‌شود اما در نهایت می‌تواند باعث بهبود وضعیت اقتصادی کشور شود.

دولت مقتدر، دولتی نظاره‌گر، هدایت‌گر و زمینه‌ساز است، نه دولتی که خود مستقیماً در میدان اجرا و عمل وارد شود. دولت باید کار در میدان اقتصاد را به بخشهای توانمند و توانای مردمی واگذار کند و خود مطالبه‌گر حقوق دولت باشد و خلاصه کلام آنکه دولت تدبیر و امید در عرصه‌های اقتصادی باید راه

قوانینی هستند که اگر توسط دولت به طور اصولی و کامل اجرا شوند در پرتو انقلاب اسلامی، انقلاب اقتصادی ملت بزرگ ایران را هم می‌توان به خوبی شاهد بود که از برکات آن همه اقشار ملت استفاده خواهد نمود. بخش خصوصی را برای چنین انقلاب بزرگ اقتصادی باید جدی گرفت و به آن اعتماد کرد و به این درخواست به حق و عاجل بخش خصوصی یعنی اجرای درست و کامل و اصولی قانون بهبود مستمر فضای کسب و کار در سال ششم پس از تصویب آن جدی نگریست و آن را اجرا کرد.

رسالت پیمانکار آبادانی است نه سرمایه داری

اخلاق حرفه‌ای و مسئولیت اجتماعی در اولویت پیمانکاران قرار دارد
گفت و گو با مهندس زورچنگ رئیس هیأت مدیره شرکت عمران آذرستان

پیام آبادگران
مردادماه ۱۳۹۶
شماره ۳۵۷

به سی سال فعالیت در حوزه عمرانی و نیز داشتن سرمایه‌ای بزرگ به نام نیروی انسانی توانمند و باهوش، این شرکت با در دست داشتن رتبه‌های ممتاز، به عنوان یکی از خوشنام‌ترین و سربلندترین شرکت‌ها در زمینه عمرانی در سطح کشور مطرح است.

پس از بررسی‌های دقیق نیازهای محیط کسب و کار و در راستای اهداف توسعه، بر آن شدیم که همزمان با فعالیت شرکت عمران آذرستان با تاسیس دو شرکت سازور سازه آذرستان با تمرکز تخصصی بر ساخت و اجرای قطعات و اسکلت فلزی و شرکت روجا تجارت آذرستان با تمرکز بر کاهش شکاف عمیق بازار داخلی کشور در زمینه واردات و تامین محصولات با کیفیت و تکنولوژی‌های به‌روز در صنعت ساختمان، در سال ۱۳۸۹ گروه آذرستان را پایه‌گذاری کنیم که با همت و تلاش همکاران در این دو شرکت، همچنان با قدرت در مسیر صعودی پیشرفت قرار داریم. اگر به طور دقیق‌تری بخواهم تصویری از شرکت عمران آذرستان ارائه دهم باید بگویم، در حال حاضر این شرکت، پایه ۱ در رشته ساختمان و ابنیه، پایه ۱ در رشته تاسیسات و تجهیزات و مدیریت اجرای انبوه‌سازی (مجری ذیصلاح) و پایه ۲ در رشته آب، پایه ۳ در رشته راه و ترابری و پایه ۵ در رشته نفت و گاز دارد. این شرکت تا کنون ۵۲ پروژه را

آبادگران که سال‌هاست در راستای تعالی امر آبادانی و سازندگی این مرز و بوم کهن فعالیت دارند صمیمانه تشکر کنم. درباره ورود خود به حرفه پیمانکاری باید بگویم، فعالیت عمرانی خود را در شرکت یکی از دوستانم در گیلان از سال ۱۳۵۱ آغاز کردم که درسی سال اخیر با نام هوجستان فعالیت می‌کند و در سال‌های ۶۴-۶۱ به عنوان رئیس کارگاه قطعه اول پروژه جاده اهواز - مسجد سلیمان با شرکت آفرند همکاری کرده و دو سال نیز با یک شرکت محلی به نام میهن‌راه در اهواز کار کردم و در نهایت در سال ۱۳۶۷ شرکت عمران آذرستان را به ثبت رساندم.

■ فعالیت‌های شرکت عمران آذرستان چگونه بوده و چه اولویت‌هایی را در این زمینه در نظر داشته‌اید؟

شرکت عمران آذرستان در سال ۱۳۶۷، با اتکاء به تجارب طولانی و مفید موسسین خود و با هدف فعالیت در زمینه ساخت و ساز پروژه‌های بزرگ در سطح کشور عزیزمان، شروع به کار نمود. تاریخ فعالیت این شرکت مملو از فراز و نشیب‌هایی است که اگر روحیه کار جمعی و سخت‌کوشی در میان مدیران و پرسنل فهیم این مجموعه نبود، این مسیر هرگز به سرانجام نمی‌رسید. در حال حاضر با توجه به تجربه گرانقدر قریب

مهندس توحید زورچنگ متولد ۱۳۲۹ در شهر ماکو است. وی رئیس هیأت مدیره شرکت عمران آذرستان و همچنین مؤسس مجموعه شرکت‌های گروه آذرستان است که در انتخابات اخیر هیأت مدیره سندیکا از سوی اعضا به عنوان عضو هیأت مدیره انتخاب شد. شرکت عمران آذرستان تحت هدایت مهندس زورچنگ روند رو به رشدی را داشته است. ایشان از پیمانکارانی است که شهرت خوبی در انجام تخصصی فعالیت‌ها و توجه به اخلاق حرفه‌ای و مسئولیت اجتماعی دارد. با توجه به اهمیت موضوع اخلاق حرفه‌ای و الزامات مسئولیت‌های اجرایی که همواره مورد تاکید اعضا و مدیران منتخب سندیکای شرکت‌های ساختمانی بوده است با مهندس زورچنگ، در این باره و همچنین سایر موضوعات مرتبط گفت و گو کرده‌ایم که در پی می‌آید.

■ ضمن تشکر از فرصتی که در اختیار نشریه آبادگران گذاشتید، در ابتدا از دلایل و زمینه‌هایی که موجب ورود شما به عرصه ساخت و ساز و آبادانی کشور شد، بگویید؟

در آغاز مایلیم فرصت را غنیمت شمرده، از سندیکای شرکت‌های ساختمانی ایران و همچنین دست‌اندرکاران زحمتکش نشریه

به سرانجام رسانده که از برجسته‌ترین آنها می‌توان به کارخانجات کک‌سازی و پالایش قطران زرنده، مجتمع تجاری-اداری نگین شرق و محوطه‌سازی واحداث ساختمانی پایانه لاله مترو تبریز اشاره کرد. در حال حاضر نیز ۱۲ پروژه در دست اقدام داریم که عموماً پروژه‌های بلندمرتبه‌سازی در شهر تهران است. شرکت ما عضو سندیکای شرکت‌های ساختمانی ایران، عضو سندیکای انبوه‌سازان، عضو سندیکای صدور خدمات فنی و مهندسی، عضو انجمن بتن ایران، عضو نظام مهندسی ساختمان، عضو انجمن سازه ایران و عضو کانون کارآفرینان توسعه‌گرا می‌باشد.

با توجه به اینکه در کشور ما اغلب مؤسسين و صاحبان شرکت‌ها به پرورش جانشین برای اداره شرکت و انتقال آن به نسل‌های آینده بی‌توجه بوده‌اند، بنده در ده سال اخیر تلاش کرده‌ام با انتقال وظایف و مسئولیت‌ها به فرزندان خود زمینه مناسبی فراهم کنم که گروه عمران آذرستان به نسل‌های آینده نیز خدمت کند.

■ در شرایطی که اغلب شرکت‌های عمرانی کشور از شرایط رکود و نبود کار گلایه دارند، به نظر می‌رسد عمران آذرستان شرکتی بسیار فعال است که با تمام توان رو به جلو می‌رود، رمز این موفقیت چیست؟

من همیشه اعتقاد داشته‌ام اگر کار را به نحو احسن به کارفرما ارائه دهیم، آن کارفرما همواره به دنبال این خواهد بود که کارهای بعدی را به ما بسپارد. اگر هم به عنوان پیمانکار حق و حقوقی داشته باشیم، در قبال ارائه کار خوب می‌توانیم به این حق و حقوق برسیم. در تمام طول ۲۹ سال کار خود و در هیچکدام از پروژه‌ها ماده ۴۶ یا ۴۸ نشده‌ایم مگر در مورد یک پروژه مربوط به دانشگاه آزاد که این اتفاق هم به دلایل تغییر کادر مدیریتی و رویکرد مدیران جدید آن دانشگاه رخ داد و با یک تغییر دیگر بلافاصله کار با شرایط جدید تعریف و به شرکت ما بازگردانده شد.

توجه به این نکته ضروری است که ارائه کیفیت مطلوب در کارها به اخلاق حرفه‌ای بازمی‌گردد. امری که شرکت عمران آذرستان

همواره به آن پایبند بوده است. حتی در یک مناقصه مربوط به پتروشیمی رازی که مربوط به اوایل کار شرکت ما بود و شرکت به دلیل نداشتن شناخت کافی از شرایط جوی، قیمت بسیار پائینی ارائه داده و برنده مناقصه شده بود، رئیس کمیسیون معاملات به من پیشنهاد دادند با نوشتن نامه‌ای عنوان کنم که در محاسبات اشتباه شده تا کار را به شرکت دیگری واگذار کنند، ایشان اطمینان دادند ضمانت‌نامه من ضبط نخواهد شد که من این پیشنهاد را رد کردم. دلیل اصلی من برای رد این پیشنهاد این بود که شرکت به فرار از مسئولیت عادت نکند حتی اگر مجبور به تقبل ضرر و زیان باشد.

در مجموع سوابق خوب و مثبت است که می‌تواند یک شرکت را حتی در بحران‌ها سرپا نگه دارد. وقتی شرایط خوب است و پول به وفور وجود دارد کار کردن برای همه آسان است اما در شرایط دشوار تنها شرکت‌هایی به حیات خود ادامه می‌دهند که تعهد در کار و رعایت اخلاق حرفه‌ای را در هر شرایطی سرلوحه کارهای خود قرار داده‌اند.

■ شما به عنوان متخصصی که در بخش خصوصی و پیمانکاری فعالیت دارید چه برداشتی از موانع پیش رو در عرصه اجرایی و عمرانی دارید؟

لزومی ندارد پیمانکار سرمایه‌دار باشد، سرمایه باید نزد بانک باشد. رسالت پیمانکار ساختن و آبادانی است؛ نه سرمایه‌داری. این سرمایه می‌بایست با کارمزد متعارف جهانی توسط بانک‌های داخلی و خارجی در اختیار پیمانکاران ما قرار بگیرد نه اینکه انتظار داشته باشیم پیمانکار خود سرمایه‌دار باشد و مطمئن باشید این امر محقق نمی‌گردد مگر با ارتباط صحیح با سایر کشورهای دنیا و رفع تحریم‌ها

موانع این عرصه خود دو بخش است. عوامل درون سازمانی و عوامل برون سازمانی که پرداختن به هر کدام به نوشتن کتاب مفصلی نیاز دارد و بیشترین مشکلات ناشی از عدم برنامه‌ریزی جامع و بلندمدت است. طبیعتاً رفع مشکلات برون سازمانی مهم‌ترین اثر را خواهند داشت و فراهم بودن یک بستر آماده و قابل رقابت مسلماً باعث حذف شرکت‌هایی می‌شود که نتوانند مشکلات درون سازمانی خود را حل کنند.

از هم این قبیل مشکلات برون سازمانی می‌توان به حجم بالای مطالبات معوقه دست‌اندرکاران این حوزه، کاهش‌های بدون مطالعه اعتبارات بودجه عمرانی در سال‌های گذشته، اهمیت ندادن به بخش خصوصی، رقابت‌های ناسالم، فراهم نبودن شرایط برابر جهت رقابت بخش خصوصی با رقبای بین‌المللی و نیز تحریم‌ها اشاره کرد.

■ آقای مهندس، رفع کدام دسته از مشکلات مربوط به رونق بخش خصوصی، می‌تواند شما و شرکتتان را در موفقیت بیشتر یاری رساند؟

سوق دادن نقدینگی پروژه‌های عمرانی به سمت بخش خصوصی و همچنین تعریف این قبیل پروژه‌ها با مطالعه کافی، نه تنها باعث رونق بخش خصوصی در این حوزه می‌گردد بلکه به دلیل تاثیرانکار ناشدنی این پروژه‌ها بر اشتغال، در حقیقت کمک شایانی به رونق اقتصادی نیز خواهد بود. راه چاره، اعتماد به بخش خصوصی و ایجاد تسهیلات در این خصوص و همچنین دوری جستن و عدم واگذاری کار به شرکت‌های دولتی و یا به ظاهر خصوصی می‌باشد.

نکته مهمی که مایلیم در خصوص رونق بخش خصوصی به آن اشاره کنم هموار کردن شرایط توسط دولت و سیاست‌مداران ما با ایجاد ارتباط موثر و دور از تشنج با سایر کشورهای دنیاست. این توانایی بالقوه کشور ما تنها در شرایط عادلانه و مساوی رقابت بخش خصوصی با رقبای بین‌المللی می‌تواند بالفعل شود. در شرایطی که بهره بانکی، نرخ حدود ۱ تا ۲ درصد را در دنیا تجربه می‌کند و این نرخ در کشور ما

۲۵ درصد است چگونه می‌توان رقابت کرد؟

■ آیا اصلی‌ترین مسائل شرکت شما مربوط به مشکلات داخلی مثل کمبود سرمایه و تجربه، ضعف نیروی انسانی و تخصص، ضعف مدیریت و... می‌شود یا عوامل بیرونی مثل رکود، کمبود نقدینگی و گردش مالی در کشور، مقررات دست و پاگیر، کارفرمایان قانون گریز، نبود رقابت واقعی و... مسئله اصلی هستند؟

با اطمینان می‌توانم عرض کنم در مقایسه عوامل ذکر شده، عوامل بیرونی تأثیر به مراتب بیشتری داشته و دارند. موارد نامبرده شده توسط شما به عنوان عوامل بیرونی، مسلماً در نحوه فعالیت اقتصادی ما و همکارانمان

سایر قوانین مرتبط نیز به روز است؟ سال‌هاست شرایط عمومی پیمان تغییر نکرده است، امروزه شرایط و ویژگی‌های بازار کار در حال تغییر است؛ ما در دنیایی زندگی می‌کنیم که روزانه ۴۰ میلیارد گیگابایت اطلاعات تولید می‌شود ولی در داخل کشور قوانین جاری دهه‌هاست که بدون تغییر باقی مانده است. چرا برای تنظیم روابط کارفرما، مشاور و پیمانکار عیناً از تجارب نهاد بین‌المللی فیدیک در داخل کشور بهره نمی‌بریم؟

اینکه شما یکی از مشکلات داخلی را کمبود سرمایه برشمردید به نظر من جای بحث دارد. چرا فکر می‌کنید پیمانکار باید سرمایه‌دار یا سرمایه‌گذار باشد؟ اصلاً لزومی ندارد پیمانکار سرمایه‌دار باشد، سرمایه باید نزد

پیمانکار: گروه عمران آذرستان

اتمام بخش صنعتی کارخانجات کک‌سازی و پالایش قطران زرد

به شدت تأثیرگذارند. هر چند که نمی‌توان ادعای نداشتن مشکلات داخلی را مطرح کرد ولی معتقدم ترکیب تجربه و تخصص در کنار نیرو و انرژی جوانان کشور هرمانعی را از پیش رو بر می‌دارد. به نظر این جانب مدت‌ها از زمانی که می‌بایست مسئولین محترم جهت رفع مشکلات بیرونی اقدام می‌کرده‌اند، گذشته است.

باید دید آیا قوانین و مقررات جاری به روز هستند؟ آیا نیاز به بازنگری قوانین و یا ایجاد تسهیلات ویژه برای پیمانکاران احساس نمی‌شود؟ آیا همانطور که انتظار داریم تجربه، علم مدیریت و تکنولوژی با سایر نقاط دنیا همگام باشد، شرایط عمومی پیمان و

بانک باشد. دقیقاً به همین خاطر است که در مبحث قبلی اشاره کردم می‌بایست شرایط توسط سیاستمداران ما مهیا گردد تا بخش خصوصی بتواند در محیط عادلانه با رقبای بین‌المللی رقابت کند. رسالت پیمانکار ساختن و آبادانی است؛ نه سرمایه‌داری. این سرمایه می‌بایست با کارمزد متعارف جهانی توسط بانک‌های داخلی و خارجی در اختیار پیمانکاران ما قرار بگیرد نه اینکه انتظار داشته باشیم پیمانکار خود سرمایه‌دار باشد و مطمئن باشید این امر محقق نمی‌گردد مگر با ارتباط صحیح با سایر کشورهای دنیا و رفع تحریم‌ها.

■ آیا در فعالیت خود با رقابت‌های ناسالم و هزینه‌های ناشی از قاعده‌مند نبودن فعالیت‌های عمرانی مواجه هستید؟ آیا رقبای رانت‌دار مثل شرکت‌های خصولتی فعالیت شما و رقیبان بخش خصوصی را دچار مضیقه کرده‌اند؟

متأسفانه باید عرض کنم جواب به این پرسش مثبت است. شرکت عمران آذرستان در مدت فعالیت نزدیک به ۳۰ ساله خود به طور مکرر با موضوع رقابت‌های ناسالم رو در رو بوده و از این بابت با چالش‌های سختی مواجه شده است. در هر موقعیتی رقابت خارج از قاعده یا به تعبیری بی‌قانونی، صدمات شدیدی نه تنها به شرکت‌کنندگان در رقابت، بلکه به زعم اینجانب به کل جامعه وارد می‌کند و این در حالی است که فعالیت‌های عمرانی نیز از این قاعده مستثنی نبوده‌اند. با پیش زمینه تعابیر غلط از خصوصی‌سازی رقبای رانت‌دار معمولاً در شرکت‌های خصولتی شکل گرفته و یکی از مهمترین دلایل آن رقابت‌های ناسالم هستند. صدها شرکت خصولتی تشکیل شده‌اند و عمده کارهایی که می‌توانست و می‌بایست توسط بخش خصوصی به انجام برسد، در دست این نوع شرکت‌ها به سرنوشت نامعلومی دچار شده و می‌شوند. نتیجه واگذاری پروژه‌های عظیم به این قبیل شرکت‌ها چه بوده است؟ آیا غیر از این است که پروژه یا با واسطه به بخش خصوصی سپرده شده که باعث افزایش بهای تمام شده و هدر رفت سرمایه ملی بوده و یا اینکه پروژه با کیفیت، هزینه و زمان مورد انتظار فاصله معنی داری پیدا کرده است؟

آیا با ابلاغ سیاست‌های اصل ۴۴ واقعاً اقتصاد به بخش خصوصی واگذار شد؟ به فرموده آقای دکتر روحانی «بخشی از اقتصاد دست یک دولت بی‌تفنگ بود که آن را به یک دولت با تفنگ تحویل دادیم». علاوه بر اینکه این دولت با تفنگ، رسانه را هم در اختیار دارد؛ مسلم است این رقابت در شرایط مطلوب به سر نمی‌برد و نتیجه‌ای جز تضعیف بخش خصوصی ندارد.

■ به نظر شما گفت‌وگوی دولت و بخش

پیام‌آبادگران
مردادماه ۱۳۹۶
شماره ۳۵۷

خصوصی که در سال های اخیر به صورت نهادی درآمده است چه دستاوردی داشته، آیا کمکی به بهبود اوضاع داشته است؟

گفت و گو ارباز تعامل است؛ مگر می توان به رشد اقتصاد ملی اندیشید ولی تعامل دولت و بخش خصوصی را از یاد برد؟ نهادینه شدن این گفت و گو از نظر اینجانب اتفاق مثبتی است؛ هرچند که شخصاً معتقدم این اتفاق با ظرفیت مناسب در کشور اجرایی نشده است، چرا که آثار مثبت این اتفاق در محیط کسب و کار ما مشهود نیست. اگر این گفتگوی نهادینه تقویت شود و به اهداف خود نزدیک تر گردد اعتماد و شفافیت، هماهنگی و همکاری بین دولت و بخش خصوصی تقویت شده و این موضوع خود یکی از پیش نیازهای رشد و تعالی اقتصاد خواهد بود. ما می دانیم که تجربه برخی از کشورها در این خصوص در رشد و توسعه بخش خصوصی تاثیر بسزایی داشته است.

آیا امید دارید که شرایط موجود به سمت شرایط مطلوب تغییر وضعیت دهد؟ اگر امیدوارید الزامات این تغییر چیست؟

یکی از موجبات سعادت، امیدواری است. در طول همه مدت فعالیتیم در این شرکت، همواره به سخت کوشی و تلاش بی امان، اعتقاد راسخ داشته ام. چرا که اگر کسی دچار ناامیدی شود، آنجا نقطه پایان پیشرفت اوست. از لحظه آغاز باید به هر آنچه انجام می دهیم، خوشبین باشیم. اما یک چیز هست که برای این خوش بینی ضروری است و آن از خودگذشتگی برای رسیدن به هدف است.

چرا نباید به «تغییر به مطلوب» در اوضاع امیدوار باشیم؟ همین امیدواری است که به ما جرأت تلاش در راستای «تغییر به بهبود» را می دهد. و اما درباره الزامات تغییر می توان گفت از دید اینجانب مهمترین آن تغییر در نحوه تفکر و نگرستن به اهداف متعالی در راستای رسیدن به شرایط مطلوب است. اگر بتوانیم با همفکری و هماهنگی مسئولانه طی یک فرآیند همه جانبه نگر به شرایط مطلوب بیندیشیم، نه به پیشرفت من؛ بلکه به پیشرفت ما، آنگاه در می یابیم که بسیاری

از قوانین نیاز به بازنگری دارند، بسیاری از روابط نیاز به اصلاح دارند، ما جامعه متمدن و متفکری داریم برای تک تک مشکلاتی که در طی این گفتگو اشاره کردم، از طریق همین متفکران حوزه های مختلف این کشور می توان راه حل پیدا کرد.

به عنوان عضو جدید هیات مدیره دوره بیست و سوم سندیکا انتخاب شده اید، انگیزه شما از ورود به عرصه فعالیت های صنفی و گروهی در این برهه چه بود؟

از آنجایی که شرکت عمران آذرستان در ابتدای امر در اهواز ثبت شده بود، بنده در دوره ای از دهه ۷۰ عضو هیات مدیره انجمن شرکت های ساختمانی خوزستان بودم. اکنون با توجه به اینکه فکر می کنم سال های آخر فعالیت حرفه ای خود را سپری می کنم تصمیم گرفته ام در سندیکا حضور داشته باشم و اگر تجربه ای کسب کرده ام آن را با همکاران خود به اشتراک بگذارم و تا جای ممکن در بهبود شرایط کلی فعالان این

عملیات تکمیلی مجتمع اداری تجاری غدیر صادرات پیمانکار: گروه عمران آذرستان

حرفه با عمل و نظر خود قدم موثری بردارم. بی گمان در این سندیکا نیروهای با هوش و با فکری وجود دارند، ضمن اینکه حضور فعالان قدیمی این حرفه، نعمت بزرگی است که باید قدر بدانیم.

آقای مهندس، شما به مسئولیت اجتماعی در کنار مسئولیت حرفه ای خود اهمیت داده اید و در سال های اخیر نام شما در کنار موسسات و نهادهای فعال در زمینه کودکان دیده شده است. چه انگیزه ای موجب این رویکرد در شما شده است؟

شرکت عمران آذرستان در محل استقرار خود دفتری را در اختیار موسسه پژوهشی تاریخ ادبیات کودکان گذاشته و تا جای ممکن از فعالیت های آنها حمایت می کند. این موسسه پژوهشی سعی دارد در مناطق محروم آموزگاران را تربیت کند و به آنها آموزش دهد چگونه به کودکان درس بدهند که مفاهیم به خوبی منتقل شود. خانم زهره قایینی از بنیانگذاران این موسسه و آقای محمدهادی محمدی نیز موفق به تدوین انتشار مجلد ۱۰ جلدی «تاریخ ادبیات کودکان ایران» شده اند که از همه شرکت های عضو دعوت و تقاضا می کنم برای حمایت از فعالیت این موسسه اقدام کنند.

ما با بنیاد کودک نیز همکاری می کنیم چرا که معتقدیم افرادی مانند باغچه بان یا میرزا حسن رشدیه به درستی روی اهمیت تربیت و رشد فرهنگی کودکان و نقش آن در بهبود شرایط جامعه تاکید کرده اند. لازم است بیشتر از اینکه به مدرسه سازی توجه کنیم به پرورش آموزگار بیندیشیم. بزرگترها هر چه که باید می شدند شده اند و باید پذیرفت که آینده نه تنها از آن کودکان است بلکه به دست آنها ساخته خواهد شد.

خوشبختانه در این راه شرکت هایی مانند اویول، پورنام و ناودیس راه و... نیز با ما همقدم شده اند. البته ما امیدواریم سایر شرکت های عمرانی کشور که دغدغه توسعه و سازندگی دارند با توجه به اهمیت نقش کودکان امروز در توسعه فردای کشور به این گروه بپیوندند.

کابینه دوازدهم تشکیل شد

عباس آخوندی رای اعتماد گرفت

جناب آقای دکتر عباس آخوندی وزیر پیشنهادی راه و شهرسازی دولت دوازدهم با کسب ۱۸۸ رای موافق از مجلس به عنوان رکورددار رای اعتماد در دولت روحانی به عنوان وزیر راه و شهرسازی دولت دوازدهم انتخاب شد.

رای اعتماد نمایندگان به دکتر عباس آخوندی در برهه‌ای از تاریخ ایران رقم می‌خورد که ایشان دوران چهارساله پرتلاطمی را در دولت یازدهم، گذراند و البته با چالش‌های عمده‌ای که بیشتر آنها از نوع سیاسی بودند مواجه شد با این حال وزیر پرتلاش و خوش فکر راه و شهرسازی دولت یازدهم که بسیاری از نمایندگان از وی به نیکی یاد می‌کنند را مصمم تر کرد تا راه خود را که همانا برقراری قانون در تمامی عرصه‌های مسکن و شهرسازی و همچنین تمامی شقوق حمل و نقل بود با قدرت بیشتری

ادامه دهد که البته قرار گرفتن در این راه حاصل تجربه‌های ارزشمندی بود که بر پایه آگاهی، همفکری و مشاوره‌های مشاوران و معاونان وی موجودیت و تحقق یافت. زیرا وزیر راه و شهرسازی دولت یازدهم و دوازدهم به مشارکت جمعی و حقوق شهروندی اهمیت فراوانی قائل بوده و هست.

به رغم تمامی سنگ اندازی‌ها و نامهری‌هایی که در مورد مسکن مهر بر پیکره وزارت راه و شهرسازی و البته شخص وزیر راه و شهرسازی دولت یازدهم برای تکمیل و تحویل تمامی واحدها وارد آمد، عباس آخوندی وزیر پیشنهادی راه و شهرسازی دولت دوازدهم در جلسه رای اعتماد مجلس برای چهارمین بار توانست اعتماد نمایندگان خانه ملت را در مورد ادامه راه خود و تکمیل طرح‌های ناتمامی که از دولت یازدهم سنگ بنای آن را نهاد به دست آورد. وی با ۱۸۸

رای موافق، به عنوان وزیر راه و شهرسازی دولت دوم روحانی باقی ماند.

این بار، اما آرای اعتماد نمایندگان خانه ملت گواهی است بر تلاش‌های شایان توجهی که در مجموعه وزارت راه و شهرسازی با مدیریت اصلی عباس آخوندی به ثمر نشست.

دکتر آخوندی وزیر راه و شهرسازی دولت دوازدهم، اولین رای اعتماد نمایندگان مجلس در سال ۹۲ را با ۱۵۹ رای موافق به خود اختصاص داد. البته دو استیضاح را نیز از سرگذراند که نخستین آن در سال ۹۴ با امضای ۱۳ نفر از نمایندگان مجلس در پنج محور عدم انجام تعهدات زمان اخذ رای اعتماد، مشکلات حوزه عمومی وزارتخانه، مشکلات حوزه زمین، مسکن شهری و روستایی، مشکلات حوزه حمل و نقل و مشکلات حوزه مالی وزارتخانه بود که با پاسخ‌های وی در استیضاح نخست، وکلای ملت با ۱۷۵ رای موافق به ابقای ایشان در وزارت راه و شهرسازی رای مثبت دادند.

دومین استیضاح نیز در اسفندماه ۹۵ به دنبال حادثه تلخ تصادف دو قطار مسافری در هفت خوان دامغان که منجر به فوت ۴۹ تن شد رخ داد. با توضیحاتی که وزیر راه و شهرسازی ارائه داد نیز بار دیگر نمایندگان مجلس به وی با آرای بیشتری رای اعتماد دادند و در استیضاح دوم، وزیر راه و شهرسازی با ۱۷۶ رای موافق به ابقا، در سمت خود به عنوان وزیر راه و شهرسازی باقی ماند.

زندگینامه دکتر عباس آخوندی

آخوندی شانزدهم خرداد ماه سال ۱۳۳۶ در نجف در یک خانواده روحانی تبار متولد شد. دوره ابتدایی را در شهر نجف سپری کرد و پس از آن دوره متوسطه را در قم به پایان رساند. وی از دانشکده فنی دانشگاه تهران در رشته راه و ساختمان با مدرک کارشناسی ارشد فارغ التحصیل شد.

آخوندی ۲۲ سال داشت که در دوران جنگ تحمیلی با حکم آیت الله بهشتی به عضویت شورای مرکزی جهاد سازندگی درآمد و می‌توان گفت این سمت اولین پست اجرایی

وی محسوب می شود. وی در سال ۱۳۶۱ در سن ۲۵ سالگی به عنوان معاون سیاسی وزارت کشور انتخاب شد. پس از آن در سال ۱۳۶۵ در سن ۲۹ سالگی سمت مشاور رییس بنیاد مسکن و مسئول بازسازی مناطق سیل زده را پذیرفت و یک سال بعد هم به عنوان رئیس بنیاد مسکن انقلاب اسلامی انتخاب شد.

اما قبای وزارت را در دهه سوم عمر خود به تن کرد. آخوندی در سال ۱۳۷۲ در دولت سازندگی در حالی که تنها ۳۶ سال داشت، توانست با کسب اکثریت آرای نمایندگان مجلس شورای اسلامی به عنوان وزیر مسکن و شهرسازی منصوب شود. اولین قانون نظام مهندسی در زمان وزارت ایشان تدوین گردید. وی در سال ۱۳۷۶ پس از وزارت مسکن راهی صدا و سیما شد و علی لاریجانی در دوران ریاست خود در سازمان صدا و سیما، جمهوری اسلامی ایران آخوندی را برای سمت قائم مقام مدیرعامل برگزید.

آخوندی پس از آن برای ادامه تحصیلات عازم انگلیس شد و دکترای اقتصاد سیاسی از دانشگاه رویال هالووی را اخذ کرد. در سال ۱۳۸۵ وقتی که به ایران بازگشت به عضویت هیات مدیره دوره چهارم نظام مهندسی استان تهران و به عضویت شورای مرکزی نظام مهندسی درآمد و سه سال بعد عضو شورای رقابت شد.

اما دوره جدید کاری عباس آخوندی در دولت تدبیر و امید از سال ۱۳۹۲ شروع شد. «حسن روحانی» در دوره اول ریاست جمهوری خود، آخوندی را به عنوان وزیر راه و شهرسازی کابینه دولت یازدهم برگزید.

عملکرد آخوندی در وزارت راه و شهرسازی

در دولت یازدهم

افتتاح حساب صندوق پس انداز یکم، افزایش هشت برابری تسهیلات خرید خانه از ۲۰ به ۱۶۰ میلیون تومان، اجرای سیاست های ضدتورمی مسکن با تکیه بر پس انداز، تزریق وام ارزان قیمت نوسازی مسکن در بافت فرسوده تا سقف ۵۰ میلیون تومان، تحویل

۵۵ درصدی مسکن مهر در دولت یازدهم، بحث خرید ۲۰۰ فروند هواپیمای جدید از سه شرکت ایرباس، بویینگ و ای.تی.آر در راستای نوسازی ناوگان هوایی که تاکنون هفت هواپیما جدید برجای آورد ناوگان هوایی کشور شده و تا پایان سال جاری هم تعداد دیگری هواپیمای جدید وارد ناوگان خواهند شد.

اجرای طرح کفایت سرمایه ایرلاین ها و افزایش توان مالی و دارایی آنها تا سقف ۳۵۰ میلیارد تومان، افزایش دو شرکت هواپیمایی به تعداد شرکت های هواپیمای کشور، اتصال ۵ مرکز استان به شبکه ریلی کشور تا پایان سال جاری، تعریض جاده های منتهی به استان های شمالی، رفع گلوگاه های ترافیکی، پیشرفت قابل توجه پروژه های آزادراهی از جمله آزادراه تهران - شمال، آزادراه کنار گذر جنوبی تهران، بخشی از آزادراه حرم تا حرم، افتتاح و تکمیل بخش هایی از کریدور شماره ۱۰ (کریدور بندر امام - بازرگان) و کریدور شماره یک (نوار ساحلی خلیج فارس) افتتاح ۱۰۰۰ کیلومتر راه روستایی فقط در یک سال (۱۳۹۵) اتمام تعداد قابل توجهی از پروژه های نیمه تمام راه و راه آهن که از دولت های قبلی مانده بودند، تنها گوشه ای از فعالیت های به ثمر نشسته شرکت ساخت و توسعه زیربناهای حمل و نقل در طول چهار سال گذشته بود.

همچنین افزایش بودجه نگهداری از راه ها، رفع تعداد قابل توجهی از نقاط حادثه خیز راه های کشور، ترمیم و بهبود جاده های کشور از جمله جاده های روستایی، شریانی، اصلی، آزادراهی و بزرگراهی بخشی از اقدامات سازمان راهداری و حمل و نقل جاده ای بوده است.

اما در بخش ریلی از همان ابتدا از سوی دولت اعلام شد که راه آهن از دولت یازدهم به یادگار خواهد ماند و از این رو اقدامات قابل توجهی در این حوزه رخ داد.

پروژه احداث بیش از ۲ هزار کیلومتر خط دوم در کنار خطوط موجود ریلی با هدف افزایش ظرفیت، کاهش هزینه تعمیر و نگهداری، افزایش ایمنی و سرعت سیر در

گلوگاه های ظرفیتی شبکه ریلی از سه سال گذشته شروع شد که با اجرای این پروژه ها ظرفیت کل راه آهن به ۴۲ میلیارد تن - کیلومتر (مقایسه با ۲۵ میلیارد تن - کیلومتر فعلی) خواهد رسید.

طراحی خط تولید و احداث کارخانجات تولید تراورس پیش تنیده بتنی و تراورس های سوزن با قابلیت تحمل نیروی محوری ۳۰ تن برای اولین بار در ایران از جمله اقدامات شاخص در این زمینه است.

همچنین نوسازی و بازسازی بیش از ۷۲۶ کیلومتر از خطوط موجود ریلی این پروژه ها با هدف افزایش ظرفیت، افزایش ایمنی و سرعت سیر در شبکه ریلی در حال انجام است که در حال حاضر بیش از ۴۱۵ کیلومتر از خطوط در محورهای آذربایجان، جنوب، هرمزگان، شمال، و خراسان بازسازی شده و در حدود ۲۱۱ کیلومتر دیگر در دست انجام است. از سوی دیگر بهسازی بیش از ۸۵۹ کیلومتر از خطوط موجود ریلی با هدف ارتقاء کیفیت روسازی خطوط به جهت سیرایمنی، افزایش سرعت، راحتی سفر در شبکه ریلی در حال انجام است که طبق برنامه ۸۵۹ کیلومتر از خطوط در محورهای جنوب، هرمزگان، فارس، شمال باید مورد بهسازی قرار می گرفت که تاکنون بالغ بر ۵۷۶ کیلومتر آن اجرایی شده است.

در بخش دریایی هم با اجرایی شدن برجام شاهد برگشت رونق به بنادر بودیم به طوری که کشتی های ۱۷ خط کشتیرانی به بنادر کشورمان بازگشتند. مشکل بیمه کشتی های کشورمان رفع شد و امروز تمام شناورها و کشتی های ایرانی با پرچم کشورمان به بنادر دنیا تردد دارند.

در دولت یازدهم طلسم تحریم بنادر ایرانی شکست و مقدمات برگزاری مناقصه انتخاب اپراتور بندر شهید رجایی فراهم شده و مراحل اولیه مناقصه با حضور شرکت های خارجی و بین المللی انجام شد. همچنین پس از سال ها طرح توسعه بندر شهید بهشتی اجرایی شده و اولین محموله تجهیزات آن از کشور آلمان به چابهار رسید و قرار است به زودی سرمایه گذاران هندی برای توسعه این بندر دست به کار شوند.

همه سرمایه‌گذاری‌ها که در حوزه مشاغل دانش‌بنیان صورت می‌گیرد منجر به ایجاد شغل می‌شود. باید انتظار داشته باشیم که بعضاً شکست هم بخورد. اما کسانی می‌توانند از فرصت‌ها استفاده کنند که به سمت نوآوری و دانش مدرن می‌روند. لذا نخستین توصیه بنده به دولت دوازدهم برای ایجاد اشتغال توجه به رشته‌های دانش‌بنیان است.

دومین توصیه این است که به سمت گردشگری برویم. ما هنوز ظرفیت‌هایمان در این حوزه کامل شکفته نشده است. گردشگری داخلی موازنه‌کننده درآمد بین گروه‌های پردرآمد و کم درآمد است. در بسیاری از مناطق پردرآمد افراد پس‌انداز می‌کنند و این پس‌انداز را در مناطقی که استعداد گردشگری دارند خرج می‌کنند و این خیلی خوب است چرا که موجب توزیع درآمد در جغرافیای ایران می‌شود. ما نیاز داریم که به این اتفاق توجه ویژه‌ای داشته باشیم. البته رونق گردشگری نیازمند زیرساخت‌هایی نظیر حمل و نقل و امکان اسکان است. علاوه بر هتل‌سازی موضوع کاشانه مهمان نیز اهمیت دارد. ما در مناطق آزاد این را تجربه کردیم و نتایج خوبی گرفتیم. کاشانه مهمان به این شکل است که مردم هر منطقه بتوانند قسمتی از فضای زندگی خود را به گردشگر بدهند. این موجب درآمد بیشتر میزبان هم می‌شود.

رشته دیگری که باید به آن بپردازیم صنایعی نظیر پوشاک، کفش و چرم، غذایی و تبدیلی است که بسیار اشتغال‌زا هستند. من موافق نیستم اجازه دهیم کالاهای مشابه داخلی به آسانی وارد شود. باید سخت‌گیری‌هایی انجام شود تا از صنعت داخلی هم حمایت شود. ما در این صنایع توانمندی داریم. واردات این نوع کالاهایی که در داخل توان ساخت آن را داریم به معنای صادرات شغل است. آیا کشوری که میلیون‌ها بیکار دارد شغل صادر می‌کند؟ درست است که ضریب بیکاری ما ۱۲/۵ درصد است اما این رقم در کل نیروی کار است. اگر به جوان‌ها نگاه کنیم نرخ بیکاری ۲۹/۶ درصد است که نگران‌کننده است. بنابراین آن رقم ۱۲/۵ نباید حواس ما را پرت کند. آقای رییس‌جمهور بسیار به این موضوع تاکید دارد و من معتقدم بخش بزرگی از این اشتغال حدوداً یک میلیون نفری در سال باید از طریق شرکت‌های دانش‌بنیان، صنعت گردشگری و صنایع مصرفی و تبدیلی تامین شود. منبع: اعتماد/ ۱۷ مرداد

علی اکبر ترکان؛ مشاور رئیس‌جمهوری:

مهمترین اولویت دولت دوازدهم اشتغال است

خیلی بزرگی است که انجام شده اما برای دولت دوازدهم هدف‌گذاری بیشتری صورت گرفته است. طبق هدف‌گذاری ریاست جمهوری، دولت بنا دارد در دوره دوم خود سالانه نزدیک به یک میلیون شغل ایجاد کند.

این خواسته و وعده آقای رییس‌جمهور به معنای یک اتفاق بسیار بزرگ است که سیاست‌های خاص خودش را می‌طلبد. به طوری که می‌دانیم ایجاد شغل نیازمند سرمایه‌گذاری است. بنابراین اینکه به ازای هر شغل چقدر سرمایه‌گذاری می‌کنیم تعیین‌کننده است. در صنایعی نظیر پتروشیمی و صنایع پالایشگاهی به ازای هر یک شغل باید یک میلیون دلار سرمایه‌گذاری کرد. به طور مثال برای یک پالایشگاه که ۳۰۰ میلیون دلار هزینه می‌کنیم انتظار داریم ۳۰۰ شغل ایجاد شود اما بعضی رشته‌ها به ازای هر یک شغل، سرمایه‌گذاری کمتری لازم دارند و باید دولت دوازدهم به این سمت برود که رشته‌هایی انتخاب شود که سرمایه کمتری بخواهد.

با این توضیح، در اولویت اول، رشته‌های دانش‌بنیان قرار می‌گیرند. آقای ستاری، معاون علمی و فناوری رییس‌جمهور منابعی در اختیار داشته‌اند برای تشویق خلاقیت و نوآوری جوانان که عملکردشان نشان داده با کمترین سرمایه‌گذاری می‌توان این خلاقیت‌ها را حرکت داد. البته نباید از نظر دور نگه داریم که این مشاغل عمدتاً شغل‌های پیری‌سکی است و نباید فکر کنیم

شاید به جرات بتوان گفت مهم‌ترین مسئله دولت دوازدهم مسئله اشتغال است. این موضوع بارها در ایام تبلیغات انتخاباتی از سوی ریاست محترم جمهور مطرح شد. در دو سخنرانی ایشان طی مراسم تنفیذ و تحلیف نیز مورد تاکید قرار گرفت و در بیانات مقام معظم رهبری نیز به طور ویژه به آن پرداخته شده است. بنابراین می‌توان گفت مهم‌ترین چالش پیش روی دولت دوازدهم مسئله اشتغال است.

آقای رییس‌جمهور در گزارشی اعلام کردند دولت یازدهم مفتخر است سالانه ۶۰۰ هزار شغل ایجاد کرده است. برای درک بهتر این رقم و هدف‌گذاری‌های آتی دولت بهتر است به آمار بنگریم. ابتدای دولت نهم به ریاست آقای احمدی‌نژاد شاغلین کشور ۲۰ میلیون و ۶۰۰ هزار نفر بودند. این رقم در پایان دولت دهم یعنی پس از ۸ سال همچنان ۲۰ میلیون و ۶۰۰ هزار نفر بود. معنای این گزاره این است که اگرچه عده‌ای در طول این هشت سال سر کار رفتند اما عده‌ای نیز شغل از دست دادند به طوری که در ۸ سال خالص اشتغال صفر بود. حال به دولت یازدهم نگاه می‌کنیم. پایان سال ۹۵ تعداد شاغلین کشور ۲۳ میلیون نفر گزارش شده است. یعنی از آن رقم ۲۰ میلیون و ۶۰۰ هزار نفر در پایان دولت دهم به عدد ۲۳ میلیون نفر رسیدیم که نشان‌دهنده ایجاد اشتغال برای ۲ میلیون ۴۰۰ هزار نفر است. بنابراین می‌توان گفت سالانه ۶۰۰ هزار نفر در دولت یازدهم دارای شغل شدند. این کار

رئیس‌جمهور محترم در ضیافت افطار با فعالان اقتصادی در روز ملی اصناف به نکات مهمی اشاره کردند که می‌تواند چراغ راهی برای تدوین استراتژی اقتصادی دولت دوازدهم باشد. نکته نخست مورد اشاره ایشان کنار نهادن تصدیگری دولت در امور اقتصادی بود که قاعداً باید با ابلاغ سیاست‌های کلی اصل ۴۴ قانون اساسی جامه عمل می‌پوشید، اما متأسفانه به دلایلی چنین نشد.

مقصد عمده واگذاری بنگاه‌های زیرمجموعه دولت به جای آنکه بخش خصوصی واقعی باشد، بخش‌های دیگری از نهادهای عمومی یا حاکمیتی، از جمله برخی سازمان‌های نظامی بود که دکتر روحانی از آن به «دولت با تفنگ» تعبیر کردند. به عقیده ایشان این اقدام نادرست که در دولت‌های پیشین انجام گرفت فضا را برای فعالان بخش خصوصی تنگ‌تر کرد چون دیگر کسی جرأت نمی‌کرد در چنین شرایطی وارد عرصه رقابت شود. به سخن دیگر، اگر هدف از واگذاری‌ها کنار گذاشتن انحصارهای ناکارآمد دولتی و باز کردن فضا برای فعالیت بخش خصوصی در محیط رقابتی بدانیم، این امر با شیوه واگذاری‌های صورت گرفته محقق نشده و نمی‌توانسته بشود. ایشان به درستی اشاره کردند که از کل واگذاری‌های انجام گرفته در دولت‌های پیشین، سهم بخش خصوصی واقعی در خوش‌بینانه‌ترین ارزیابی‌ها حداکثر ۱۳ درصد بوده است. یعنی بخش اعظم مدیریت اقتصاد ملی همچنان تحت سیطره بخش دولتی - حاکمیتی باقی مانده که تالی فاسد آن تداوم نظام اقتصادی دولتی و انحصاری ناکارآمد است.

واضح است که برای رسیدن به نظامی کارآمد و شکوفا با توان اشتغال‌زایی بالا، اقتصاد باید در فضایی رقابتی به «بخش خصوصی واقعی» واگذار شود. اما لازمه تحقق چنین امری ایجاد امنیت در فضای کسب‌وکار و سرمایه‌گذاری است. «امنیت تنها با داعش به خطر نمی‌افتد، بلکه دولت، مجلس و قوه قضائیه می‌توانند روزانه با وضع آیین‌نامه‌ها و برهم زدن آرامش بازار، امنیت را برهم بزنند یا متقابلاً می‌توانند امنیت را تقویت کنند.» معنای این سخن رئیس‌جمهور این است که مجموعه نظام حاکمیتی کشور (متشکل از قوای سه‌گانه)، هم می‌تواند برهم زننده امنیت در فضای کسب‌وکار باشد و هم تضمین‌کننده و تقویت‌کننده آن. به سخن دیگر، برای رسیدن به شکوفایی اقتصادی،

چرا بخش خصوصی در حاشیه مانده است

دکتر موسی غنی‌نژاد / اقتصاددان

وظیفه مجموعه نهادهای حکومتی تضمین امنیت فضای کسب‌وکار و سرمایه‌گذاری برای فعالیت‌های اقتصادی بخش خصوصی واقعی است نه تصدیگری فعالیت‌های اقتصادی از یکسو و وضع قوانین و مقررات بازدارنده و پرهزینه از سوی دیگر.

نکته مهم دیگر مورد تأکید ایشان اصلاح نظام بانکی و مالی کشور بود که با توجه به وضعیت دشوار پیش آمده نیازمند اصلاحات اساسی است تا به وظیفه اصلی خود که هدایت پس‌اندازهای مردم به تأمین مالی فعالیت‌های اقتصادی سالم و شفاف است به درستی عمل کند. اینجا هم نباید فراموش کرد که موسسات اعتباری خودسری که معضلات کنونی را به وجود آورده‌اند عمدتاً ریشه در سیاست‌های سرکوب مالی دولت در نیمه سال‌های ۱۳۸۰ دارند. آنچه از مجموعه سخنان دکتر روحانی خطاب به فعالان بخش خصوصی می‌توان استنباط کرد این است که طرح بزرگ اصلاح نظام اقتصادی که در قالب سیاست‌های کلی اصل ۴۴ قانون اساسی در سال ۱۳۸۴ ابلاغ شد، به سرانجام مطلوب مورد انتظار نرسید. انتظار این بود که با عملی کردن این سیاست‌ها، انحصارهای دولتی و شبه‌دولتی جای خود را به اقتصاد آزاد رقابتی بدهد و بخش خصوصی واقعی سکندار اصلی اقتصاد ملی شود؛ اما به دلایلی این امر محقق نشد. بخش خصوصی واقعی همچنان ضعیف و در حاشیه است و نتیجه نهایی واگذاری‌ها چیزی جز تغییر شکل ظاهری

اقتصاد دولتی و ایجاد پدیده نوظهور بخش شبه‌دولتی خارج از نظارت‌های مرسوم بخش دولتی نبوده است.

تردیدی در این نیست که این وضعیت نامطلوب را با قانونی که خود موجد این وضع شده نمی‌توان اصلاح کرد و نیاز به استراتژی جدیدی برای رسیدن به هدف مطلوب اقتصاد رقابتی و قدرت گرفتن بخش خصوصی واقعی است. در واقع اشتباه بزرگی که در جریان تدوین قانون اجرای سیاست‌های کلی اصل ۴۴ قانون اساسی رخ داد این بود که به پیش شرط ناگزیر شکل‌گیری بخش خصوصی واقعی یعنی آزادسازی اقتصادی توجه کافی نشد و به صرف واگذاری بدون توجه به مقصد نهایی آن اکتفا شد. آنچه موجب در حاشیه ماندن بخش خصوصی واقعی شده همان نکته‌ای است که دکتر روحانی به درستی بر آن تأکید کرده‌اند یعنی فقدان امنیت ناشی از وضع قوانین و مقررات بازدارنده. در چنین شرایطی بخش خصوصی در حاشیه می‌ماند؛ چون هیچ تکیه‌گاه و نفوذی در دستگاه‌های حکومتی ندارد و طبیعتاً ابتکار عمل در اختیار بخش دولتی یا شبه‌دولتی بی‌تفنگ یا با تفنگ قرار می‌گیرد که از چنین نفوذی به درجه اعلا برخوردارند. مسئله کلیدی اینجا فقط این نیست که بر فرض در جریان واگذاری‌هایی مانند خدمات فرودگاه امام یا شرکت مخابرات نفوذ و فشار سیاسی موثر واقع شده بلکه شاید مهم‌تر از آن این است که بنگاه‌های دولتی و شبه‌دولتی می‌توانند قوانین و مقررات بازدارنده را دور بزنند و به فعالیت خود ادامه دهند؛ اما بخش خصوصی واقعی چنین توانی ندارد و برای دور زدن آنها باید هزینه‌های زیاد مالی و غیرمالی به صورت آشکار یا پنهان بپردازد. سازمان‌های دولتی سرکوبگر بازار آزاد مانند سازمان حمایت یا تعزیرات حکومتی زورشان تنها به بخش خصوصی می‌رسد و نتیجه کارشان قرار دادن این بخش در موقعیت ضعیف و نابرابر است. بهترین استراتژی برای حمایت از بخش خصوصی واقعی در چنین شرایطی کنار گذاشتن این نهادها به طور خاص و حذف قوانین و مقررات مزاحم آزادی اقتصادی و رقابت به طور عام است تا حداقل همه فعالان اقتصادی در شرایط برابری رقابت کنند. بخش خصوصی واقعی در هوای آزاد و امن رشد می‌کند و در فضای مسموم ناشی از دیوانسالاری و مقررات ناقض حقوق مالکیت فردی می‌پژمرد و نابود می‌شود. منبع: اقتصاد نیوز / ۷ تیرماه ۹۶

پیام‌آبادگران
مرداد ماه ۱۳۹۶
شماره ۳۵۷

وزیر صنعت، معدن و تجارت:

زمان جدی گرفتن بخش خصوصی فرا رسیده است

محمد شریعتمداری در گفت‌وگوی کوتاهی که با وی شد عنوان کرد: دغدغه من تولید و تولیدکنندگان است. اگر این بخش حرکت خوبی را شروع کند تمام بخش‌ها منتفع خواهند شد و دولت دوازدهم می‌تواند به شعارهایی که داده است، برسد. نگاهش به آینده صنعتی و تجاری کشور مثبت است و می‌گوید کار طولانی پیش رو داریم اما چالش‌ها قابل حل است. درست است که قوانین زائد بسیاری داریم ولی با همت ستاد فرماندهی اقتصاد مقاومتی می‌توان از این قوانین فاصله گرفت.

وی درباره اینکه برخی‌ها نگران این هستند که شما حوزه تجارت را در اولویت کاری خود قرار دهید و بخش تولید فراموش شود، گفت: به هیچ عنوان چنین اتفاقی رخ نخواهد داد. اتفاقاً معتقدم که اولویت باید حوزه تولید باشد چرا که با تولید محصولات کیفی می‌توان به تجارت و صادرات غیرنفتی دست یافت. مشکلات حوزه تولید بارها در هیأت دولت مورد بحث و بررسی قرار گرفته است بدین جهت با مشکلات این بخش بیگانه نیستم.

وی با بیان اینکه مهم‌ترین مشکل تولیدکنندگان تأمین مالی است، تصریح کرد: باید راهکارهایی اجرایی در نظر گرفته شود تا بتوان از منابع مالی جدید برای تولیدکنندگان تسهیلات فراهم کرد. در صورت رأی اعتماد از سوی نمایندگان مجلس این موضوع را با سرعت با رئیس کل بانک مرکزی در میان می‌گذارم و راهکارهای عملیاتی را پیاده‌سازی می‌کنیم. تسهیلات بانکی باید به سمت تولید سوق داده شود تا این بخش نگران نقدینگی نباشد.

وزیر پیشنهادی صنعت، معدن و تجارت یادآور

شد: ستاد فرماندهی اقتصاد مقاومتی می‌تواند یکی از کارسازترین حوزه‌ها در بخش تولید باشد. سال گذشته با تصویب پرداخت تسهیلات یک تا سه میلیارد تومانی، ۱۲ هزار واحد صنعتی توانستند احیا شوند. از این رو ستاد فرماندهی اقتصاد مقاومتی می‌تواند نقش خوبی را برای رونق تولید ایفا کند.

وی در پاسخ به این سؤال که برجام تا چه حد می‌تواند بر فعالیت‌های صنعتی و تجاری کشور اثر بگذارد، اظهار داشت: بعد از برجام هیأت‌های متعدد سرمایه‌گذاری به ایران آمدند و خواهان سرمایه‌گذاری در فعالیت‌های صنعتی کشور بودند ولی قوانین دست و پاگیر و مشخص نبودن ریسک‌ها باعث شده آنها دست به عصا حرکت کنند. لذا در دولت دوازدهم باید سعی کنیم موانع را برطرف کنیم و به سرمایه‌گذاران اطمینان دهیم که ریسک سرمایه‌گذاری در ایران بسیار کم است. شریعتمداری با بیان اینکه می‌خواهیم از اصناف به عنوان یکی از بازوهای اقتصادی کشور استفاده کنیم، گفت: تولید کشور زمانی موفق می‌شود که اصناف در کنار آنها باشند. سال‌هایی هم که وزیر بازرگانی بودم به اصناف اعتماد کردیم و نتیجه آن مثبت بود. در این مقطع نیز که ۲,۵ میلیون واحد صنفی داریم می‌توانیم برای رشد و رونق تولید استفاده کنیم. اصناف باید مُبلِغ کالاهای ایرانی باشند. در این صورت ضمن افزایش نرخ اشتغال می‌توان به اهداف سند چشم‌انداز بیست ساله رسید.

در ادامه وزیر پیشنهادی صنعت، معدن و تجارت به موضوع تجارت پرداخت و گفت: همان‌طور که در برنامه‌ام گفتم صادرات غیرنفتی باید توسعه پیدا کند. برای رسیدن به چنین هدفی شناسایی

بازارهای جدید ضروری است. می‌خواهیم با کمک بخش خصوصی تراز تجاری را مثبت نگه داریم. از این رو تولیدکنندگان باید کالاهایی را وارد بازار داخلی و خارجی کنند که قابل رقابت با مشابه خارجی آن باشد.

وی با بیان اینکه بخش خصوصی باید در کنار دولت قرار گیرد و تصمیم‌های آن مورد استفاده قرار گیرد، خاطرنشان کرد: شنیدن صدای بخش خصوصی و همفکری با آنها ضروری است. کشورهای توسعه یافته به بخش خصوصی اعتماد کردند و نتیجه آن را دیدند. لذا با گذر از شرایط سخت تحریم زمان آن رسیده است که بخش خصوصی را جدی بگیریم و فعالیت‌های دولتی را به آنها واگذار کنیم. دولت تنها باید ناظر باشد و در فعالیت‌های اقتصادی دخالت نکند. ما معتقدیم بخش خصوصی واقعی یکی از رکن‌های توسعه اقتصادی خواهد بود. از این پس سعی خواهیم کرد تمام واگذاری‌ها درست باشد و هیچ شبهه‌ای در آن نباشد.

شریعتمداری که در دولت یازدهم معاون اجرایی رئیس جمهوری بود در مورد صنعت خودرو گفت: بعد از برجام چندین شرکت خودروسازی به ایران آمدند و اکنون قراردادهای خوبی بین خودروسازان ایرانی و اروپایی امضا شده است اما موضوعی که ما پس از رأی اعتماد دنبال خواهیم کرد تولید خودرو با هدف صادرات است. تولید خودرو تنها برای مصرف داخلی نمی‌تواند باعث توسعه صنعت خودروسازی کشور شود اما با چشم‌انداز صادرات می‌توان به توسعه واقعی دست یافت. لذا در تولیدات مشترک با شرکت‌های خارجی و تولیدات مستقل با شرکت‌ها باید مقوله صادرات مدنظر قرار گیرد.

طولانی‌ترین پل معلق عابران

متری زمین قرار گرفته، طولانی‌ترین پلی بود که کوهنوردان و گردشگران از روی آن عبور کرده بودند.

این پل جدید در منطقه کوهستانی زرمات، جایگزین پل کهنه دیگری شده که بر اثر ریزش کوه آسیب دیده بود.

سازمان گردشگری زرمات سوییس می‌گوید این پل جدید که کابل‌های نگهدارنده آن ۸ تن وزن دارند به فناوری مجهز است که از تاب خوردن پل جلوگیری می‌کند. منبع: عصر ایران / مرداد ۹۶

پل معلق ۵۰۰ متری در کوهستان‌های شهر زرمات سوییس افتتاح شده که طولانی‌ترین پل در نوع خود است و سازندگان آن نامش را «پل اروپا» گذاشته‌اند.

این پل که بخش معلق آن دقیقاً ۴۹۴ متر طول دارد در ارتفاع ۸۵ متری زمین قرار گرفته و اگر چه به گفته سازندگان طولانی‌ترین پل معلق عابران در جهان است.

پیش از این پلی که در اتریش قرار دارد و ۴۰۵ متر طول آن است و تاج آن در ارتفاع ۱۱۰

شریعتمداری در جمع فعالان اقتصادی در اتاق بازرگانی، صنایع، معادن و کشاورزی ایران:

• در مورد نرخ ارز همه دنیا تجربه داشته است و مابه‌التفاوت نرخ تورم داخلی و خارجی در نظر گرفته می‌شود، البته حفظ ارزش پول ملی نیز مورد تاکید است.

• هر چه تولید قابل رقابت در کشوری وجود داشته باشد، آینده آن کشور هم در جهت حفظ ارزش پول ملی، روشن تر است؛ پس کنترل نرخ ارز، فقط فنر را متراکم می‌کند و اگر هم پرید، حل مشکل آن از دست ما خارج می‌شود.

• رهاسازی نرخ ارز مدنظر ما نیست؛ هیچ جای دنیا نیز این اتفاق رخ نمی‌دهد؛ بنابراین صادرکننده نباید از صادراتش ضرر کند، در چهار ماهه ابتدای امسال کاهش صادرات رخ داده است و اگر باز هم نرخ ارز تثبیت شود، این کاهش صادرات بیشتر خواهد شد و البته برای این کار هم باید برنامه داشت.

• الان هم اگر مسئولیت به عهده بگیرم در شورای پول و اعتبار در زمینه رقابتی شدن نرخ ارز فریاد خواهیم زد، البته باید بخش خصوصی نیز حمایت کند؛ همانطور که بخش خصوصی باید صدایش در مجلس و سایر دستگاه‌های دولتی شنیده شود.

• سهم بخش خصوصی در نشاط آفرینی در اقتصاد، بیش از دولت است؛ بنابراین باید به خوبی وارد میدان شوند و بهترین برنامه برای ارائه به بخش خصوصی، پیشینه کاری‌ام با اتاق بازرگانی ایران است.

• کار دولت باید تسهیل گر شرایط برای بخش خصوصی باشد و کارها را به این بخش بسپارد، این هدف مقدسی است و البته اذعان دارم که در این راه موفق نبوده‌ایم، پس نمی‌توانیم نمره قابل قبولی برای واگذاری تصدی‌ها از دولت به بخش خصوص بدهیم.

• مهمترین هدف من در حضور اتاق بازرگانی ایران، بیعت مجدد با مجموعه تشکل‌های بخش غیردولتی ایران بود و در آن جهت گام برمی‌دارم، هر چقدر همراهی بیشتر باشد، در این عرصه موفق‌تر خواهیم بود و اگر بخش خصوصی کمتر کمک کند، کارنامه من ضعیف‌تر خواهد بود، پس به تمنای کمک از بخش خصوصی به اتاق ایران آمده‌ام تا مشکلات را بردارم. روزنامه ایران - ۲۴ مرداد

پیام‌آبادگران
مرداد ماه ۱۳۹۶
شماره ۳۵۷

تاریخچه اتوبان سازی در ایران از تهران - کرج تا تهران - شمال

مهندس محمد علی پورشیرازی - عضو کمیسیون انتشارات

و بومهن بود که نیاز به مسیر مطمئن را الزام آور می نمود از طرفی با ازدیاد تدریجی خودرو و تا حدی بالا رفتن سرعت خودروها این نیاز بیشتر احساس گردید. مسیر اتوبان تهران کرج توسط ۸ پیمانکار (۸ قرارداد مجزا) اجرا گردید که شرکت های ایران پی، راه و ساختمان، پیروز، راسا، ماهساز و سه شرکت دیگر با سرمهندسی فرد بسیار مسلط به امور مهندسی (آقای مهندس آبراهامیان) با نظارت مستقر ۸ مهندس ناظر جوان شروع و با اعتباری معادل ۵۶/۵ میلیون تومان اجرا گردید.

در آن زمان آزمایشگاه فنی مکانیک خاک به عنوان یک سازمان کنترل اجرای جسم و بدنه راه، تازه تشکیل گردیده بود که در ایجاد آن آقایان مهندس افشار، مهندس سلطانی مدیران کل راه نقش داشتند و با خواسته مستمر جناب آقای دکتر حسن شالچیان وزیر راه جهت کنترل فنی راهسازی تشکیل گردید که اولین رئیس این اداره آزمایشگاه فنی مکانیک خاک نیز آقای مهندس بابا بودند. البته آقای مهندس آبراهامیان در آن زمان که مکانیک خاک حتی در دانشگاه های فنی ایران جایگاه خاصی نداشت به این موضوع تسلط کاملی داشت، و آیین نامه های اشتو ASHTO و همچنین A.S.T.M را در مسیر استفاده می نمود.

در هر حال باید گفت در اولین راهی که آزمایشگاه فنی مکانیک خاک در ایران دخالت کامل نمود این اتوبان بود که بعد از ۵۰ سال با این ترافیک فوق العاده سنگین جسم راه هنوز سالم می باشد.

با توجه به مشکلات معارضتی در مسیر این آزادراه بالاخره با درایت وزیر وقت آقای دکتر شالچیان و معاونت محترمشان آقای دکتر معرفت و سایر متولیان امر آن روز ماجرا ختم به خیر شد و کار ساخت اتوبان شروع گردید و در ۱۷ آبان ۱۳۴۵ به پایان رسید.

طراحی اتوبان توسط اداره کل راه و سپس توسط اداره کل نظارت فنی آن زمان که به لحاظ تشکیلاتی قائم مقام وزیر و مسئول تصویب پروژه های راهسازی بود، مصوب

بود که در پاشنه خاکیز این اتوبان راه های فرعی جهت دسترسی به مکان های دو طرف اتوبان میسور باشد و این اتوبان در ۱۷ شهریور ۱۳۴۲ شروع گردید.

اولین اتوبان ساخته شده در ایران با مشخصات فنی بین المللی بوده و با توجه به تقاطع ها، خروجی ها و پل ها در سال ۱۳۴۵ به اتمام رسید. در یک برهه، شهر تهران شروع به توسعه بسیار آرام نمود و توجه مردم برای گردش در غرب تهران به طرف کرج و دهات اطراف آن و در شرق به طرف رودهن

راه های ارتباطی هر کشور و یا هر شهر یا استان اصلی ترین وسیله توسعه آن منطقه است که مهمترین ابزار این ارتباط اتوبان (آزادراه) است که با سرعت گرفتن تولید وسایل نقلیه، افزایش مداوم ارتباطات جامعه، فراگیری بوروکراسی و ضرورت مراجعات مستمر مردم به ادارات دولتی، شغلی و... لازم است جهت دسترسی مردم آن منطقه، نسبت به ایجاد راه اصلی، حتی فرعی و در حالت مطلوب تر اتوبان (آزادراه) اقدام شود.

در حال حاضر در ایران ۹ آزادراه اصلی و سراسری وجود دارد که یکی از مهمترین آنها آزادراه سراسری متصل به تبریز است که از تقاطع بزرگراه شیخ فضل الله نوری و بزرگراه آزادگان در غرب شروع شده، به جاده غرب فرودگاه بین المللی تبریز وصل می گردد. البته آزاد راه باغچه به نیشابور - سمنان و مشابهاً آن نیز وجود دارد.

اما اولین آزادراه (اتوبان) ساخته شده در ایران مربوط به اتوبان تهران - کرج به طول ۴۲/۵ کیلومتر می باشد که به عنوان اولین اتوبان، تاریخچه خاص خود را دارد. آزاد راه تهران - کرج با عرض تصرفی دو طرف در باند ۷۶ متری طراحی و توسط مهندس مشاور وزارت راه انجام گردید که در طرح اولیه پیش بینی شده

اولین آزادراه (اتوبان) ساخته شده در ایران مربوط به اتوبان تهران - کرج به طول ۴۲/۵ کیلومتر می باشد که به عنوان اولین اتوبان، تاریخچه خاص خود را دارد. آزاد راه تهران - کرج با عرض تصرفی دو طرف در باند ۷۶ متری طراحی و توسط مهندس مشاور وزارت راه انجام گردید

صندوق بین‌المللی پول:

ایران رشد اقتصاد جهان را ارتقا داد

صندوق بین‌المللی پول با اعلام رشد ۳.۲ درصدی برای اقتصاد جهانی در سال ۲۰۱۶ که اندکی بالاتر از گزارش قبلی این موسسه بوده خاطر نشان کرد که این افزایش رقم عمدتاً ناشی از رشد بسیار بالاتر اقتصاد ایران و تقویت اقتصاد هند بوده است.

صندوق بین‌المللی پول در جدیدترین گزارش خود با عنوان «چشم انداز اقتصاد جهانی» تصریح کرده که رشد اقتصادی در اقتصادهای پیشرفته و اقتصادهای نوظهور و در حال توسعه در سال ۲۰۱۷ شتاب خواهد گرفت و به ترتیب به ۲ و ۴.۶ درصد خواهد رسید و رشد اقتصاد جهانی نیز به ۳.۵ درصد خواهد رسید که نسبت به گزارش ماه آوریل تغییری نداشته است.

همچنین پیش‌بینی شده که رشد اقتصادی در منطقه خاورمیانه، شمال آفریقا، افغانستان و پاکستان در سال ۲۰۱۷ به میزان قابل توجهی کند شود که عمدتاً ناشی از کاهش میزان فعالیت در کشورهای صادرکننده نفت خواهد بود، اما این رشد پایین در سال ۲۰۱۸ ترمیم خواهد شد. این گزارش افزود: رشد اقتصادی در منطقه خاورمیانه، شمال آفریقا، افغانستان و پاکستان در سال ۲۰۱۶ به لطف رشد اقتصادی ایران به میزان قابل توجهی بهتر از پیش‌بینی‌ها بوده است. خبرگزاری ایلنا/ دوم مرداد

بعد از ۳۰ سال هرچه سریع‌ترین کار به اتمام برسد.

و اما اتوبان سراسری شمال از پونل ۸۶ کیلومتری بندرانزلی تا بندرترکمن در غرب به طول ۵۷۲ کیلومتر طرح اولیه و طرح نهایی آن توسط دو مهندس مشاور همکار و مهندس مشاور طالقانی دفتری با سرمهندسی آقای مهندس سینایی و دکتر آزموده مطالعه و مصوب نهایی جهت مناقصه آماده گردید که برای این اتوبان هر ۵ کیلومتر یک خروجی در مسیر نظر گرفته شده بود و برای شهرهای در مسیر نیز بسته به وضعیت آن خروجی مصوب گردید مثلاً برای رامسر ۳ خروجی داده شد اولی فرودگاه شهر، دومی به طرف دریا و سومی به داخل شهر که این اتوبان هم مرحله نهایی آن به اتمام رسید و آماده مناقصه بود که هیچ خبری از آن نیست.

امید است وزارت راه و شهرسازی چون گذشته مثل همه کشورها به جایگاه دوگانه خود برگردد که بتواند در هر دو مقوله موفق‌تر از گذشته باشد. البته مساعی مسئولان و وزیر محترم راه و شهرسازی را نباید ندیده گرفت.

گردید. البته قسمت انتهایی آن در نزدیک مردآباد به علت پل روگذر و خروجی به کرج و ملارد کمی تأخیر داشت.

پس از افتتاح، چندی بعد برای اولین بار طرح عوارض اتوبان مطرح و از وسایل نقلیه در ابتدای ورودی مبلغ پنج ریال باج‌راه - اصطلاح آن زمان - می‌گرفتند که تا مدت‌ها ادامه داشت. متعاقب اتمام و بهره‌برداری از این اتوبان طرح اتوبان‌های کرج - قزوین در ادامه زنجان و در ادامه آن آزادراه به طرف تبریز از زنجان مطالعه گردید اما مهم‌تر از آن در اواخر سال ۱۳۵۲ اتوبان تهران - شمال که بنام اتوبان (کن به نور) توسط مهندس مشاور طراحی و به طول ۱۰۲ کیلومتر با سرعت ۶۵ کیلومتر با مشخصات فنی آن زمان مصوب و آماده مناقصه بود که به علل مختلف متوقف گردید لکن بعد از انقلاب اسلامی بخشی از آن، جهت اجرا به خارجی‌ها واگذار گردید. البته مصوبه اولیه به اجرا در نیامد و تغییراتی در آن به وجود آمد از جمله اتوبان طراحی شده کن به نور به کن - چالوس تغییر مسیر داده شد و بسیار طولانی شده که امیدواریم

عضو هیات بازرسان سندیکا
در گفت و گو با پیام آبادگران:

پیمانکاری فضایی برای خلاقیت است

مهندس پرهام موحد متولد اسفندماه ۱۳۵۴ تهران است. وی بعد از اینکه تحصیلات متوسطه خود را در دبیرستان البرز به پایان رساند، در رشته مهندسی عمران ادامه تحصیل داد، از همان دوران دانشجویی نزد پدر که او هم مهندس ساختمان و در پیمانکاری و ساخت و ساز فعالیت داشت مشغول به کار شد. وی در سال ۱۳۷۹ به عنوان سهامدار به شرکت پارس یکم پیوست و مدتی بعد به همراه دوستانش شرکت پایدارسازان آریا را تاسیس نمود. مهندس موحد عضو هیأت بازرسان سندیکا می باشند.

■ از نحوه و دلایل ورود خود به عرصه سازندگی بگویید؟ و اینکه چگونه به این حوزه علاقمند شدید؟

ابتدا در دوران دانشجویی در شرکت رهداران و سایر کارگاه های شخصی متعلق به پدرم کارآموزی می کردم و در ساعاتی که در دانشگاه کلاس نداشتم در دفتر یا بیشتر اوقات داخل کارگاه درگیر مسائل دفتری و امور اجرایی بودم. پس از اینکه از دانشگاه فارغ التحصیل شدم تقریباً آنچه که در رابطه با امور اجرایی در کارگاه ها یاد گرفته بودم، پتانسیلی ایجاد کرده بود که مرا نسبت به مهندسی اصطلاحاً صفر کیلومتر متمایز می ساخت. به پیشنهاد استاد بزرگم آقای مهندس جمالی و با تشویق و حمایت پدرم جهت فرا گرفتن امور پیمانکاری

پیمان و آنچه که دستگاه نظارت بر ما اعمال می کرد و محاسبه زحمت و وقت و سود و زیان، فضای نقد بزرگی در ذهنم ایجاد شد و بدین ترتیب بود که از شرکت پارس یکم بیرون آمدم و با ایده های جدید با همراهی آقای مهندس سیدمرتضی موسوی شرکت پایدارسازان آریا را به امید ورود به عرصه ای متفاوت در پیمانکاری تاسیس کردیم.

■ منظورتان از عرصه متفاوت در حوزه پیمانکاری چیست و دنبال چه مفهوم تازه ای در این بخش بودید؟

مفهوم رایج پیمانکاری در جامعه اجرای پروژه های عمرانی دولتی یا سازمان های ذیربط است که از محل بودجه طرح های عمرانی یا غیرعمرانی تأمین مالی می شود و مطابق بخشنامه ها و ضوابط سازمان برنامه و شرایط عمومی پیمان سازماندهی و اجرا و ساخته می شود. اما پروژه های بخش خصوصی همانطور که از نامش پیداست توسط بخش خصوصی تأمین اعتبار می شود و از این بابت نحوه انتخاب، تعامل و کارکرد پیمانکار متفاوت از بروکراسی و ضوابط دست و پا گیر است. سرمایه گذار سعی بر آن دارد که با به کارگیری نیروهای فنی و مجرب در کمترین زمان و با مناسب ترین هزینه، با کیفیت ترین کاربردی ترین و شاخص ترین پروژه را به ثمر برساند. بدین ترتیب است که با انتخاب مجرب ترین مشاوران اقتصادی، کارشناسان

در مجموعه های دیگر، تحت عنوان سهامدار وارد شرکت پارس یکم شدم و با توجه به آموخته های قبلی از ابتدا به عنوان مدیر پروژه پست برق ۶۳/۲۰ کیلو ولت زهتابی واقع در ابتدای جاده ساوه مشغول به کار شدم. مطالب جدید زیادی در چالش های عملی میان کارفرما و دستگاه نظارت آموختم و در پروژه احداث راه دسترسی دیسپاچینگ فوق توزیع هشتگرد نیز تا حدود زیادی با مسائل عملی و اجرایی راه سازی آشنا شدم. نهایتاً با بررسی مواردی که در عمل با آن مواجه بودم اعم از شرایط عمومی

مفهوم رایج پیمانکاری در جامعه اجرای پروژه های عمرانی دولتی یا سازمان های ذیربط است که از محل بودجه طرح های عمرانی یا غیرعمرانی تأمین مالی می شود و مطابق بخشنامه ها و ضوابط سازمان برنامه و شرایط عمومی پیمان سازماندهی و اجرا و ساخته می شود. اما پروژه های بخش خصوصی که امروزه باید بیشتر مورد توجه قرار بگیرد، توسط بخش خصوصی تأمین اعتبار می شود و از این بابت نحوه انتخاب، تعامل و کارکرد پیمانکار متفاوت از بروکراسی و ضوابط دست و پا گیر است.

طراحی فنی و معتبرترین گروه‌های اجرایی شایسته‌ترین تیم پروژه شکل می‌گیرد و در فضایی توأم با همدلی و همگرایی، بهترین گزینه‌ها به بحث گذاشته شده و اجرا می‌شود. در این فضای باز و مثبت ایجاد شده، ایده‌های جدید عنوان شده و بررسی می‌گردد. لذا فضای خلاقیت نه تنها برای مهندسان، بلکه برای استادکاران نیز باز است، از این رو به اذعان بسیاری از بزرگان، کاربردی‌ترین و شاخص‌ترین پروژه‌های کشور، پروژه‌هایی هستند که توسط بخش خصوصی تعریف و احداث شده‌اند.

■ شرکت شما به طور تخصصی در زمینه اتفاقی تمیز کار می‌کند. قدری از فعالیتهای گذشته و حال در این حوزه را توضیح دهید؟

پس از تاسیس شرکت ابتدا وارد عرصه پروژه‌های مسکونی در تهران شدیم، بازار ساخت و ساز طی سالهای ۸۱ تا ۹۲ رونق بسیار داشت طی این سال‌ها بالغ بر ۲۰۰ واحد مسکونی در شمال شهر تهران توسط شرکت ما ساخته شد، ساختمانهایی که بعدها شاخص شدند و در مجله معمار به عنوان پروژه‌های برتر مطرح گردیدند که از جمله شاخص‌ترین آنها پروژه مجتمع ۳۰ واحدی معظمی واقع در خیابان نیاوران مابین کوچه معظمی و قادری بود که انصافاً از معماری فوق العاده و طراحی مناسب فضاها در میان درختان زیبا و از اجرایی بسیار مینیاتوری و دشوار برخوردار بود، در منطقه یک تهران هم اکنون نیز جزء یکی از پروژه‌های شاخص است، جا دارد که عنوان کنم خلاقیت و سخت‌گیری‌های آرشیکت، رزومه خوبی برای شرکت ما به همراه آورد تا جایی که بعدها به عنوان نمونه کار مورد بازدید سرمایه‌گذاران خارجی جهت انجام پروژه در خارج از کشور قرار گرفت.

احداث ۳ مورد ساختمان اداری ۲۰ واحدی متعلق به شرکت سرمایه‌گذاری ری، احداث مدرسه راهنمایی حکمت در شهرری تحت نظارت سازمان نوسازی و تجهیز مدارس، بازسازی سالن همایش هتل بزرگ گاجره و پوشش آن متعلق به صندوق بازنشستگی فولاد در شرایط سخت جوی منطقه دیزین و نهایتاً احداث کارخانه صنایع بسته‌بندی غذایی و مونتاژ صنایع الکترونیک در شهرک صنعتی اشتهارد، طراحی و احداث چندین مورد آزمایشگاه میکروبی و شیمیایی شاخص و طراحی و احداث ۲ مورد اتاق تمیز جراحی در بیمارستان‌ها و مراکز جراحی محدود در تهران

، طراحی واحداث مجتمع صنعتی آوا پزشک، یکی از بزرگترین و شاخص‌ترین مجتمع‌های صنعتی کشور در حوزه پزشکی با بیش از ۱۰/۰۰۰ مترمربع اتاق تمیز از جمله فعالیت‌های عمده و تخصصی شرکت می‌باشد.

■ آیا موفق به ورود در بازارهای جهانی شدید؟
ورود به بازارهای جهانی از ابتدا جزء اهداف شرکت مان بوده و نظریه اینکه ورود به بازارهای خارجی نیازمند رعایت الزاماتی از جمله ایجاد سیستم‌ها و نظام‌های مدیریتی، کیفیتی، مالی و غیره است، ابتدا با اخذ گواهینامه‌های بین‌المللی مدیریتی در حوزه‌های تخصصی و سپس با رایزنی‌های کارشناسان اقتصادی و کاردارهای اقتصادی سفارت‌های گوناگون، بازدیدهای متعدد از نمایشگاه‌ها و جمع‌آوری اطلاعات و امکان‌سنجی برای ایجاد بنگاه‌های اقتصادی کوچک، اقدام به تاسیس شرکت PAYDAR در یونان کردیم، نظریه اینکه مالکیت شرکت جدیدالتاسیس مربوط به شرکت ایرانی بود، مجوز استفاده از گواهینامه‌های اخذ شده برای شرکت ایرانی را در شرکت جدید برای کل اتحادیه اروپا از موسسات مربوطه اخذ و وارد عرصه تبلیغات در عرصه بخش خصوصی شدیم.

در جریان بررسی‌ها متوجه شدیم که ایرانیان مقیم خارج کشور، و اعراب ایرانی‌تبار مناسب‌ترین سرمایه‌گذاران بالقوه جهت بازار هدف ما هستند و روند اعتمادسازی با توجه به رزومه داخل کشور بسیار آسان‌تر است. تاکنون چندین مورد طراحی و ساخت هتل در آتن و تفلیس به شرکت ما پیشنهاد شده و مورد بررسی قرار گرفته ولیکن تا مرحله طراحی بیشتر پیش نرفته و علت اجرایی نشدن آن

هم‌بندی شرایط اقتصادی جهانی و تمایل سرمایه‌داران ایرانی در شرایط ثابت بودن نرخ ارز به اخذ بهره بالایی بانکی در داخل کشور بوده است و لذا تاکنون تنها کار اجرایی یک مورد تقویت سازه و بازسازی جهت زنده نگاه داشتن دفاتر قانونی شرکت و آشنایی با اکیپ‌های اجرایی و کسب تجربه در رابطه با مقررات ضوابط مربوطه بوده است و امیدواریم با بهتر شدن شرایط اقتصادی جهانی و کاهش نرخ بهره بانکی در داخل کشور فضای کسب و کار در داخل و خارج کشور برای سرمایه‌گذاران و پیمانکاران رونق و بهبود یابد.

■ از نظر شما بحث سود و زیان که به آن اشاره کردید، در متن کار پیمانکاری قرار می‌گیرد یا حاشیه آن، به عبارتی آیا انگیزه پیمانکاران برای کسب درآمد بیشتر است یا سازندگی؟

مهندسی یک ویژگی است. یک مهندس فکر می‌کند اگر چیزی به او داده شد، باید آن را آنالیز کند و فارغ از سود و زیان، آن را به بهترین نحو اجرا کند. اما واقعیت این است که فلسفه شکل‌گیری شرکت‌های پیمانکاری کسب درآمد است. مهندسی و ساخت و ساز برای ما یک ابزار است و هدف نیست. ضمن اینکه باید در ارتقای این ابزار و سهم بودن در امر سازندگی بکوشیم ولی لازم است همواره هدف را مورد توجه قرار دهیم. پیمانکاران باید به واسطه تخصص خود و با پایبندی به اخلاق حرفه‌ای از کسب و کار خود درآمد داشته باشند.

■ مشکلات و دست‌انداذهای فعالیت در بخش پیمانکاری خصوصی در مقایسه با بخش پیمانکار دولتی چه وضعیتی دارد؟ در این بخش با توجه به اعتبار و توانایی‌ها،

پیمانکار: شرکت پادرسازان آریا

طراحی و ساخت تاسیسات مجتمع صنعتی آواپزشک ۱۳۹۲

کار به شرکت‌ها واگذار می‌شود. به جزء سرمایه‌گذار که ایجاد اشتغال کرده دیگر کسی از پیمانکار حمایت نمی‌کند. شرکت‌ها درگیر مسائل دارایی و تامین اجتماعی از نوع خاص می‌شوند زیرا قراردادهای و صورت‌وضعیت‌هایشان تفاوت شکلی و ساختاری با قراردادهای دولتی دارد، به همین دلیل میزان اغلب متصور سود بالا بوده و به بهانه‌های واهی ضمن رد دفاتر، ضرائب بالاتری جهت اخذ مطالبات سازمانی خود می‌نمایند. به عبارتی می‌توان گفت سرمایه‌گذار ایجاد اشتغال کرده لیکن پیمانکار می‌بایست تاوان این لطف را به نحوی غیرمنصفانه پرداخت نماید. شهرداری‌ها، سازمان آتش‌نشانی، نظام مهندسی و حتی اداره ثبت به نحوی از انحاء به علت عدم هماهنگی‌ها به طور مستقیم یا غیرمستقیم ایجاد مشکلاتی برای تیم سرمایه‌گذار و پیمانکاری می‌کند که خود داستانی طولانی و مفصل دارد که پیمانکاران بخش‌های عمرانی دولتی کمتر با آن مواجه می‌شوند.

■ چگونه شد که خود را در معرض انتخاب به عنوان هیأت‌مدیره سندیکا گذاشتید؟

از سال ۱۳۷۸ به عضویت کمیسیون آمار و اطلاعات درآمد. هدفم بهبود فضای کسب و کار و ایجاد تسهیل در امور پیمانکاری بود. در کمیسیون، نظارت بر راه‌اندازی سیستم اتوماسیون اداری سندیکا و در کارگروهی مدیریت وب‌سایت سندیکا را برعهده داشتیم. آمار مربوط به مناقصات را نیز جمع‌آوری و تحلیل کرده و در جمع‌آوری نرخ عوامل تأثیرگذار در فهرست بهاء با کمیسیون فنی همکاری می‌کردیم. سال ۱۳۹۲ به هنگام شروع طراحی

برنامه‌ریزی استراتژیک سندیکا به کمیسیون تحقیق و توسعه دعوت شدم و همان سال به عنوان نماینده کمیسیون جهت هماهنگی و بررسی روند تطابق فعالیت‌های کمیسیون با اهداف استراتژیک در دست تدوین به عضویت کمیسیون فنی درآمد و در کمیسیون تحقیق و توسعه و فنی عضو کارگروه‌های بسیاری شدم و در پایان به پیشنهاد برخی همکاران در داخل کمیسیون‌ها و تعدادی از اعضای هیأت‌مدیره قبلی جهت شرکت در انتخابات اعلام آمادگی کردم.

■ ارزیابی تان از اخلاق حرفه‌ای و میزان پابندی به آن چیست؟

من جزو کارگروه تدوین اخلاق حرفه‌ای بودم. در این کارگروه که در کمیسیون تحقیق و توسعه شکل گرفت، آیین‌نامه اخلاق حرفه‌ای تهیه و تدوین شد و کمیسیون توانست تأیید هیأت‌مدیره وقت را هم بگیرد. امسال که عضو کمیسیون عضویت شدم، این آیین‌نامه را به سایر شرایط عضویت در سندیکا اضافه کردیم تا هر شرکتی که می‌خواهد عضو سندیکا شود این سند جامع را که با مطالعه سندهای مشابه و لحاظ کردن دیدگاه‌های صنفی و حرفه‌ای تدوین شده، امضا نموده و به نوعی تعهد اخلاقی برای اجرای آن بدهد. به نظر من تمام کارهایی که ما انجام می‌دهیم در دایره اخلاق حرفه‌ای قرار می‌گیرد. برخورد ما با رقبا، روند پیشنهاد قیمت، استفاده درست از مصالح، رعایت منافع کارفرما، حفظ کیفیت کار، سرمایه‌انسانی، محیط زیست و ... در دایره اخلاق حرفه‌ای قرار می‌گیرد. سند اخلاقی حقوق ذی‌نفعان را نیز بیان نموده و محترم می‌شمارد. با این حساب چنانچه جامعه پیمانکاری عملاً مفاد این

سند را رعایت نماید، قطعاً و یقیناً منافع ملی و شخصی مهندسان درون و خارج حرفه تضمین می‌گردد. لازم است یادآور شوم در کارگروه منشور اخلاق حرفه‌ای که همکارانم خانم مهندس اوجاقی، آقای دکتر مقدس‌زاده، آقای مهندس سیدین بودند، از نظر من بهترین، مفیدترین و پردست‌آورترین کارگروه در ۸ سال گذشته بوده و جلسات ۳ روز در هفته در طول یک سال جزء بهترین خاطرات من در کنار دوستانم در سندیکا بوده است.

■ شما جزو نسل جدید سندیکا هستید، رویکرد سندیکا به نیروهای جوان و جوانگرایی را چطور ارزیابی می‌کنید؟

همکاران ما در هیأت‌مدیره و کمیسیون‌ها تلاش بسیاری می‌کردند، اما اغلب گله داشتند که چرا حرکت و پیشرفت آنها برای حل مسائل اندک است. یکی از دلایل این امر شکل‌گیری روحیه محافظه‌کاری مقابل طوفان‌های کشور در سالهای گذشته قلمداد می‌شد که در نهایت تصمیم گرفته شد جوان‌ترها به عرصه بیایند تا در کنار تجربه موجود که گنجینه ذی‌قیمتی است، حرکت با نوآوری، انرژی و سرعت بیشتری اتفاق بیفتد. البته باید دقت داشت که کارها و تلاش‌ها می‌بایست به نتیجه برسد وگرنه صرف وقت و انرژی که البته محدود هم هست در یک وادی بزرگ و بی‌هدف ما را به نتیجه مطلوب نمی‌رساند و دلسردمان می‌کند. باید خودمان، توانایی‌هایمان و امکاناتمان را بسنجیم و در پایان هر سال یک یا ۲ کار مهم را به نتیجه برسانیم درغیراین صورت تلاش غیر متمرکز در همه زمینه‌ها نه تنها ما را به نتیجه نمی‌رساند بلکه توانمان را تحلیل می‌برد.

■ و سخن آخر؟

از نظر من تنها راه نجات اقتصاد در شرایط فعلی به حرکت درآمدن سرمایه‌گذار داخلی و ایجاد بستر مناسب جهت ورود سرمایه خارجی است که عمده مسئولیت فراهم نمودن این مهم برعهده نهادهای حاکمیتی است. ساماندهی و همبستگی جامعه مهندسان، پیوند اعتماد بزرگان و پیشکسوتان به جوان‌ترها و تلاش مهندسان جوان جهت اجرایی نمودن افکار نو برپایه نظام‌های علمی با تکیه بر تجربه بزرگان هم مهمترین مسئولیت فعلی در فضای درونی سندیکامی باشد.

پیمانکار: شرکت پایدارسازان آریا

طراحی و ساخت خط تولید آنتی‌بوت - سال ۱۳۹۶

مشکلات و معضلات عدیده‌ای در حوزه اقتصاد و معیشت و رفاه مردم به وجود آمده که تبعات مخرب اجتماعی آن، علاوه بر ایجاد هزینه‌های اجتماعی، سیاسی و فرهنگی، جامعه را در یک بحران عمیق در همه حوزه‌ها فرو برده است.

هنگامی که اولویت‌های اقتصادی دولت دوازدهم مورد پرسش قرار می‌گیرد، اعمال مدیریت صحیح و علمی در رفع معضلات عظیمی نظیر بیکاری که اخیراً به ۶,۵ میلیون نفر تخمین زده شده، به ذهن می‌رسد. مشکلی که در آینده نزدیک ممکن است به ۸,۵ میلیون نفر نیز افزایش یابد. همچنین اصلاحات اقتصادی در زمینه‌های مالی و نظام بانکی و بودجه‌ای و جریان پولی و نقدینگی...

همین‌طور حمایت از تولید داخلی، اصلاح نظام گمرکی و نظام ارزی و یارانه‌ای، اصلاح نظام بانکی و به ویژه مالیات بر ارزش افزوده و کاهش مالیات از نظام تولیدی و دستمزدی، شناسایی طیف وسیع مودیانی که هزاران میلیارد تومان سالیانه گردش مالی دارند ولی مالیاتی پرداخت نمی‌کنند.

پرداخت بدهی‌های چندمیلیاردی دولت به بخش خصوصی، توسعه سرمایه‌گذاری اعم از داخلی و خارجی و توسعه کسب و کار و اصلاح سازمان بودجه و برنامه که با انحلال آن اسباب کاهش بدنه کارشناسی و تخصصی دولت فراهم شده است.

بحران آب و ریزگردها، آلودگی محیط زیست، اصلاح دستگاه قضایی و پیگیری معترضین به حقوق ناقضان حقوق مالی و جانی جامعه و برقراری عدالت اقتصادی و اجتماعی و قضایی و موارد بسیار بیشتری را در این لیست بالابند می‌توان برشمرد که همه دولت‌های گذشته و حال، کم و بیش به آنها اشاره کرده و واقف به این کاستی‌ها و معضلات بوده‌اند. اما توفیق اندکی در به سامان کردن آنها، در جهت خیر و صلاح جامعه و دستیابی به توسعه اقتصادی پایدار همه‌جانبه و رفاه اقتصادی، اجتماعی و کاهش فاصله طبقاتی و توزیع عادلانه ثروت و امکانات به دست آورده‌اند.

به نحوی که با افزون شدن جمعیت و ورود جمعیت فعال بیشتر به بازار کار، شاهد افزایش فقر و فاقه و انباشت سرمایه در حیطه مالکیت و کارکرد عده معدود هستیم.

همچنین تهی شدن بانک‌ها از منابع تسهیلاتی به منظور اعطای اعتبار و تسهیلات تولیدی را علی‌رغم کوشش دولت یازدهم در

لزوم تعادل میان تعهد و توانایی رئیس‌جمهور

دکتر محمود جامساز - کارشناس اقتصادی

تصحیح این نابسامانی‌ها شاهدیم.

تزریق پول به اقتصاد برای از بین بردن رکود به تورم دامن می‌زند و اعمال سیاست‌های انضباطی و کاهش هزینه‌های دولت و جمع‌آوری پول از چرخه پولی کشور، رکود را تعمیق می‌بخشد.

آیا با تزریق و یا عدم تزریق پول به اقتصاد کشور به نقطه تعادل اقتصادی خواهیم رسید که رونق جای رکود را بگیرد و رشد اقتصادی حاصل شود؟

به اعتقاد هرمانند دسوتو - برنده جایزه نوبل - تاسیس یک نظام کارآمد حقوقی و فراگیر مقدم بر رشد اقتصادی و توسعه سریع است. چرا کشورهای غربی می‌توانند سرمایه بیافرینند و جهان سوم و کمونیستی قادر نیستند دارایی‌های خود را به سرمایه تبدیل و به آن حیات ببخشند؟

یا به عبارت دیگر چرا دارایی‌ها در غرب می‌توانند برای تولید سرمایه فراوان استفاده شوند ولی در بقیه جهان برای تولید محدود مورد استفاده قرار می‌گیرند؟

این ضعف و کاستی اساسی در سیاست‌های اقتصادی کشورهای اخیرالذکر که به کشورهای جنوب معروف شده‌اند، مولود دستگاه ناکارآمد حاکم بر آن کشورهاست یا

ناشی از حاکمیت قوانین واپس‌گرا و نهادهای سنتی و عقب‌مانده آنهاست؟ یا عدم اجرای زمینه قوانین مدرن و نهادهای توسعه‌گرا در این کشورها وجود دارد؟ در بسیاری از این کشورها قانونی ماندن به همان اندازه قانونی شدن مشکل است، که نتیجه آن جز فساد نخواهد بود.

میشل فوکو فرانسوی استدلال می‌کند، برای درک مفهوم هر پدیده ممکن است ساده‌تر باشد که از جهت مخالف به آن نگاه کنیم.

حال بیاندیشیم که اگر فساد و مفساد اجتماعی و عدم سلامت بانکی، اختلاس‌های هزاران میلیاردی و وجود مسئولینی که منافع شخصی خود را بر منافع و مصالح ملی ترجیح می‌دهند، وجود نداشت، جامعه کنونی ایران در چه جایگاه اقتصادی بین‌المللی قرار می‌گرفت؟ در حال حاضر انبوه انتظارات سیاسی و اقتصادی و اجتماعی و مخصوصاً صیانت از حقوق فردی و اجتماعی و حق مالکیت در پی مشارکت گسترده مردم در انتخابات بسیار زیاد است.

رئیس‌جمهور چنانچه بخواهد محبوب جامعه یا حداقل آنان که برای دستیابی به خواست‌ها و انتظاراتشان به وی رای دادند، باشد، لازم است از روش‌های مدیریتی و حاکمیتی دولت‌های گذشته و دخالت نهادهای نامطلوب دولتی و فساد دولتی که اقتصاد را، وسیله‌ای برای دستیابی به اقتدار سیاسی و مالی و قدرت‌طلبی به عنوان یک ابزار و وسیله به کار گرفتند، مصرانه دوری کند. از تجربیات گذشته بیاموزد تا ریشه‌های فساد گسترده از آن برکنده شود و تا تعادل میان تعهدات و توانایی کشور موجود نباشد، قادر نخواهد بود تا برنامه تدوینی خود را که فهرست‌وار همان مواردی است که در بالا اشاره کردم اعلام نموده محقق سازد.

برای ریشه‌کنی فساد لازم است از کوچک‌سازی دیوان‌سالاری در حد معقول و مترادف شروع کند. در حال حاضر ۹۰٪ بودجه عمومی مصروف هزینه‌های مسرفانه خانواده بزرگ دولت می‌شود. در کاهش درآمدهای نفتی معضلات بیشتر خود را آشکار خواهند ساخت.

در وجود نهادهای مترقی و پیشرفته اقتصادی، حقوقی، اجتماعی و سیاسی است که می‌توان اصلاحات دامن‌داری را در ارتباط ارگانیک با تمام متغیرهای اقتصادی، به انجام رساند. / منبع: تجارت نیوز/ ۲۲ مرداد

پیام‌آبادگران
مرداد ماه ۱۳۹۶
شماره ۳۵۷

پاگرد

پاگرد در راه پله‌ها، زمینه‌ساز فراغتی کوتاه برای انسان از فشار ناشی از بالا رفتن از پله‌ها است و این پاگرد در مجله.....
کمیسیون انتشارات

آیا کشور ما مدرن می‌شود؟

یادداشتی از دکتر محمود سریع القلم

می‌گویید: من شما را دوست ندارم، می‌گویید حق شماست که مرا دوست نداشته باشید؛ مگر قرار است همه مرا دوست داشته باشند. شخص مدرن در هیچ شرایطی دشنام نمی‌دهد، پرخاش نمی‌کند بلکه تلاش می‌کند ریشه‌های جهل طرف مقابل را کشف کند. شخص مدرن نه اجازه می‌دهد دیگری وارد حریم خصوصی او شود و نه در حریم خصوصی دیگران دخالت می‌کند. اما یک ویژگی شخص مدرن بسیار تعیین کننده در جامعه مدنی و حکومت قانون است: به محض اینکه پای خود را از منزل بیرون گذاشت در سطح جامعه برای تمامی شهروندان، حقوق انسانی قائل است. تا به حال دیده‌اید: سرنشینان یک اتومبیل گران قیمت یک میلیارد تومانی، چگونه پوست میوه، دستمال کاغذی و خاکستر سیگار به بیرون پرتاب می‌کنند؟ تا به حال دیده‌اید چهار نفر آهسته با هم در عرض یک پیاده رو قدم می‌زنند و گپ می‌زنند و مانع عبور دیگر شهروندان می‌شوند؟ تا به حال دیده‌اید پیاده‌روهای نزدیک به رستوران‌های فست‌فود ساعت دوازده شب چگونه مملو از آشغال است؟ آیا تا به حال دیده‌اید راننده‌ای نه دوبله بلکه در ردیف

نیست. حکومت قانون ضرورتاً حکومت دموکراتیک نیست. سنگاپور یک حکومت قانون، قاعده و شفافیت است اما حکومت دموکراتیک نیست. انگلستان سه قرن حکومت قانون بود در حالی که هنوز یک قرن نشده که دموکراتیک شده است. دموکراسی بدون نظام حزبی و تسلط بخش خصوصی بر اقتصاد تحقق پیدا نمی‌کند. با شرایط فعلی رسیدن به دموکراسی در خاورمیانه اگر عزمی باشد نزدیک به نیم قرن کار دارد. مدرن شدن یک طیف است. بعضی به اشتباه فکر می‌کنند که مدرن بودن یعنی مصرف کالاهای لوکس، پوشیدن لباس‌های گران قیمت، سوار شدن اتومبیل آلمانی و زندگی در خانه‌های بزرگ. کاملاً بد فهمیده‌اند. مبنای مدرن بودن در افکار و رفتار است و نه در نوع مصرف. ریشه فلسفی مدرن بودن در مدنیت است. شخص مدرن به تکرر برداشت و اندیشه معتقد است و نظر خود را صرفاً یک نظر در میان نظرات دیگر تلقی می‌کند. شخص مدرن، متفاوت بودن فکری انسان‌ها را حق آنها می‌داند. شخص مدرن با دلیل و fact با دیگران تعامل می‌کند نه تخیلات، توهمات و شنیده‌ها. شخص مدرن به کسی که به او

ریشه فلسفی مدرن بودن در مدنیت است. شخص مدرن به تکرر برداشت و اندیشه معتقد است و نظر خود را صرفاً یک نظر در میان نظرات دیگر تلقی می‌کند.

دکتر محمود سریع القلم

ویکتور پلویین (Victor Pelevin) رمان نویس روس در رمان ۲۰۰۸ خود، مدرن بودن را چنین تعریف می‌کند:

- قطارهای روسی سر موقع برسند و حرکت کنند؛

- کارکنان رشوه نگیرند؛
- قضات به تلفن‌های توصیه‌ای پاسخ ندهند؛
- تجار درآمد خود را به لندن نبرند؛
- پلیس راهنمایی و رانندگی با حقوق خود راحت زندگی کنند؛ و
- ساکنان منطقه اعیان نشین بیرون مسکو

همه به زندانی در مسکو منتقل شوند. تاریخ سیاسی روسیه همانند تاریخ ما به شدت تحت تأثیر مسائل فقیر و غنی بوده است. ناتوانی در پرکردن این شکاف طبقاتی به پوپولیسم و اقتدارگرایی منجر شده است. پرکردن شکاف طبقاتی یا ایجاد عدالت، رفاه و حقوق مدنی برای شهروندان بدون قاعده‌مندی و حکومت قانون امکان‌پذیر

سوم پارک کرده و رفته است و ترافیک خیابان را مختل نموده است؟ صدها رفتار مانند اینها ضد مدرن بودن است. فکر کردن، استدلال آوردن، مؤدب بودن، احترام گذاشتن، نظیف بودن، رعایت حقوق دیگران را کردن، قانون را رعایت کردن، منظم بودن، صد متر دورتر رفتن ولی درست پارک کردن، وظیفه شناس بودن، مالیات دادن، درآمد بدون زحمت را قبول نکردن، دقیق بودن، حرف بیهوده نزدن، تخریب نکردن، غیبت نکردن، قانع بودن، دورغ نگفتن، انتهای صف ایستادن، تهمت نزدن، وجدان کاری داشتن و صدها اندیشه و رفتار دیگر از مشتقات مدرن بودن است.

درست می فرمایید اگر همه اینگونه رفتار کنند کشور بهشت می شود؛ حتی اگر هفتاد درصد این گونه عمل کنند ایده آل است. ملت ها و سرنوشت آنها با خصلت های اکثریت تعیین می شود. اگر اقلیتی درست رفتار کند فایده ای ندارد. ژاپن، ژاپن شده است چون ۹۵ درصد مدرن رفتار می کنند. رمان نویس روس نمی گوید دموکراتیک شویم بلکه مدرن شویم؛ قانون را رعایت کنیم، رشوه نگیریم، به حقوقی که می گیریم قانع باشیم و با رانت صاحب خانه نشویم. بی دلیل نیست وقتی گفته می شود بعضی کشورها در خاورمیانه هنوز وارد عصر مدرنیته نشده اند چه برسد به دموکراسی که تحمل اندیشه های متفاوت، رقابت حزبی و دولت حداقلی در آن متصور است.

چگونه جوامع مدرن می شوند؟ تاریخ غرب، آسیا و آمریکای لاتین به ما به وضوح پاسخ می دهد. بسیار روشن و شفاف: انرژی، عزم، اراده، همت، خواست و تصمیم مسئولین و نخبگان سیاسی یک کشور است که جامعه را مدرن می کند. اول خودشان عمل می کنند و سپس با دقت و جدیت بر اجرای قوانین نظارت می کنند. نخبگانی که خود قانون را رعایت نکنند نمی توانند از جامعه انتظار مدنیت داشته باشند. هنگامی که یک وزیر با رانت زندگی نکند سپس می توان انتظار داشت که آحاد مردم با حقوقی که می گیرند نیز زندگی کنند. خوشا به حال مردم، حکومت و قوه قضائیه کره جنوبی که وقتی متوجه شدند رئیس جمهور خلاف

کرده با او برخورد کردند. روحیات، افکار، خواست ها و پایگاه اجتماعی نخبگان یک کشور، سرنوشت آن را تعیین می کند.

جامعه و حکومت قانون یا مدرن شدن یک تصمیم است. بی عدالتی، فساد مالی، رانت، ورود عده ای خاص به حوزه های دولتی و کتمان واقعیت ها از جمله زمینه هایی بودند که باعث شدند تا سیستم پهلوی دوم علی رغم کارهای عمرانی نتواند تداوم پیدا کند. وقتی جامعه مدرن می شود که دولت و نخبگان سیاسی بخواهند مدرن شوند و سیستم قانونی را نهادینه کنند. جامعه در عصر مجازی سریع متوجه می شود که آیا قانون برای همه است یا عده ای. برای شناخت یک جامعه و حکومت و آینده آن باید اول سراغ نخبگان سیاسی و درجه رعایت قواعد و قوانین از سوی آنها رفت. آلمان، سوئیس، ژاپن، سنگاپور، کره جنوبی، کانادا، نروژ، سوئد و دانمارک نمونه های بارز هستند.

هیچ اتفاقی در طبیعت تصادفی نیست. رعایت قواعد پاسخ می دهد. ثروتمند شدن در آلمان با قاعده است و نه رانت. بخش حقوقی دفتر صدراعظم آلمان، مهم ترین بخش از حاکمیت این کشور است زیرا هر تصمیم و عملی باید با تأیید بخش حقوقی انجام شود. اگر بخش حقوقی غفلت کرد حتی یک خبرنگار می تواند توجه همه را به نقض قانون جلب کند. رمان نویس روس هم همین را می خواهد. او نمی گوید ثروتمند نشوید بلکه با رعایت قاعده به ثروت برسید و این فرصت برای همه فراهم باشد.

نکته علمی آخر:

در تمامی کشورهایی که مدرن شده اند و حکومت قانون تشکیل داده اند، نخبگان سیاسی به لحاظ احساسی، عقلی، وجدانی و تاریخی، تعلق خاطر عمیقی به کشور، خاک و وطن دارند. منبع: عصر ایران - ۲۶ تیر

دریاچه عباس آباد به شهر به طور کامل خشک شد!

آب این دریاچه برای آبیاری شالیزارها بسته شده و بعد از پایان تابستان دوباره به حالت اول باز می گردد.

واقعی نبودن قیمت‌ها مانعی برای سرمایه‌گذاری بخش خصوصی

مهندس محمدرضا حاجی‌علیخانی

قسمت پایانی

مهندس محمدرضا حاجی‌علیخانی فعال حوزه عمرانی در مقاله‌ای به بررسی عوامل موثر بر رکود فعالیت‌های عمرانی بخش خصوصی پرداخت. بخش اول این مقاله آثار قیمت‌گذاری غیرواقعی پروژه‌های عمرانی خارج از منطق اقتصادی پروژه‌های عمرانی را تشریح کرد در ادامه با نگاه تطبیقی به روند فعالیت بخش خصوصی در برخی کشورهای دیگر، دلایل و موانع موجود بر سر سرمایه‌گذاری بخش خصوصی در ایران تبیین شده است که از نظر تان می‌گذرد.

حداقل دستمزد

در دیگر کشورها

سایر کشورها ضوابط متفاوتی برای دستمزد حداقل دارند. تقریباً در اکثر کشورها حقوق پرداختی تمام دستمزد است و مزایای جانبی (مانند عیدی و سنوات و...) مانند ایران پرداخت نمی‌گردد. همچنین در برخی کشورها دستمزد حداقل در سراسر آن کشور یکسان نیست:

- برخی حداقل دستمزد ندارند: مانند ایتالیا و امارات متحده عربی
- تفاوت در استان‌ها و حتی شهرهای مختلف: که با توجه به تفاوت سطح

هزینه‌ها در شهرهای مختلف یک کشور، این امر منطقی‌تر از حداقل دستمزد ثابت برای تمام کشور می‌نماید. نمونه آن آمریکا (تا ۵۰٪ تفاوت بین ایالت‌ها)، چین (تا ۲ برابر تفاوت بین شهرهای مختلف)، آلمان (تفاوت بین ایالات شرقی و غربی)، ژاپن (تا ۳۰٪ تفاوت بین استان‌ها)، مالزی (۱۰٪ تفاوت در برخی استان‌ها) است.

- تفاوت در رشته‌های کاری: با توجه به نوع کار متفاوت است مانند آلمان (تفاوت در کارهای مدیریت زباله، صنعت احداث، کار دانشجویی و دانش آموزی و...)
- تفاوت در سن: با توجه به سن شاغلین

تغییر می‌کند مانند بریتانیا که دسته‌بندی برای حقوق سنین بالای ۲۵ سال، ۲۱ تا ۲۴ سال، ۱۸ تا ۲۰ سال، و سنین ۱۶ تا ۱۷ سال وجود دارد و حقوق کارگر بالای ۲۵ سال ۲ برابر کارگر سن ۱۶ سال است.

حقوق حداقل ساعتی در سال ۲۰۱۵ (۱۳۹۴) در برخی کشورها به نقل از سایت آمار اقتصادی سازمان همکاری‌های اقتصادی و توسعه (OECD) [۱۰] و سایت مقایسه حقوق کشورها [۱۱] به شرح زیر می‌باشد (در ایران حدود ۱،۶ دلار در ساعت). همان طور که ذکر شد پرداخت مزایا بجز حقوق ساعتی در عموم کشورها مرسوم نیست و مبلغ مذکور تمام دستمزد دریافتی کارگر را تشکیل می‌دهد. (جدول - ۳)

مقایسه قیمت برخی کالاها

در ایران و بعضی کشورهای دنیا

در ادامه مقایسه‌ای بین قیمت برخی کالاها و خدمات در ایران با برخی کشورهای توسعه‌یافته و در حال توسعه منتخب دنیا از اروپای شمالی، اروپای جنوبی و شرقی، آسیا، آمریکای شمالی و جنوبی، اقیانوسیه و آفریقا انجام شده است. همچنین قیمت نسبی این کالاها با توجه به آمار موجود برای دستمزد حداقل در سال ۲۰۱۵ (معادل ۱۳۹۴ در ایران) مورد مقایسه قرار گرفته است. در این بررسی، دستمزد حداقل در ایران برای یک کارگر مجرد شامل حقوق پایه با تمام مزایا به علاوه بارانه در سال ۱۳۹۴ محاسبه شده که ماهانه حدود ۱۰،۸۶۰،۰۰۰ ریال (ساعتی ۵۶،۸۶۰ ریال) است که با توجه به نرخ دلار آزاد در سال ۱۳۹۴ (حدود ۳۵،۰۰۰ ریال) دستمزد حداقل ساعتی در ایران در آن سال حدود ۱،۶ دلار بوده است. برای سایر کشورها دستمزد حداقل اعلامی برای یک کارگر مجرد بزرگسال در سال ۲۰۱۵ منظور شده است.

مقایسه قیمت گازوییل در ایران

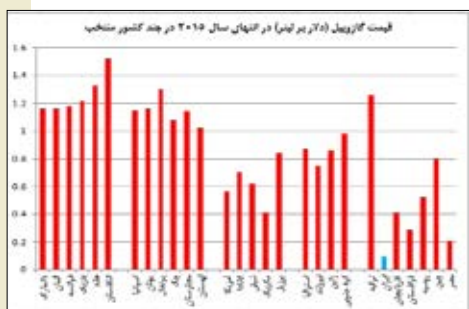
و برخی کشورها (۲۰۱۵)

گازوییل به عنوان سوخت پایه برای عمده

دستمزد حداقل ساعتی در چند کشور نمونه در سال ۲۰۱۵ (دلار)					
کشور		مبلغ	کشور		مبلغ
اروپای غربی			اروپای جنوبی / شرقی		
دانمارک	۲۰,۰	اسپانیا	۴,۱	ترکیه	۲,۷
آلمان	۹,۴	یونان	۳,۶	آذربایجان	۰,۹
فرانسه	۱۰,۷	پرتغال	۳,۲	قزاقستان	۰,۴
بلژیک	۹,۹	چک	۲,۲	روسیه	۰,۶
هلند	۹,۶	مجارستان	۲,۲	چین	۱,۷
انگلستان	۱۰,۰	لهستان	۲,۷	ژاپن	۶,۵
ایرلند	۹,۶	قاره آمریکا		کره جنوبی	۴,۹
اقیانوسیه			آمریکا	۷,۳	
استرالیا	۱۲,۸	کانادا	۸,۴		
نیوزلند	۱۰,۲	شیلی	۷,۹	آفریقا	
		مکزیک	۰,۵	مصر	۱,۲
		برزیل	۵,۳		

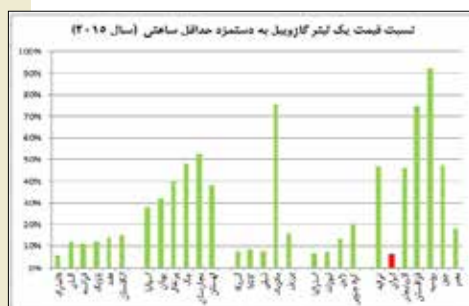
(جدول - ۳)

در اتحادیه اروپا به جز در بخش آموزش، بیش از ۷۰٪ سایر زیرساختها توسط بخش خصوصی سرمایه‌گذاری می‌گردد.

(شکل - ۸)

که خود تولیدکننده و صادرکننده نفت

(شکل - ۹)

قزاقستان و مکزیک (که خود تولیدکننده و صادرکننده نفت هستند) شایان توجه است. نگاهی به روند قیمت نسبی گازوئیل در ۴۰ سال گذشته در ایران نیز نشان می‌دهد که این فرآورده در سال‌های ۱۳۵۲ تا ۱۳۵۶ (که درآمدهای نفتی زیاد بوده) حداقل ۷۰٪ گرانتر بوده است. (جدول - ۴) (شکل - ۱۰)

مقایسه قیمت بنزین

در ایران و برخی کشورها (۲۰۱۵)

بنزین به عنوان سوختی که در خودروهای سبک مصرف می‌شود، جزو کالاهای پرمصرف خانوارها در تمام جهان است. مالیات بر بنزین در اکثر کشورها بخش مهمی از درآمد دولت مرکزی و دولت‌های محلی را تشکیل می‌دهد. نمودار زیر قیمت بنزین در سال ۲۰۱۵ را در کشورهای منتخب نشان می‌دهد (قیمت‌ها از سایت global petrol prices) (شکل - ۱۱)

مشاهده می‌گردد که ایران ارزانترین قیمت بنزین را در بین کشورهای مذکور دارد که از اثرات منفی آن می‌توان به مصرف نسبی زیاد در ایران در مقایسه با سایر کشورها، عدم انگیزه برای کاهش مصرف (تولید و استفاده از خودروهای کم‌مصرف و کاهش استفاده فردی از خودرو)، عدم انگیزه ارتقای فناوری خودروهای بنزینی، قاچاق آن در مناطق مرزی و غیره اشاره نمود. گرانی قیمت بنزین در اکثر کشورهای مذکور به دلیل بالا بودن مالیات بر سوخت است.

همچنین نمودار ۱۲ نسبت قیمت بنزین به دستمزد حداقل ساعتی را در سال ۲۰۱۵ در کشورهای مختلف و در مقایسه با هم نشان می‌دهد. (شکل - ۱۲)

مشاهده می‌گردد که نرخ این فرآورده در ایران به نسبت دستمزد از پایین‌ترین نرخ‌های کشورهای مذکور است. در کشورهای استرالیا، نیوزلند، آمریکا، کانادا، اروپای غربی و ژاپن علی‌رغم گرانتر بودن قیمت بنزین، قیمت نسبی بنزین به دستمزد حداقل به دلیل بالا بودن دستمزدها از ایران ارزانتر بوده و در اروپای شرقی و جنوبی بین ۲ تا ۳ برابر ایران است. گرانی نسبی قیمت بنزین در روسیه، قزاقستان، آذربایجان و مکزیک

فعالیت‌های صنعتی، ترابری، تجهیزات کشاورزی و... تاثیر مهمی در هزینه تمام شده بسیاری کالاها دارد. نمودار زیر قیمت گازوئیل در سال ۲۰۱۵ را در کشورهای منتخب نشان می‌دهد (قیمت‌ها از سایت global petrol prices) (شکل - ۸)

مشاهده می‌گردد که ایران ارزانترین قیمت گازوئیل را در بین کشورهای مذکور دارد که از اثرات منفی آن می‌توان به مصرف نسبی زیاد در ایران در مقایسه با سایر کشورها، عدم انگیزه ارتقای کیفیت گازوئیل تولیدی کشور و بالا بودن میزان آلوده‌کنندگی آن، عدم انگیزه و نیاز به ارتقای فناوری خودروهای دیزلی، قاچاق آن در مناطق مرزی و... اشاره نمود.

همچنین نمودار ۹ نسبت قیمت گازوئیل به دستمزد حداقل ساعتی در سال ۲۰۱۵ در کشورهای مختلف و در مقایسه با هم را نشان می‌دهد. (شکل - ۹)

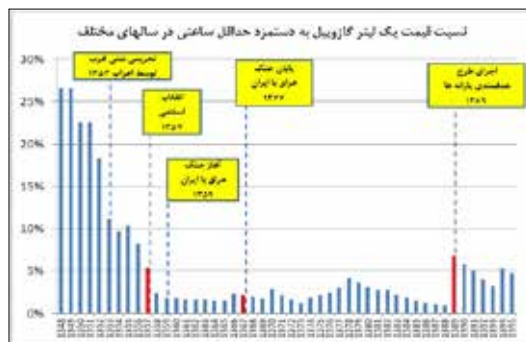
مشاهده می‌گردد که نرخ این فرآورده در ایران به نسبت دستمزد از پایین‌ترین نرخ‌های کشورهای مذکور است. در کشورهای کانادا، آمریکا، استرالیا، نیوزلند و شیلی علی‌رغم قیمت ۵ تا ۹ برابری گازوئیل نسبت به ایران، قیمت نسبی گازوئیل به دستمزد حداقل به دلیل بالا بودن دستمزدها، اندکی از ایران بیشتر است. قیمت نسبی گازوئیل در اروپای غربی حدود دو برابر ایران و در اروپای شرقی و جنوبی بین ۴ تا ۸ برابر ایران است. گرانی نسبی قیمت گازوئیل در روسیه، آذربایجان،

روند تغییرات قیمت هر لیتر گازوئیل در ایران (ریال بر لیتر)					
سال	قیمت گازوئیل	سال	قیمت گازوئیل	سال	قیمت گازوئیل
۱۳۵۵	۲,۴	۱۳۶۹	۴	۱۳۸۳	۱۶۵
۱۳۵۶	۲,۴	۱۳۷۰	۱۰	۱۳۸۴	۱۶۵
۱۳۵۷	۲,۴	۱۳۷۱	۱۰	۱۳۸۵	۱۶۵
۱۳۵۸	۲,۴	۱۳۷۲	۱۰	۱۳۸۶	۱۶۵
۱۳۵۹	۲,۴	۱۳۷۳	۱۰	۱۳۸۷	۱۶۵
۱۳۶۰	۲,۴	۱۳۷۴	۲۰	۱۳۸۸	۱۶۵
۱۳۶۱	۲,۴	۱۳۷۵	۳۰	۱۳۸۹	۱,۵۰۰
۱۳۶۲	۲,۴	۱۳۷۶	۴۰	۱۳۹۰	۱,۵۰۰
۱۳۶۳	۲,۴	۱۳۷۷	۶۰	۱۳۹۱	۱,۵۰۰
۱۳۶۴	۲,۴	۱۳۷۸	۱۰۰	۱۳۹۲	۱,۵۰۰
۱۳۶۵	۲,۴	۱۳۷۹	۱۱۰	۱۳۹۳	۱,۵۰۰
۱۳۶۶	۴	۱۳۸۰	۱۲۰	۱۳۹۴	۳,۰۰۰
۱۳۶۷	۴	۱۳۸۱	۱۲۰	۱۳۹۵	۳,۰۰۰
۱۳۶۸	۴	۱۳۸۲	۱۶۰		

(جدول - ۴)

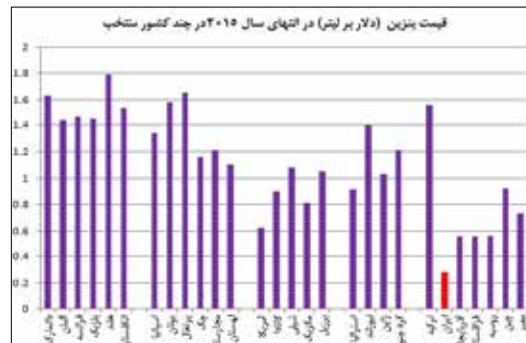
(شکل-۱۲)

(شکل-۱۰)

(شکل-۱۳)

(شکل-۱۱)

بلژیک (۱۰۷۰)، چک (۱۲۵۰)، آلمان (۱۳۲۰)، لهستان (۱۴۱۰)، انگلستان (۲۲۴۰)، و اسپانیا (۲۴۰۰ مترمکعب سرانه) (شکل-۱۴)

لذا آب در دنیا به کالای گرانی‌مندی تبدیل شده است و حتی در کشورهای پربار نیز برای صرفه‌جویی بیشتر، این کالا با قیمت‌های گزاف (خصوصاً در بخش خانگی و صنعتی) به فروش می‌رسد. لذا تولید، انتقال، توزیع و تصفیه آب در بسیاری از کشورها به کار سودآوری تبدیل شده و سرمایه‌گذاران بخش خصوصی با سرمایه‌گذاری در این بخش، هم به بهره‌وری مصرف آب کمک نموده و هم با کسب سود و ایجاد اشتغال به اقتصاد کشور کمک می‌نمایند.

نمودار ۱۵ قیمت آب خانگی در برخی کشورهای منتخب در سال ۲۰۱۱ را به نقل از مجله «گلوبال واتر اینتلیجنس» نشان می‌دهد (دلار بر مترمکعب). به دلیل محدودیت دسترسی به آمار جدید، قیمت‌های جدید موجود نبود (اگرچه قطعاً قیمت‌ها سال ۲۰۱۵ بیش از این مبالغ است):

[۱۵] (شکل-۱۵)

قیمت آب خانگی در آن سال با قیمت

مقایسه قیمت آب خانگی در ایران

و برخی کشورها (۲۰۱۵)

کمبود آب مسئله جهانی است و تنها کشورهای محدودی هستند که با این مشکل دست‌به‌گریبان نیستند. براساس گزارش سال ۲۰۱۵ بخش آب سازمان ملل متحد [۱۴]، سرانه آب شیرین تجدیدپذیر دنیا در سال ۲۰۱۳ به صورت نقشه زیر بوده است. که نشان می‌دهد ایران با سرانه حدود ۱۷۰۰ مترمکعب، از نظر آب شیرین در آستانه تنش است. سایر کشورهای در آستانه تنش یا دچار تنش آبی عبارتند از برخی کشورهای شمال و غرب و جنوب اروپا، هند، چین، پاکستان، افغانستان، ازبکستان و عمده کشورهای مرکز و شرق آفریقا، برخی کشورهای مرکز آفریقا و همچنین آفریقای جنوبی. علی‌رغم تصور عمومی، برخی کشورهای اروپایی نیز با وجود بارندگی بیشتر، به دلیل جمعیت زیاد دچار کمبود آب هستند، یعنی سرانه آب شیرین تجدیدپذیر آنها کمتر از ۲۵۰۰ مترمکعب در سال است (و حتی برخی کمتر از ایران آب دارند)، مانند هلند (۶۵۰ مترمکعب)، دانمارک (۱۰۶۰ مترمکعب)

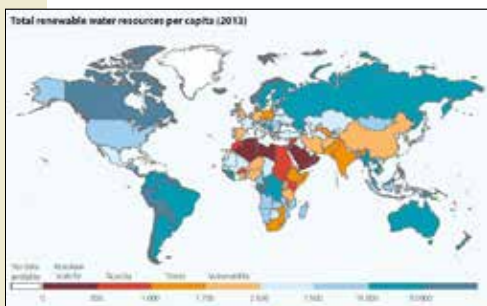
هستند) شایان توجه است.

نگاهی به روند قیمت نسبی بنزین در ۴۰ سال گذشته در ایران نیز نشان می‌دهد که این فرآورده در سال‌های ۱۳۵۲ تا ۱۳۵۶ (که درآمدهای نفتی زیاد بوده) حداقل ۷۰٪ گرانتر بوده است. (جدول-۵) (شکل-۱۳)

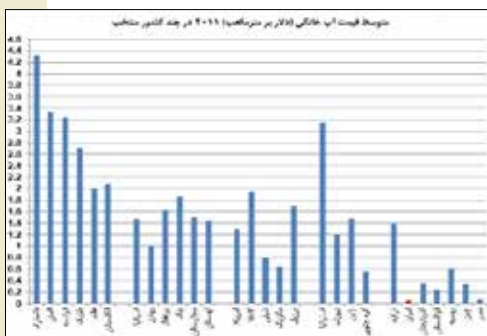
روند تغییرات قیمت هر لیتر بنزین در ایران (ریال بر لیتر)

سال	قیمت بنزین	سال	قیمت بنزین	سال	قیمت بنزین
۱۳۵۵	۶	۱۳۶۹	۵۰	۱۳۸۳	۸۰۰
۱۳۵۶	۸	۱۳۷۰	۵۰	۱۳۸۴	۸۰۰
۱۳۵۷	۱۰	۱۳۷۱	۵۰	۱۳۸۵	۸۰۰
۱۳۵۸	۱۰	۱۳۷۲	۵۰	۱۳۸۶	۱,۰۰۰
۱۳۵۹	۳۰	۱۳۷۳	۵۰	۱۳۸۷	۱,۰۰۰
۱۳۶۰	۳۰	۱۳۷۴	۱۰۰	۱۳۸۸	۱,۰۰۰
۱۳۶۱	۳۰	۱۳۷۵	۱۳۰	۱۳۸۹	۴,۰۰۰
۱۳۶۲	۳۰	۱۳۷۶	۱۶۰	۱۳۹۰	۴,۰۰۰
۱۳۶۳	۳۰	۱۳۷۷	۲۰۰	۱۳۹۱	۴,۰۰۰
۱۳۶۴	۳۰	۱۳۷۸	۳۵۰	۱۳۹۲	۵,۰۰۰
۱۳۶۵	۳۰	۱۳۷۹	۳۸۵	۱۳۹۳	۷,۰۰۰
۱۳۶۶	۳۰	۱۳۸۰	۴۵۰	۱۳۹۴	۷,۰۰۰
۱۳۶۷	۳۰	۱۳۸۱	۵۰۰	۱۳۹۵	۱۰,۰۰۰
۱۳۶۸	۳۰	۱۳۸۲	۶۵۰		

(جدول-۵)

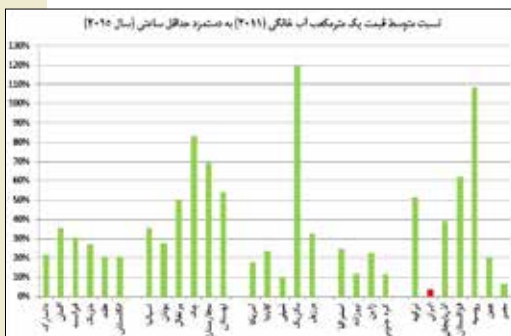

(شکل ۱۴)

(شکل ۱۵)

قیمت نسبی در ترکیه (قیمت کالا به دستمزد حداقل) در سال ۲۰۱۵ برای بنزین، گازوئیل، برق خانگی، آب خانگی و عوارض آزادراه‌ها (به ازای هر کیلومتر) بین ۳/۵ تا ۱۲ برابر ایران بوده است.

(شکل ۱۶)

کشور	میانگین آب تجدید شونده (مترمکعب)	مصرف سرانه در روز (لیتر)
هلند	۶۵۰	۲۱۸
بلژیک	۱۰۷۰	۱۱۵
آلمان	۱۲۲۰	۱۲۲
ایران	۱۶۴۴	۳۰۰
اسپانیا	۲۴۰۰	۲۶۵
فرانسه	۳۰۲۰	۱۶۴
اتریش	۶۴۳۶	۱۵۹

(جدول ۶)

ارائه شده است [۱۷]. با توجه به قیمت فروش آب کشاورزی در ایران در آن زمان (کمتر از ۵ تومان در مترمکعب)، مشاهده می‌گردد حتی بدون توجه به قیمت آب کشاورزی در هلند و اتریش که بالاتر از یک دلار در مترمکعب بوده، در مقایسه با سایر کشورهای جدول، قیمت آب کشاورزی در ایران بسیار ارزان است. (شکل ۱۷)

این ارزانی آب کشاورزی موجب شده که مصرف آب کشاورزی در ایران بسیار بالا و بهره‌وری نیز پایین باشد زیرا سرمایه‌گذاری جدید برای تولید صنعتی یا استفاده از فناوری‌های پیشرفته برای کشاورزان و حتی دولت به عنوان پشتیبان کشاورزی، توجه اقتصادی کافی ندارد.

مقایسه قیمت برق خانگی

در ایران و برخی کشورها (۲۰۱۵)

برق منبع اصلی تامین انرژی برای بسیاری از مصارف خانگی، شهری، روستایی و صنعتی می‌باشد که تاثیر مهمی در هزینه تمام شده بسیاری از خدمات و کالاها دارد. قیمت برق صنعتی در اکثر کشورهای دنیا در حدود قیمت تمام شده (به علاوه مالیات) است و برق خانگی برای انگیزش در جهت کاهش مصرف، حدود دو برابر قیمت برق صنعتی فروخته می‌شود. ولی در ایران برعکس برق خانگی حدود نصف قیمت برق صنعتی عرضه می‌گردد (پارانه پرداخت می‌گردد)، لذا به جای آن که در مصرف برق صرفه‌جویی گردد، عملاً هر که برق بیشتری مصرف نماید از این پارانه پنهان بیشتر بهره می‌برد که سهم طبقه متوسط به بالای جامعه طبیعتاً بیشتر است. نمودار زیر قیمت برق خانگی در سال ۲۰۱۵ در کشورهای منتخب را (به نقل از سایت Eurostat آمار اروپا) و برخی منابع دیگر نشان می‌دهد. [۱۸] (شکل ۱۸)

مشاهده می‌گردد که قیمت برق خانگی در ایران در کنار مصرف نسبت به کشورهای منتخب بسیار ارزانتر است.

همچنین نمودار ۱۹ نسبت قیمت برق به دستمزد حداقل ساعتی در سال ۲۰۱۵ در کشورهای مختلف و در مقایسه با هم را نشان می‌دهد. (شکل ۱۹)

مشاهده می‌گردد که نرخ برق خانگی در ایران به نسبت دستمزد از ارزان‌ترین نرخ‌های

حدود ۲۰۰ تومان بر مترمکعب در تهران (که در شهرهای دیگر ارزانتر نیز بوده است)، ارزانترین قیمت در بین کشورهای مذکور است. در کشورهای شمال اروپا آب بسیار گران است، دانمارک با حدود ۴,۳ دلار بر مترمکعب گرانترین آب را می‌فروشد. در جنوب و شرق اروپا قیمت آب بین یک تا ۲ دلار در مترمکعب است. مصر نیز که قیمت آب را ارزان می‌فروشد در حال حاضر با کمبود آشامیدنی در بسیاری از شهرهای خود دست به گریبان است.

همچنین نمودار ۱۶ قیمت آب خانگی (در سال ۲۰۱۱) را به دستمزد حداقل ساعتی سال ۲۰۱۵ در کشورهای مختلف و در مقایسه با هم را نشان می‌دهد. با توجه به بیشتر بودن قیمت آب در سال ۲۰۱۵ نسبت به ۲۰۱۱، قیمت نسبی ۲۰۱۵ آب مسلماً بیشتر می‌باشد (شکل ۱۶).

جالب توجه آنکه در بسیاری از کشورها که سرانه آب بیشتری از ایران دارند چه توسعه‌یافته (مانند آمریکا و کانادا) و چه در حال توسعه هستند، (مانند برزیل، مکزیک، ترکیه، روسیه، قزاقستان و...)، قیمت نسبی آب به دستمزد حداقل بسیار بالاتر از ایران است. به عبارت دیگر در ایران به نسبت درآمد حداقل مردم، آب خانگی بسیار ارزان به فروش می‌رسد. مقایسه مصرف سرانه آب خانگی در ایران با برخی کشورهای اروپایی نشان‌دهنده مصرف بالای آن در ایران است که یک دلیل عمده آن ارزانی آب و نتیجتاً هدر روی زیاد آن است (چه در مصرف، و چه به دلیل فرسودگی شبکه توزیع و انتقال و...). مصرف سرانه آب خانگی در برخی از کشورهای اروپایی در سال ۲۰۱۲ طبق گزارش سایت دانشگاه علوم سیاسی و اقتصادی لندن به شرح جدول ۶- بوده است. [۱۶] (جدول ۶)

مشاهده می‌گردد که در ایران علی‌رغم سرانه آب شیرین کمتر، سرانه مصرف آب خانگی بیشتر است.

قیمت آب کشاورزی در برخی کشورها در سال ۲۰۰۸ به نقل از گزارش توسعه آب سازمان ملل برای آب و انرژی سال ۲۰۱۴ در شکل زیر

منتشر شده توسط انجمن ادارات ثبت خودروها و رانندگان اروپایی و برخی وب سایت‌های کشورهای دیگر نشان می‌دهد [۱۹]. (قیمت‌های سال ۲۰۱۵ اگر سال ۲۰۱۲ بیشتر نباشد قطعاً کمتر نیست). در برخی کشورها نیز این عوارض روزانه یا هفتگی (بدون توجه به مسافت) است. (شکل - ۲۰)

مشاهده می‌گردد که در عموم کشورهای اروپایی، آمریکا و استرالیا عوارض هر کیلومتر آزادراه (Toll Road) به طور متوسط حدود ۱۰ سنت (۰٫۱ دلار)، در ترکیه حدود ۷ سنت، در ژاپن و نیوزلند حدود ۲۰ سنت و در برزیل نزدیک به ایران است. نمودار زیر نسبت این مبلغ را به دستمزد حداقل نشان می‌دهد.

(شکل - ۲۱)

ارزانترین عوارض (به دستمزد حداقل ساعتی) مربوط به برزیل و ایرلند (۰٫۲٪) و ایران (۰٫۵٪) است. در آمریکا و اروپای غربی این نسبت حدود ۱٪ (دو برابر ایران)، و در اروپای شرقی و جنوبی حدود ۲٪ تا ۳٪ (حدود ۴ تا ۶ برابر ایران) است. گرانترین عوارض (به درآمد ساعتی) مربوط به مکزیک است (حدود ۲۰٪)

انتخاب حداقل نسبت قیمتی متوسط حدود ۱٪ دستمزد حداقل ساعتی معادل حدود ۱٫۶ سنت (۶۵ تومان) در کیلومتر به معنی دو برابر نمودن عوارض آزادراه‌ها است. لازم به ذکر است در ایران به دلیل اینکه قیمت بخش قابل توجهی از منابع راهسازی (قیر و ماشین‌آلات ساختمانی) به قیمت‌های بین‌المللی نزدیک است، لذا برای توجیه اقتصادی این پروژه‌ها برای بخش خصوصی،

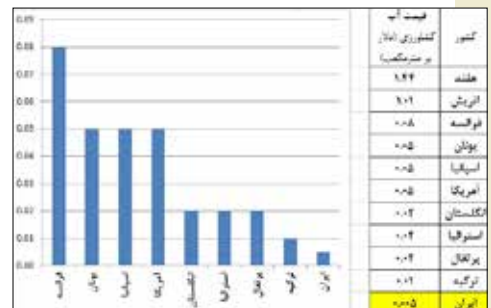
کشورهای مذکور است. قیمت نسبی برق (به دستمزد) در کشورهای استرالیا، نیوزلند، آمریکا، کانادا، انگلستان، بلژیک و فرانسه که ارزانترین قیمت برق خانگی را در کشورهای مذکور دارند حدود ۱٫۲ تا ۲٫۵ برابر ایران، در کشورهای جنوب و شرق اروپا حدود ۶ تا ۸ برابر ایران و در ترکیه با سطح اقتصادی مشابه حدود ۶ برابر ایران است. گرانی نسبی قیمت برق در روسیه، قزاقستان، آذربایجان و مکزیک (که خود تولیدکننده و صادرکننده نفت هستند) شایان توجه است. مکزیک با ۳۵٪ نسبت قیمت برق به دستمزد حداقل ساعتی گرانترین قیمت نسبی برق در بین این کشورها را دارد.

مقایسه عوارض عبور از آزادراه‌ها در ایران و برخی کشورها (۲۰۱۵)

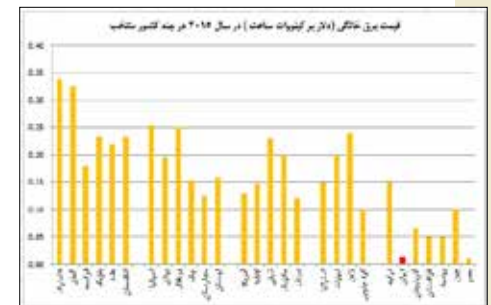
همانطور که ذکر شد، زیرساخت‌های ترابری خصوصاً آزادراه‌ها از موارد عمده سرمایه‌گذاری بخش خصوصی در سایر کشورها است و در اتحادیه اروپا حدود ۷۰٪ سرمایه‌گذاری سالانه این بخش توسط بخش خصوصی انجام می‌گردد. عوارض عبور از آزادراه‌های مسیریهای عمدتاً دشت (بدون عوارض زیاد با تعداد کم تونل و پل) به ازای هر کیلومتر در ایران در سال ۱۳۹۵ برای خودروی سواری به طور متوسط ۰٫۰۰۸ دلار (۰٫۸ سنت) بوده است. (جدول - ۷)

این عوارض برای آزادراه‌های با پل و تونل زیاد جهت سواری به طور متوسط حدود ۰٫۴ دلار در کیلومتر است. (جدول - ۸)

نمودار ۲۰ مقایسه عوارض در کیلومتر آزادراه برای خودروی سواری را به نقل از گزارش قیمت‌گذاری راه‌ها در اروپا (۲۰۱۲)

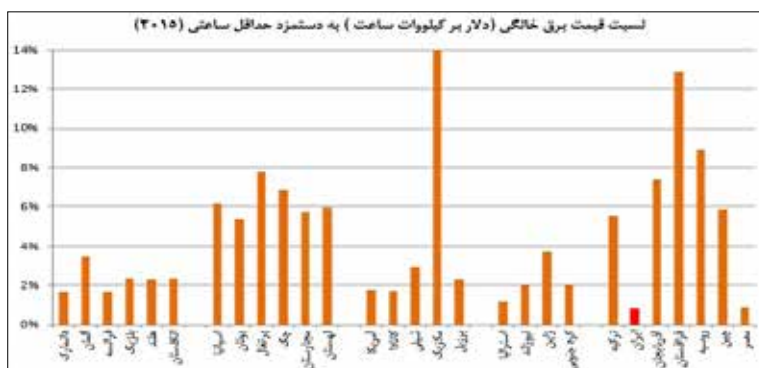
(شکل - ۱۷)

(شکل - ۱۸)

نرخ عوارض آزادراه‌های مشارکتی در سال ۹۵ برای سواری (در مسیرهای عمدتاً دشت)					
ردیف	آزادراه	طول (کیلومتر)	به تومان	به دلار	دلار بر کیلومتر
۱	زاهدان - تهران	۳۰۰	۵۵۰۰	۱٫۵۱	۰٫۰۰۵
۲	تهران - زنجان	۱۸۰	۴۵۰۰	۱٫۱۵	۰٫۰۰۶
۳	تهران - ساوه	۱۱۵	۲۸۰۰	۰٫۷۳	۰٫۰۰۶
۴	قم - کاشان	۱۱۵	۲۰۰۰	۰٫۵۱	۰٫۰۰۴
۵	کاشان - خنجر - اصفهان	۱۶۰	۳۵۰۰	۰٫۹	۰٫۰۰۶
۶	کاشان - خنجر - اصفهان	۹۰	۲۰۰۰	۰٫۷۷	۰٫۰۰۹
۷	قزوین - رشت	۱۳۷	۳۳۰۰	۱٫۲۳	۰٫۰۱۳
۸	ساوه - همدان (قلعه ۱)	۹۰	۲۵۰۰	۰٫۹	۰٫۰۱
۹	ساوه - سلطان‌چگان	۷۰	۲۵۰۰	۰٫۷۴	۰٫۰۰۹
۱۰	پایه - مشهد	۴۰	۱۸۰۰	۰٫۴۶	۰٫۰۱۲
۱۱	کاشان - نطنز - مشهد	۷۲	۲۰۰۰	۰٫۷۷	۰٫۰۱۱
۱۲	اهواز - بندر امام	۹۰	۲۰۰۰	۰٫۷۷	۰٫۰۰۹
۱۳	ساوه - همدان (قلعه دو)	۸۰	۴۵۰۰	۱٫۱۵	۰٫۰۱۴
۱۴	ایران - گرگان	۱۵۳	۳۰۰۰	۱٫۵۴	۰٫۰۱
متوسط وزنی					۰٫۰۰۸

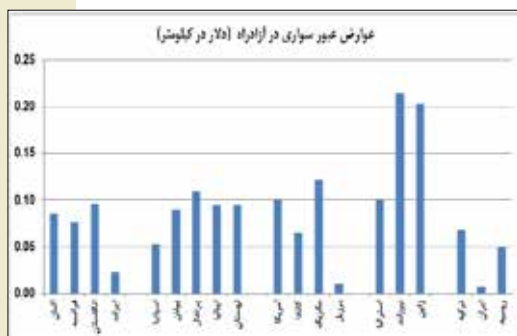
(جدول - ۷)

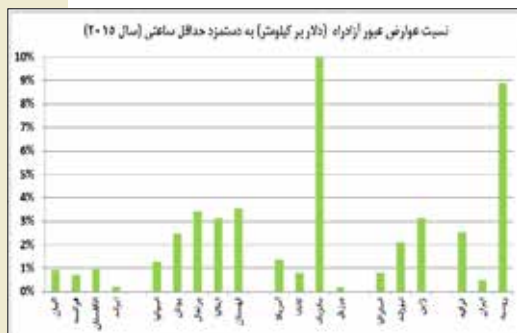
(شکل - ۱۹)

نرخ عوارض آزادراه‌های مشارکتی در سال ۹۵ برای سواری (در مسیرهای عمدتاً کوهستانی یا دارای پل و تونل زیاد)					
ردیف	آزادراه	طول (کیلومتر)	به تومان	به دلار	دلار بر کیلومتر
۱	پل زال - اندیمشک	۴۵	۵۵۰۰	۱٫۱۵	۰٫۰۲۶
۲	خرم‌آباد - پل زال	۱۰۴	۱۲۰۰۰	۳٫۰۸	۰٫۰۳
۳	تهران - پردیس	۲۲	۲۵۰۰	۰٫۹	۰٫۰۳۹
۴	پل میانگدر دریاچه ارومیه	۳۶	۴۵۰۰	۱٫۱۵	۰٫۰۳۲
۵	تهران - شمال قلعه ۴	۳۱	۵۰۰۰	۱٫۲۸	۰٫۰۶۱
متوسط وزنی					۰٫۰۴۱

(جدول - ۸)

(شکل - ۲۰)

(شکل - ۲۱)

دیگر شده که مسائلی چون آلودگی های زیست محیطی، عدم استفاده از فناوری های جدید کم مصرف، هدر روی منابع، قاچاق به کشورهای همسایه و غیره را به دنبال داشته است، و از سوی دیگر موجب عدم جذب سرمایه های خصوصی برای تولید این کالاها شده است. همچنین ارزان بودن خدماتی مانند عوارض بزرگراهی موجب عدم گسترش شبکه بزرگراهی کشور شده است. در نتیجه سرمایه بخش خصوصی که در سایر کشورها در جهت ساخت و بهسازی زیرساخت ها مصرف شده و به نوبه خود رشد اقتصادی و اشتغال ایجاد می کند، در ایران به سمت کارهای غیرمولد و تورم زا منحرف می گردد. شواهدی برای این مقایسه نیز کشور ترکیه در همسایگی ایران و با شرایط جمعیتی و سطح اقتصادی نزدیک به ایران است. قیمت نسبی در ترکیه (قیمت کالا به دستمزد حداقل) در سال ۲۰۱۵ برای بنزین، گازوییل، برق خانگی، آب خانگی و عوارض آزادراه ها (به ازای هر کیلومتر) بین ۳،۵ تا ۱۲ برابر ایران بوده است. باید توجه داشت که این نسبت ها مربوط به بعد از هدفمندی یارانه ها و افزایش قیمت سوخت و برق است و در سال های قبل از هدفمندی (قبل از ۱۳۸۹ یا ۲۰۱۰) این نسبت قیمت ها در ترکیه بسیار بالاتر از ایران بوده است. اما در عوض کشور ترکیه بدون داشتن نفت، در ظرف ۲۰ سال گذشته به دلیل واقعی بودن قیمت ها، در زمینه جذب سرمایه بخش خصوصی (داخلی و خارجی) در زیرساخت ها بسیار موفقتر بوده که خود موجب رونق اقتصادی و ایجاد اشتغال در آن کشور شده است.

اما در ایران علی رغم وجود بسترهای قانونی مشارکت بخش خصوصی، ارزانی این کالاها تنها موجب رفاه ظاهری (عمدتاً برای طبقات متوسط به بالا به دلیل مصرف بیشتر آنها)

نسبت عوارض به درآمد حداقل باید بیش از حد سایر کشورها تعیین گردد. از سوی دیگر بالا رفتن قیمت عوارض یک آزادراه با توجه به سطح درآمد مردم باعث کاهش مشتریان آن می گردد، لذا انتخاب قیمتی حدود ۲٪ دستمزد حداقل ساعتی معادل حدود ۳ سنت (۱۲۰ تومان) در کیلومتر شاید معقولتر باشد که به معنی ۴ برابر شدن عوارض آزادراه ها است. در این صورت می توان امید داشت که بخش خصوصی اقبال مناسبی به ساخت آزادراه ها نشان دهد.

هریک از کشورهای فرانسه و آلمان که با مساحتی حدود یک سوم ایران، جمعیتی در حدود ایران دارند، دارای حدود ۱۲ هزار کیلومتر آزادراه می باشند. در حالی که آزادراه های در حال بهره برداری ایران حدود ۲۵۰۰ کیلومتر بوده که کمتر از ۲۰۰۰ کیلومتر آن با مشارکت بخش خصوصی اجرا شده است. با توجه به وضعیت ترانزیتی ایران در مسیر جنوب-شمال (خلیج فارس و دریای عمان به جمهوری های شوروی سابق و شرقی-غربی (ارپا به آسیا)، و برای افزایش استانداردهای جاده ای برای کاهش تصادفات و تسهیل ترابری جاده ای، و ایجاد مسیرهایی موازی و کمربندی برای شهرهای پرتراфик، در صورت برنامه ریزی برای حصول به استانداردهای بالا نیاز به سرمایه گذاری عظیمی در ساخت آزادراه ها است که با اصلاح یا آزادسازی قیمت عوارض می توان بخش خصوصی را در این زمینه فعال نمود.

جمع بندی

ارزانی قیمت کالاهایی چون آب، برق، بنزین، گازوییل و... از سویی باعث افزایش مصرف آنها در ایران به نسبت کشورهای

مصرف بیشتر و اسراف، اتلاف بیشتر و همچنین قاچاق سوخت شده است که علاوه بر ایجاد بار اضافی به بودجه، تاثیر کافی در رشد اقتصادی و ایجاد اشتغال نداشته است. از سوی دیگر بخش کم درآمد جامعه به دلیل مصرف کمتر خود، عملاً ارزانی قیمت منابع سودی نمی برند و در واقع سود طبقه متوسط به بالای جامعه از ارزانی منابع فوق بسیار زیاده است. واقعی کردن قیمت ها به صورت پلکانی که در پله های پایین الگوی مصرف حداقل قیمت تمام شده ممکن باشد و پله های بعدی مصرف به صورت تصاعدی گران شود می تواند تاثیر بسزایی در جذب سرمایه بخش خصوصی، کمک به رشد اقتصادی و ایجاد اشتغال بنماید.

منابع:

[10] <https://stats.oecd.org/Index.aspx?DataSetCode=RMW>

[11] www.wageindicator.org/

[12] <http://www.globalpetrolprices.com/diesel/prices/>

[13] <http://www.globalpetrolprices.com/diesel/prices/>

[14] UNESCO's contribution to The United Nations World Development Report, 2015, United Nations Educational, Scientific and Cultural Organization, 7, place de Fontenoy, 75352 Paris 07 SP, France

[15] Global Water Intelligence Magazine, 2011. Canada West Foundation,

Vol. 12, Issue 9 (September 2011)

[16] Website of "London school of Economics and Political Science"

[17] United Nations United Nations World Water Development Report 2014, Water and Energy, 2014. UNESCO, Vol.1, p. 78

[18] http://ec.europa.eu/eurostat/statistics-explained/index.php/Electricity_price_statistics

[19] Road Pricing in Europe (2012). RDW in corporation with Association of European Vehicle and Driver Registration Authorities

پل های لرزان تهران نیاز به نوسازی دارند

پیام آبادگران
مردادماه ۱۳۹۶
شماره ۳۵۷

معروف تهران از همان زمان تا همین سال ها خطرات زیادی از برگزاری بازی های آسیایی تا تظاهرات و راهپیمایی های مختلف را به خود دیده است.

پل گیشا و آزمایش

پل گیشا که قبلا با نام نصرت شناخته می شد، یکی از پل هایی است که در بالای محله امیرآباد تهران در حال برچیده شدن است. پلی که از خیلی وقت قبل فرسوده شده اما مسئولان شهری معتقدند؛ هزینه مرمت و بهسازی لرزه ای آن خیلی بیشتر از ساخت جایگزین برای آن است. علیرضا جاوید، معاون عمرانی شهرداری تهران هم گفته است که در نیمه دوم امسال به جای آن، زیرگذری در آن جا ساخته می شود؛ «شاهد پیشرفت ۳۵ درصدی این پروژه هستیم». این پل فلزی با طول ۶۲۰ متر است که به دلیل کم عرض بودن هرروزه ترافیک زیادی در هر دو سو دارد، چون طراحی آن به صورت دو لاین عبوری است. حالا البته

نشد، درحالی که حتی بارهای تحمیل شده به آنها هم تناسبی با ظرفیت شان نداشت، به همین دلیل حالا فرسوده شده اند. در سال های نخست دهه ۵۰ زمانی که بلژیکی ها کار ساخت بعضی از این پل ها را شروع کردند، شاید هیچ وقت تصور عبور و توقف این همه خودرو از روی آن نبود و البته حالا اتوبوس های شهری و کامیون با بار غیرمجاز هم به آن اضافه شده اند. هفتمین دوره بازی های آسیایی از دهم تا بیست و پنجم شهریور سال ۱۳۵۳ برای نخستین بار در خاورمیانه و تهران برگزار شد. شهرداری تهران برای کنترل ترافیک در مسیر هتل های معروف تهران تا ورزشگاه، ساخت پل ها را در دستور کار قرار داد و بعد هم یک شرکت بلژیکی مسئولیت ساخت این پل ها را به عهده گرفت. این پل ها تماما فلزی ساخته شده و تنها بر لایه رویی آن آسفالت ریخته شده است. پل اکباتان هم البته یکی از همین پل بود که در سال ۱۳۸۳ به دلیل وجود نداشتن نیاز به آن برچیده شد. پل های

شهروند - بعضی از پل ها را مثل سیدخندان ساخته بودند تا گره کوری که با سیل عظیم پیکان های دهه ۴۰ در ترافیک تهران افتاد، باز شود، اما قصه ساخت هفت پل معروف تهران طور دیگری است؛ پل هایی که در فاصله سال های ۱۳۵۱ تا ۱۳۵۲ در تهران ساخته شد؛ «پل های سه گانه حافظ، کریم خان زند، گیشا، آزمایش و پل چوبی». هفت پل معروف تهران که این روزها جزو پرتددترین ها محسوب می شوند، در دهه ۵۰ برای ورود کاروان بازی های آسیایی ۱۹۷۴ در تهران ساخته شد، به همین دلیل هیچ کدام طراحی لرزه ای نداشتند. البته حالا مسئولان معاونت عمرانی شهرداری چند وقتی است که کار تحقیق و بررسی در این زمینه را شروع کرده اند و نتیجه اینکه «پل گیشا با آن همه خاطره باید به زیرگذر تبدیل شود و احتمالا تا آخر سال برای همیشه در عکس ها و فیلم ها دفن خواهد شد» در تمام سال هایی که تن این هفت پل پذیرای سنگینی بار بود، هیچ مراقبتی از آنها

تخصصی الکترونیک). این پل که در قسمت مرکزی تهران است، خاطرات زیادی از مراسم مذهبی، جشن‌های پیروزی یا انتخاباتی، تظاهرات و راهپیمایی‌های مردم تهران را به خود دیده است و بالای آن هم، همیشه مأمّن خوبی برای عکاسان خبری بوده تا بهترین عکس‌ها را ثبت کنند. البته هنوز بررسی‌های کارشناسی درباره آینده این پل‌های موقت و فرسوده تهران تمام نشده است و آنطور که طهمز احمدپور، مدیرعامل سازمان مشاور فنی و مهندسی شهر تهران می‌گوید، صرفاً قرار نیست که این پل‌ها تخریب یا تبدیل به تونل شوند اما در بیشتر موارد، هزینه تعمیرات و بهسازی لرزه‌ای آن بسیار بیشتر از هزینه بازسازی آن است: «البته در تمام دنیا در خیابان‌های پرتردد ارجحیت با نگهداری و تعمیرات نیست.»

پل کریم‌خان زند

پل کریم‌خان زند در تقاطع خیابان کریم‌خان زند و خیابان شهید سپهبد قری است که خیابان سنایی، میرزای شیرازی و ایرانشهر را هم پوشش می‌دهد و از سال‌های گذشته به دلیل کتابفروشی‌هایی چون نشر چشمه، مثلث و یساولی معروف شده است. این پل هم برای تأمین دسترسی به ورزشگاه آزادی در همان زمان ساخته شده و حالا البته برای تبدیل آن از فلز به کامپوزیتی کارگاه تجهیز شده است و هزینه اتمام آن حدود ۹ میلیارد تومان برآورد می‌شود. طهمز احمدپور، مدیرعامل سازمان مشاور فنی و مهندسی شهر تهران هم در این باره می‌گوید که طرح بهسازی لرزه‌ای پل کریم‌خان تمام شده و شرکت یادمان سازه با قرار دادی یک‌ساله اجرای آن را آغاز کرده است: «عرشه این تونل با بتن مرتب می‌شود و همزمان هم بهسازی لرزه‌ای آن صورت می‌گیرد.»

پل چوبی

پل چوبی تقریباً در مرکز شهر تهران است و شاید به دلیل همجواری با منطقه بازار تهران در خیابان‌های اطراف آن فروشگاه‌های عرضه پارچه مبلی، پارچه پرده‌ای، چوب و الوار قرار دارد. از سال‌های دور هم به عنوان بورس بازار چوب فروش‌ها و پهنه نجاری‌ها شناخته می‌شد، اما در سال‌های اخیر

بیشتر کارگاه‌ها به حاشیه جنوب شرقی در جاده خاوران منتقل شدند. پل چوبی در تقاطع خیابان انقلاب و خیابان سپاه است که دسترسی به میدان بهارستان را ممکن می‌کند. پل چوبی در گذشته، تهران قدیم را به تهران مدرن امروزی ارتباط می‌داد و درواقع معبری بر خندق شمالی مابین دارالخلافه ناصری و بیلاقات شمیران بود که در زمان ناصرالدین‌شاه ساخته شد و از همان زمان هم به همین نام شناخته می‌شود. پل چوبی با وجود اینکه قدمت زیادی دارد، اما مسئولان شهرداری تهران در بررسی‌ها به مشکلی برخورد کرده‌اند بنابراین هیچ‌گونه اقدامی برای آن انجام نمی‌شود. جاوید، معاون عمرانی شهرداری تهران هم در این باره گفته است: «اگر در مطالعات مشکلاتی دیده شود، اقدام به چاره‌اندیشی می‌کنیم.»

برخی از پل‌ها ارزش تاریخی دارد

البته مسئولان شهری معتقدند که هفت پل معروف تهران به‌طور موقت ساخته شده است و به همین دلیل حالا نیاز به بازسازی و بهسازی لرزه‌ای دارد، اما کارشناسان اعتقاد دیگری دارند. «مهدی روانشادانیا»، عضو سازمان نظام مهندسی و استاد دانشگاه معتقد است در صورت پیاده کردن سیستم مدیریت پل‌ها می‌توان عمر فیزیکی آن را افزایش داد. او در این باره به می‌گوید: «در سال‌های گذشته همواره تمرکز بر حوزه ساخت در سطح شبکه معابر و بزرگراهی تهران بوده است و به تازگی توجه دستگاه‌ها به بحث نگهداری تأسیسات شهری، پل‌ها و ساختمان‌ها جلب شده است که به‌مراتب موضوعات مهمتری نسبت به ساخت‌وساز است. هیچ‌وقت سیستم مدیریت پل‌ها را پیاده نکرده‌ایم در حالی که باعث افزایش عمر فیزیکی پل‌ها می‌شود.»

روانشادانیا معتقد است که در استراتژی‌های نگهداری، بدترین نوع استراتژی واکنشی و مبتنی بر ترمیم است درحالی‌که در دنیا به جای راهکارهای پیشگیرانه، مدیریت جامع نگهداری پیش‌بینانه مطرح است: «در دو، سه دهه اخیر در دنیا میزان قابلیت اعتماد این پل‌ها مطرح شده است؛ یعنی آنها عمر مفید یک سازه را پیش‌بینی می‌کنند و با

زیرگذر درحال احداث ۱۱۲۰ متر است که ۳۵۰ متر آن به صورت مسقف و بقیه به صورت رمپ‌های ورودی و خروجی ساخته می‌شود و تمامی خاطرات آن به فراموشی سپرده می‌شود.

«طهمز احمدپور»، مدیرعامل سازمان مشاور فنی و مهندسی شهر تهران، می‌گوید که برای این پل بهسازی به‌صرفه نبود، چون نیاز به تعریض هم داشت، بنابراین زیرگذر جایگزین شد. پل آزمایش هم یکی دیگر از این پل‌ها از سمت شرق به غرب و بعد از پل گیشا در تهران است که نیازمند مرمت روکش پل و تقویت بهسازی لرزه‌ای است.

پل‌های سه‌گانه حافظ

پل‌های حافظ روی خیابان جمهوری و طالقانی (حافظ - طالقانی، حافظ - انقلاب و حافظ - جمهوری) قرار دارد و در اطراف آن هم مراکز معروف زیادی هست؛ مثل ساختمان بورس تهران، پاساژ علاءالدین، مجتمع چارسو، بازار موبایل ایران برای خرید موبایل و لوازم جانبی، سفارت فرانسه و ایتالیا، بیمارستان نجمیه، ساختمان آلومینیوم و پاساژ امجد (بورس قطعات

۴۷ مورد از پل های تهران

در برابر زلزله مقاومت ندارند

آلودگی صوتی ناشی از عبور و مرور خودروها، سطح فرسوده آسفالت و در نتیجه تغییر مسیر ناگهانی راننده ها و ارتعاش بیش از حد از جمله مواردی است که به عنوان معایب پل ها مطرح شده است. در شرایطی که بعضی پل ها از جمله هفت پل معروف تهران که در این گزارش به آن اشاره شد هم در برابر زلزله مقاومت لازم را ندارند. مسئولان شهرداری تهران البته اعلام کرده اند که به دنبال رفع این معایب هستند. طهمز احمدپور، مدیرعامل سازمان مشاور فنی و مهندسی شهر تهران هم می گوید که ۴۷ مورد از پل های تهران نیازمند بهسازی لرزه ای است: «از میان این تعداد حدود ۲۸ مورد طراحی لرزه ای شده است و ۱۴ مورد هم در دست اجراست و البته ۷ مورد را هم در اولویت بررسی قرار داده ایم.»

او معتقد است که در حال حاضر هیچ پلی در تهران وجود ندارد که شهرداری نگران پایداری آن باشد: «بهسازی لرزه ای براساس آیین نامه موجود برای زلزله های قابل پیش بینی انجام شده است یعنی بر مبنای زلزله هایی که هر ۴۷۵ سال یک بار اتفاق می افتد، مقاوم سازی انجام شده است.»

آن طور که این مقام مسئول در شهرداری تهران می گوید تا پایان خرداد سال آینده طراحی بهسازی لرزه ای این پل ها تمام می شود چرا که تهران شهری زلزله خیز است: «بودجه مورد نیاز برای بهسازی ۴۰ پل تهران حدود ۵۰۰ میلیارد تومان است که امیدواریم با اختصاص منابع تا ۵ سال آینده بهسازی لرزه ای این پل ها به اتمام برسد.»

تهران در حال حاضر ۷۰۰ پل دارد که عمر حدود ۱۰۵ مورد آنها بالای ۲۰ سال است و هنگام ساخت، طراحی لرزه ای نداشته اند. بنابراین نیازمند بهسازی لرزه ای هستند. قدیمی ترین پل های تهران در محدوده جوادیه و روی خطوط راه آهن تهران ساخته شده که البته در سال های گذشته تعدادی از آنها جمع آوری شده است.

منبع: سایت شهروند / ۵ مرداد

برای تعمیر، نگهداری و حتی بازسازی پل ها اولویت گذاری شود و هرکدام که بار ترافیکی بیشتری دارند در اولویت قرار بگیرند.» مهدی روانشاد نیا درباره استاندارد زیرساخت های شهری هم می گوید: «در کشورهای مختلف بسته به شرایطی که پل ها دارند، استاندارد آنها ۵۰ تا ۴۰۰ سال در نظر گرفته می شود اما بعضی وقت ها هم به دلیل شبکه ترافیک و نیازهای متفاوت تخریب می شود. البته ما هم در ایران استاندارد ملی و آیین نامه بارگذاری پل ها را داریم اما کمتر مورد توجه قرار می گیرد.»

در سال های گذشته همواره تمرکز بر حوزه ساخت در سطح شبکه معابر و بزرگراهی تهران بوده است و به تازگی توجه دستگاه ها به بحث نگهداری تأسیسات شهری، پل ها و ساختمان ها جلب شده است که به مراتب موضوعات مهمتری نسبت به ساخت و ساز است. هیچ وقت سیستم مدیریت پل ها را پیاده نکرده ایم در حالی که باعث افزایش عمر فیزیکی پل ها می شود

روش هایی آن را افزایش می دهند. دیدگاه ما اما نسبت به این مسائل سخت افزاری است و وقتی هم که مشکل پیش می آید آن را جمع آوری می کنیم.»

این استاد دانشگاه در ادامه به وضعیت مالی شهرداری تهران اشاره کرد که در سال های گذشته خیلی هم مناسب نیست: «ما در این شرایط باید به سمت اقدامات نرم افزاری برویم ضمن این که ممکن است بعضی از این زیرساخت ها مثل پل رومی، چوبی یا حتی حافظ ارزش تاریخی پیدا کرده باشد، در حالی که می توان طوری برنامه ریزی کرد که کار به تخریب نکشد. البته به طور قطع منظور این نیست که هیچگاه وارد فاز مرمت و بازسازی نشویم اما باید پیش بینی های لازم انجام شود.»

او معتقد است که اقدامات خوبی از جمله برای ترمیم پل تقاطع ملاصدرا و چمران انجام شده است اما هنوز هم کفایت نمی کند.

توجه به مدیریت تردد و اولویت گذاری در ترمیم

مسئله ای که در زمینه پل ها مطرح است به مدیریت تردد و بارگذاری و اولویت گذاری در ترمیم برمی گردد که این استاد دانشگاه هم به آن اشاره دارد: «بعضی از این پل ها برای آنچه حالا مورد استفاده قرار می گیرد، بارگذاری نشده اند و باری نامتعارف و خارج از حد برنامه ریزی، بیشتر از آنچه مورد انتظار است را تحمل می کنند. از سوی دیگر باید

پیام آبادگران
مردادماه ۱۳۹۶
شماره ۳۵۷

ریسک و بیمه، و مدیریت بحران دارای چنان ابعاد پیچیده و درهم تنیده‌ای است که می‌تواند موضوع ده‌ها و صدها مطالعه قرار گیرد."

ساختمان پلاسکو پس از آتش سوزی

مطالب زیر گزیده‌هایی از گزارش "هیأت ویژه گزارش ملی بررسی حادثه پلاسکو" هستند که عیناً بدون هرگونه دخل و تصرف نقل می‌شوند. دلایل مهم گسترش سریع آتش در ساختمان به شرح زیر بوده‌اند:

- وجود بار حریق بسیار زیاد در ساختمان، خصوصاً به علت مقادیر فوق العاده زیاد پارچه
- وجود مشکل در نوع معماری و طراحی ساختمان شامل مسیرهای دسترسی، نمای فلزی شبکه‌ای و اندازه پنجره‌ها
- نبود پلکان اضطراری و وجود اشکال در پلکان و عدم انطباق راه خروج با طراحی صحیح و برابر با اصول ایمنی در برابر آتش
- ارتباط کامل بین فضاها از طریق سقف‌های کاذب، پلکان و شفت تأسیسات و گسترش آتش از طریق این فضاها

- نبودن هرگونه فضا بندی و جداسازی مقاوم در برابر آتش درون و در بین طبقات ساختمان
- مجهز نبودن ساختمان به سامانه‌های اعلام و اطفای حریق و عدم وجود سیستم بارنده خودکار (اسپرینکلر) در ساختمان
- مشکلات فنی لوله‌های قائم آتش نشانی و عدم تعمیر و نگهداری صحیح از آنها در دوران بهره‌برداری

- نبودن یک سیستم گرمایشی استاندارد و وجود تعداد زیادی کپسول‌های گاز بیکی
- کمبودهای جدی در سازماندهی، فرماندهی و روال‌های تیم عملیاتی مدیریت بحران در حین حریق و گسترش آن

- وجود موانع زیادی برای فعالیت آتش نشانان
- ضعف‌های استراتژیک عملیات به شرح زیر بوده‌اند: در ساختمان پلاسکو عملیات اطفاء ابتدا به صورت تهاجمی بوده و در ادامه به صورت تدافعی و از خارج ساختمان انجام شده است درحالی که در کنترل حریق ساختمان‌های بلند اولویت با جلوگیری از گسترش حریق و سپس حمله است. همچنین وحدت فرماندهی مدیریت بحران دچار خلل بوده است و با توجه به درگیر شدن چندین طبقه و گسترش حریق، در ساختار فرماندهی حادثه پست‌های مهمی مانند برنامه‌ریزی، کنترل لابی و گروه مداخله سریع تشکیل نشده و سیستم شمارش کارکنان

عبرت‌های پلاسکو و گرنفل را فراموش نکنیم

ضرورت تدوین آیین نامه ملی برای مقابله با آتش سوزی‌ها

دکتر علی اکبر نجفی

از اینکه به روزرسانی آیین نامه‌ها در دستور کار دولت‌های منطقه قرار دارد، می‌تواند محرک مسئولین مربوطه در کشور ما باشد.

خلاصه گزارش ملی حادثه پلاسکو

گزارش ملی حادثه پلاسکو ظرف مهلت تعیین شده توسط رئیس جمهور، با شعار «پلاسکو را فراموش نکنیم» منتشر گردید. در پیش گفتار گزارش «هیأت ویژه گزارش ملی بررسی حادثه پلاسکو» آمده: «چرا حادثه پلاسکو مهم است؟ زیرا این حادثه آزمونی از کارایی دانشی، فناوری و مدیریت شهری است که در ابعاد قبل و بعد حادثه، در مرکز پایتخت و در نزدیکترین محل از نظر دسترسی به امکانات دولتمردان بود... حادثه پلاسکو را باید هشداری بدانیم تا حقیقت آسیب‌پذیری جدی شهرهای بزرگ و دارای تمرکز جمعیت و سرمایه‌های کشور، به باور همگان به ویژه مدیران دستگاه‌ها بنشیند... انتخاب هیأت ویژه فرصتی فراهم آورد تا تلاشی گسترده برای بررسی حادثه، علل بروز آن و پیشنهاد راهکارهایی برای ممانعت از تکرار آن انجام شود... گزارش حاضر نشان می‌دهد که حادثه پلاسکو به لحاظ حقوقی، مهندسی و فنی، اجتماعی، فرهنگی و رسانه‌ای، مدیریت

به فاصله چند هفته از حادثه آتش سوزی ساختمان پلاسکو، مقاله‌ای به قلم اینجانب تحت عنوان "از برج‌های تجارت جهانی در نیویورک تا ساختمان پلاسکو در تهران" در شماره ۳۵۰ نشریه پیام آبادگران به چاپ رسید. چند ماه بعد در ۱۴ ژوئن ۲۰۱۷ در برج مسکونی گرنفل لندن^(۱) آتش سوزی اتفاق افتاد که از بعضی جهات شبیه حادثه پلاسکو و از بسیاری جهات کاملاً متفاوت بود. از آنجا که در بدو نشر خبر حادثه در لندن، برخی مقایسه‌ها بین آتش سوزی پلاسکو و گرنفل صورت گرفت، در این نوشتار پس از ارائه خلاصه‌ای از گزارش ملی حادثه پلاسکو، به بررسی آتش سوزی برج گرنفل لندن و سپس مقایسه این دو حادثه می‌پردازیم. در ادامه به نکاتی درباره مقررات ایمنی ساختمان‌ها و لزوم توجه خاص به ایمنی مسکن مهر اشاره و بر ضرورت استاندارد سازی نمای ساختمان‌ها تأکید خواهد شد. هدف اصلی از پیگیری موضوع ایمنی در برابر حریق در ساختمان‌های بلند این است که چنین موضوع حیاتی دستخوش فراموشی نشود و ضمن جلب توجه عمومی، حساسیت همه دست‌اندرکاران نسبت به موضوع به طور مستمر تحریک گردد. اطلاع از برخورد فعال دیگر کشورها نیز به اقدام در این زمینه کمک خواهد کرد، خصوصاً آگاهی

پیام آبادگران
مرداد ماه ۱۳۹۶
شماره ۳۵۷

وجود نداشته است که این یک نکته اساسی و وضعی مهم در فرماندهی حادثه در مقطع قبل از ریزش به شمار می آید. مدیریت رسانه ها اعم از رسمی و رسانه های اجتماعی نیز با کیفیت صورت نگرفته است.

انسداد معابر دسترسی از سوی راهنمایی و رانندگی با تأخیر صورت گرفته و نیروهای امدادی فراخوان شده در ساعات انتهایی نزدیک به ریزش به دلیل مسدود بودن مسیرهای منتهی به محل حادثه و ازدحام ترافیک در عمل امکان حضور در صحنه را نداشته اند. همچنین کنترل عبور و مرور دیر هنگام و به سختی صورت گرفته است. فراخوان حجم نامتعارف نیرو و تجهیزات از سوی هلال احمر به عنوان سازمان همکار اورژانس و فوریت های پزشکی و فراخوان ثانویه نیرو و تجهیزات از شهرهای مجاور منطقی نبوده است. اصول اولیه اورژانس از جمله انتقال مصدوم از سوی نیروهای پیش بیمارستانی در برخی موارد به خوبی صورت نگرفته است. همچنین توزیع بیماران در بیمارستان ها می توانست بهتر انجام شود. تصمیم گیری و مدیریت صحنه تا ساعاتی پس از ریزش دچار چالش بوده است.

عملیات امداد و نجات همزمان با عملیات نخاله برداری صورت گرفته است این در حالی است که براساس اصول عملیات آواربرداری و امداد و نجات تا زمانی که همه افراد مفقود و یا قربانیان حادثه از زیر آوار بیرون کشیده نشده اند، نباید عملیات نخاله برداری انجام شود.

عبرت های حادثه از نظر ایمنی در برابر آتش، به شرح زیر هستند:

- نیاز به نصب آسانسور دسترسی آتش نشانی در ساختمان های بلند و نیز محافظت شفت آسانسورها در برابر آتش
- نیاز به تأمین ناحیه بندی آتش در ساختمان
- نیاز به نصب سیستم کشف و اعلام حریق در ساختمان ها مطابق با مبحث سوم مقررات ملی ساختمان
- نیاز به نصب شبکه بارنده خودکار (اسپرینکلر) در ساختمان های بلند و طرح و اجرای مناسب سیستم لوله های قائم آتش نشانی
- لزوم رعایت تعمیر و نگهداری سیستم های ایمنی و اطفای آتش
- لزوم رفع ضعف های تأسیساتی موجود در ساختمان ها به عنوان عامل زمینه ساز برای افزایش ریسک حریق
- ضرورت برطرف کردن ضعف های بازرسی و نظارت و تأمین ایمنی در برابر آتش برای

ساختمان های موجود و قدیمی

- لزوم توجه و آگاهی بهره برداران (جامعه) نسبت به اهمیت مسئله ایمنی در برابر آتش در ساختمان ها و مؤلفه های آن.

نخستین اقدام فوری که توصیه می شود، ارزیابی ریسک خطر حریق در ساختمان های استراتژیک، دولتی و عمومی و اقدام به کاهش خطرپذیری آنها است تا از حوادث مشابه و احیاناً بحران های ناشی از حریق در اینگونه ساختمان ها جلوگیری شود.

سایر توصیه ها به شرح زیرند:

۱. تکمیل و توسعه استانداردها، آیین نامه ها و مدارک فنی پشتیبان مقررات ملی ساختمان
۲. تهیه و تکمیل مقررات ایمنی برای ساختمان های موجود
۳. تکمیل و توسعه قوانین و مقررات نگهداری و سیستم های نظارتی مربوط
۴. ضرورت تکمیل مبحث ۲ و ۲۲ مقررات ملی ساختمان، در خصوص ساختمان های موجود در ادامه گزارش ملی بررسی حادثه پلاسکو آمده: تعمیر و نگهداری سیستم ها و تمهیدات ایمنی در برابر آتش باید با انجام بازرسی های دوره ای کنترل و مراقبت شود. اجرایی شدن این موضوع مستلزم ورود افراد ذیصلاح و تأیید شده به ساختمان ها، بازدید مؤثر و الزام مالک به اجرایی کردن اختارها و دستورالعمل ها است. در این باره لازم است تا قوانین مورد نیاز بازنگری یا تدوین شوند. همچنین ساز و کارهای بازرسی از نظرفنی باید مشخص شود، به نحوی که بازرسی به منظور مراقبت و نگهداری مصالح و سیستم ها در دوره های مشخص شده مطابق با مبحث ۲۲ توسط شرکت های بازرسی تخصصی صورت گیرد. همچنین در موارد نیاز (مانند نواقص مشهود، نظارت عالی یا سایر موارد مطابق با شرح وظایف)، بازرسی اماکن عمومی توسط سازمان آتش نشانی به عمل آمده، نواقص اعلام و در چارچوب ساز و کار قانونی برطرف گردد. مشخصاً لازم است تا موانع موجود برای ملزم کردن مالکان به برطرف کردن نواقص ایمنی، رفع شده و مسیر قانونی منطقی برای اجرایی شدن اخطارها تدوین گردد. نهایتاً توصیه های زیر عنوان شده اند:

۱. تدوین آیین نامه محافظت ساختمان های بلند مرتبه در برابر آتش
۲. آموزش مهندسان در زمینه محافظت در برابر آتش و تقویت سیستم نظارت
۳. حمایت و توسعه تحقیقات کاربردی و آزمایشگاه های پشتیبان

۴. بازنگری نظام تراکم ساختمانی و ساخت ساختمان های بلند با در نظر گرفتن ایمنی ساختمان و شهرها در برابر خطر آتش سوزی همچنین پیشنهادهای در زمینه اصلاح برخی از ضوابط و مقررات و رویه های جاری در خصوص حفظ ایمنی ساختمان های موجود و جدیدالاحداث و نیز نحوه اعمال و اجرای آنها ارائه شده است که به اختصار عبارتند از:

۱. تکمیل ضوابط مباحث ششم، نهم و دهم مقررات ملی ساختمان در خصوص مقاومت سازه ها در برابر آتش و خرابی پیش رونده در خصوص ساختمان های جدیدالاحداث
 ۲. تکمیل ضوابط مبحث بیست و دوم مقررات ملی ساختمان در مورد ضوابط حفاظت ساختمان در برابر آتش
 ۳. بررسی مقاومت سازه در برابر آتش و خرابی پیش رونده در خصوص ساختمان های بلند مرتبه و مهم موجود
 ۴. اصلاح ضوابط و تدوین ساز و کار لازم برای اجرایی شدن مبحث بیست و دوم مقررات ملی ساختمان در خصوص ساختمان های موجود
 ۵. لزوم تمایز در نگرش به ساختمان های بلند مرتبه و تدوین ضوابط و مقررات ویژه برای احداث و نگهداری این نوع ساختمان ها
 ۶. همکاری همه جانبه وزارت راه و شهرسازی، سازمان نظام مهندسی ساختمان و شهرداری ها برای اجرا شدن کامل مقررات ملی ساختمان و به ویژه موارد ایمنی ساختمان و سازه آن در برابر حریق در ساختمان های بخش خصوصی
 ۷. همکاری همه جانبه وزارت راه و شهرسازی، دستگاه های کارفرمایی، مهندسان مشاوران، پیمانکاران، سازمان های مردم نهاد و انجمن های صنفی از قبیل جامعه مهندسان مشاور و انجمن های پیمانکاری برای پیاده شدن کامل مقررات ملی ساختمان و خصوصاً موارد ایمنی ساختمان و سازه آن در برابر حریق در ساختمان های بخش های دولتی و عمومی
 ۸. اقدام فوری در شناسایی، درجه بندی و تدوین برنامه و عمل برای کاهش آسیب پذیری ساختمان های قدیمی موجود در کلانشهرها.
- در این گزارش، حادثه از دیدگاه مسئولیت های حقوقی، اجتماعی، فرهنگی و رسانه ای نیز مورد بررسی قرار گرفته و مسائل مدیریت ریسک و بیمه نیز توسط کارشناسان مربوطه بررسی و راهکارهایی ارائه شده اند. در جمع بندی گزارش بر اصلاحات پیشنهادی که در هر بخش توسط هیأت مطرح شده اند، تأکید گردیده است. در بخش سازه ای گزارش، بر یافته های مقاله قبلی

آتش سوزی برج گرنفل

ساختمان گرنفل لندن در ۲۴ طبقه و ۶۷ متر ارتفاع حاوی ۱۲۰ آپارتمان یک و دو خوابه در سال ۱۹۶۷ طراحی و در سال ۱۹۷۴ به بهره‌برداری رسید. بعدها دوطبقه از بنا به کاربری مسکونی تغییر یافت و در نتیجه تعداد واحدها به ۱۲۹ افزایش یافت و قابلیت اسکان جمعیتی حدود ۶۰۰ نفر را پیدا کرد. در سال ۲۰۱۲ تصمیم به بازسازی این ساختمان گرفته شد که بازسازی آن تا سال ۲۰۱۶ طول کشید. این بازسازی منجمه شامل نصب دکتورهای دود، اجرای نمای کامپوزیت و تعویض پنجره‌ها بود. قطعات نمای کامپوزیت از دو ورق آلومینیوم که بین آنها فوم پلی اتیلن وجود داشت ساخته شده بود که روی زیرسازی نصب شد و حفاصل آنها و دیوار ساختمان عایق گرمایی قرار گرفت. این در حالی بود که پیشنهاد پیمانکار دیگری که مواد مناسب‌تری برای حریق در نظر داشت به دلیل بهای بیشتر رد شد. ساکنین قبلاً از اینکه ساختمان فقط یک راه پله داشت، به مقامات شهرداری ابراز نگرانی کرد بودند ولی در بازسازی این امر مورد توجه قرار نگرفت زیرا آیین‌نامه فعلی بریتانیا برخلاف سایر کشورها، لزوم حداقل دو راه پله در ساختمان‌های مرتفع را اجباری نکرده است. توصیه آتش نشانی به ساکنین این بود که در صورت وقوع حریق، بهترین کار این است که در آپارتمان خود باقی بمانند تا آتش‌نشان‌ها که سریعاً به محل می‌رسند، آنها را نجات دهند.

حریق در نیمه شب در یکی از آپارتمان‌های طبقه چهارم به علت اتصالی برق یخچال آغاز و با وجودیکه ماموران آتش‌نشانی ظرف شش دقیقه پس از اطلاع از حریق در محل حضور یافته و آتش این آپارتمان را خاموش کردند، ولی حریق به نمای ساختمان سرایت کرده بود و به سرعت در ارتفاع نما انتشار یافت. در این عملیات ۲۵۰ آتش‌نشان از ۹ ایستگاه شرکت داشتند و در اوج آتش سوزی حدود یکصد نفر از آنها برای نجات ساکنین در ساختمان بودند. پلیس اسکاتلند یارد اعلام کرد که در این حادثه ۸۰ نفر کشته و ۲۵۵ نفر نجات یافتند.

پس از این حادثه مطالب مختلفی انتشار یافت و انتقادات مختلفی به آیین‌نامه‌ها و

دستورالعمل‌های بریتانیا وارد شد، منجمه عدم ممنوعیت استفاده از نمای آتش‌گیر (در آمریکا برای ساختمان‌های بلندتر از ۴۰ فوت و در آلمان بلندتر از ۲۲ متر ممنوع است)، نبود آب‌فشان داخلی و خارجی که اولی آتش را در نطفه خفه می‌کرد و دومی از آتش گرفتن نما جلوگیری می‌نمود (در استرالیا و امارات برای نمای آتش‌گیر الزام به آب‌فشان روی نمای خارجی وجود دارد)، عدم الزام معماری ساختمان‌های بلند به داشتن دو راه پله یکی برای فرار از آتش و همچنین دو آسانسور یکی برای عموم و دیگری برای معلولان و آتش‌نشانان. گفته می‌شود به علت سابقه آتش سوزی بزرگ لندن در قرن گذشته، بیشتر توجه مقامات به مهار افقی آتش بوده تا مهار عمودی آن در ساختمان‌های بلند مرتبه.

به فاصله چند روز از حادثه گرنفل، نخست‌وزیر بریتانیا سرمارتین موریک قاضی بازنشسته دیوانعالی را برای بررسی ابعاد حادثه و ارائه گزارش مستقل منصوب کرد. موریک ابتدا اعلام نمود که بررسی وی منحصر به علت حادثه به منظور پیشگیری از تکرار آن خواهد بود. علاوه بر اعتراض به صلاحیت موریک برای راهبری موضوع، این اعلام منجر به بروز اعتراضاتی گردید. خواسته معترضین رسیدگی وسیع‌تر به مسائل قبل و حین حادثه بود، زیرا ساکنین برج انتظار داشتند کوتاهی‌های مسئولین و سازندگان نیز بررسی و مقصرین معرفی شوند. با وجودی که موریک قول ارائه گزارش حادثه تا ۸ آگوست ۲۰۱۷ را داده بود، افزایش محدوده تحقیق که در

این تاریخ اعلام شد، منجر به تعویق ارائه گزارش مقدماتی تا ماه مارس ۲۰۱۸ گردید.

در ایامی که حادثه برج گرنفل جریان داشت، مقایسه‌های زیادی بین آن واقعه و حادثه ساختمان پلاسکو صورت گرفت. غالب این مقایسه‌ها رویکردی غیرفنی داشت و گاه تحت تأثیر گرایش‌های غیرکارشناسانه بیان می‌شدند. با توجه به اطلاعاتی که در خبرها از حادثه آتش سوزی گرنفل در دست است و مندرجات گزارش تهیه شده توسط گروه منتخب رئیس جمهور ایران، به موارد زیر به اختصار اشاره می‌شود:

۱- ساختمان گرنفل کاملاً مسکونی بوده لذا محتویات آپارتمان‌ها وسایل معمولی زندگی بوده‌اند نه مقدار معتناهی منسوجات و پوشاک که در ساختمان پلاسکو وجود داشت که علاوه بر آتش‌گیر بودن، قابلیت جذب مقدار زیادی آب دارند.

۲- اسکلت ساختمان گرنفل بتنی بوده که در قیاس با اسکلت فلزی ساختمان پلاسکو دما و زمان بیشتری را در هنگام آتش سوزی تحمل می‌کند.

۳- وزن آب جذب شده و بالا رفتن دمای اسکلت فلزی موجب ریزش طبقات فوقانی ساختمان پلاسکو و خرابی پیش‌رونده آن شده بود، در حالیکه چنین وضعیتی در برج گرنفل وجود نداشت.

۴- نمای ساختمان گرنفل اخیراً بازسازی و در آن از Celotex استفاده شده بود که آتش‌گیر بوده و موجب انتقال سریع آتش به همه طبقات شده، ولی نمای ساختمان پلاسکو سنتی و غیر آتش‌گیر اجرا گردیده بود.

۵- به علت اینکه برج گرنفل در بافت غیر متراکم شهری لندن احداث شده بود، در

قیاس با ساختمان پلاسکو، حضور ماموران سریع‌تر و امکان مانور ایشان بیشتر و رفت و آمد سرویس‌های امدادی روان‌تر انجام شد.

۶- به دلیل عدم ریزش بنای گرنفل، انتظار می‌رفت این حادثه قربانیان کمتری داشته باشد، در حالیکه ۸۰ نفر از ساکنین گرنفل، در مقایسه با ۱۶ نفر آتش‌نشان پلاسکو و ۶ نفر از مردم عادی، کشته شدند.

پس از انتشار گزارش هیأت مورد نظر نخست‌وزیر بریتانیا، زوایای فنی بیشتری از این حادثه روشن خواهد شد و لازم است در آن مقطع نیز به بررسی کامل‌تر این حریق پرداخته شود.

وضعیت مسکن مهر

طرح مسکن مهر در ابتدا در قالب بند «د» تبصره ۶ قانون بودجه سال ۱۳۸۶ در بیش از هزار و صد شهر کشور آغاز شد. پیشرفت فیزیکی مسکن مهر با احتساب واحدهای تحویل شده به متقاضیان مسکن مهر از مجموع ۲ میلیون و ۳۰۰ هزار واحد مسکن مهر هم اکنون ۶۷ درصد است. از آنجا که برای احداث این ساختمان‌ها که غالباً از چهار طبقه به بالا هستند، حداقل هزینه پیش‌بینی شده است، پرداختن به موضوع اعلام و اطفای حریق از اولویت برخوردار نبوده و در بهترین شرایط شیوه‌های سنتی اطفای حریق از قبیل شیرهای برداشت آب آتش‌نشانی در محوطه در نظر گرفته شده‌اند. طبق گزارش‌های موجود، قراردادهای پیمانکاران برای ساخت مسکن مهر از قرار مترمربعی حدود سه میلیون ریال و محدود به اجرای اسکلت سازه، تکمیل سفت‌کاری، تکمیل تاسیسات اولیه (لوله‌کشی آب و فاضلاب و گاز، تکمیل نازک‌کاری و اجرای حداقلی محوطه‌سازی بوده و حتی موارد کم‌هزینه‌ای از قبیل نصب دکتورهای دود و گاز، نصب آیفشان و آذیرهای اعلام حریق در واحدها پیش‌بینی نشده‌اند.

اکنون میلیون‌ها نفر از هموطنان ما در ساختمان‌های مسکن مهر سکنی گزیده‌اند که با توجه به شرایط اسکان خانواده‌ها، احتمال بروز حوادث آتش‌سوزی در محل سکونت ایشان بسیار بالاست، در حالیکه این ساختمان‌ها از حداقل امکانات اعلام و اطفای حریق محرومند، چه رسد به بهره‌بردن از روش‌های نوین و فناوری‌های روز دنیا که برای پیشگیری از کمترین صدمه جانی و مالی به کار گرفته می‌شوند. لذا لازم است اقدامات زیر برای بهبود این وضعیت انجام شوند: تامین ایستگاه‌های آتش‌نشانی در شهرک‌های مسکن مهر، تامین

شبکه آب آتش‌نشانی در محوطه ساختمان‌های مسکن مهر، نصب سیستم‌های هوشمند اعلام و اطفای حریق در بلوک‌ها و واحدها، آموزش ساکنین درباره روش‌های پیشگیری و مقابله با حریق، برگزاری مانورهای آتش‌نشانی با شرکت مامورین و ساکنین، اعمال مدیریت آگاهانه در مجموعه‌های مسکن مهر با مشارکت ساکنین، بازرسی‌های ادواری توسط ارگان‌های ذیصلاح.

مقررات ایمنی در برابر آتش‌سوزی

در مقاله "از برج‌های تجارت جهانی در نیویورک تا ساختمان پلاسکو در تهران" که در شماره ۳۵۰ نشریه پیام آبادگران به چاپ رسید، ضمن بررسی علل وقوع حادثه، به مقررات موجود در زمینه ایمنی در برابر آتش‌سوزی پرداخته شد و به نسخه جدید آیین‌نامه به روز شده ایمنی و آتش دولت امارات متحده عربی اشاره گردید. این آیین‌نامه که به سفارش "اداره کل پدافند شهری دبی" توسط مهندسین مشاور WSP تدوین شده و در کنفرانس و نمایشگاه ۲۰۱۷ ایمنی در برابر آتش اینترسک رونمایی گردید، ۱۳۸۴ صفحه دارد و ۶۷۷ صفحه بیشتر از ویرایش قبلی (سال ۲۰۱۱) است. ویرایش جدید با تکیه بر مراجع بین‌المللی و کسب نظرات مشاوران، پیمانکاران و سازندگان تهیه شده و در آن از درس‌های آتش‌سوزی‌ها، فناوری‌های نوین و تحقیقات جدید بهره‌برده شده است. در این ویرایش الزامات سراسر ترو مطالب واضح‌تر بیان شده‌اند.

هدف از بحث پیرامون آیین‌نامه فوق‌الذکر توجه دادن دست‌اندرکاران کشورمان به ضرورت تدوین آیین‌نامه مشابه در ایران است. احداث مستمر برج‌های مرتفع در دبی و وقوع آتش‌سوزی در ساختمان‌های در دست احداث و در حال بهره‌برداری، منجر به توجه روزافزون به لزوم داشتن آیین‌نامه به روز و جامع در زمینه پیشگیری و دفع حریق گردیده و به نظر می‌رسد نسخه جدید آیین‌نامه امارات یکی از کامل‌ترین مدارک در این حوزه باشد. لازم به ذکر است که مبحث سوم مقررات ملی ساختمان کشور ما تحت عنوان "حفاظت ساختمان‌ها در مقابل حریق" صرفاً به الزامات طراحی معماری ساختمان‌ها پرداخته و در مبحث دهم مقررات ملی (استاندارد طرح سازه‌های فولادی ایران) حتی یک جمله در خصوص طراحی در برابر آتش وجود ندارد. در ویرایش جدید آیین‌نامه امارات، ساختمان‌ها بر طبق میزان ریسک‌پذیری تقسیم‌بندی شده‌اند که نوع سازه آنها یکی از پارامترهای ریسک‌پذیری است. ذیلاً به پنج

نکته قابل توجه در نسخه جدید آیین‌نامه اشاره خواهد شد.

مسئولیت ذینفعان: این بخش به طور کلی در آیین‌نامه فوق‌الذکر جدیداً اضافه شده است. ذینفعان عبارتند از طراحان، پیمانکاران، صاحبکاران و بهره‌برداران یا ساکنین. این بخش از آیین‌نامه به این دلیل اضافه شده که اطمینان حاصل شود ملاحظات ایمنی در برابر آتش در تمام چرخه حیات یک پروژه اعمال شده است. آنچه به نظر می‌رسد در این آیین‌نامه مغفول واقع مانده، مسئولیت بخش حاکمیتی یعنی دولت و بخش عمومی یعنی شهرداری‌هاست. ولی تعریف مسئولیت‌ها از لحظه شکل‌گیری ایده ایجاد یک پروژه تا استفاده نهایی از آن پروژه، دستاورد جدیدی در آیین‌نامه می‌باشد. برای هر مورد نقض آیین‌نامه، جریمه‌ای بین ۵۰۰ تا ۵۰۰۰ درهم امارات بسته به نوع خلاف اعمال می‌شود. بازرسان اداره پدافند شهری که در ایستگاه‌های آتش‌نشانی مستقرند، مرتباً ساختمان‌های محدوده خود را برای اطمینان از عمل به آیین‌نامه جدید بازرسی می‌کنند.

دسترسی: یک فصل کامل از آیین‌نامه جدید به سهولت دسترسی شهروندان خصوصاً معلولان به امکانات، منجمله امکان ایمن‌سازی در برابر حریق، امکان اطفاء حریق، امکان ترک محل حادثه، امکان جبران خسارت و غیره اختصاص یافته است. تاکید آیین‌نامه روی مرحله طراحی است که در این مرحله بایستی کلیه پیش‌بینی‌ها برای دسترسی به امکانات شده باشد.

صلاحیت: شخصیت ذیصلاح برای تایید رعایت ضوابط ایمنی در مقابل آتش در ساختمان‌ها صرفاً "اداره پدافند شهری امارات" که یک اداره دولتی است می‌باشد و به هیچ عنوان شهرداری مسئول چنین تاییدی نیست. این امر کاملاً با آنچه در بسیاری کشورها عمل می‌شود، متفاوت است. همچنین در آیین‌نامه جدید یک رابطه نو بین آتش‌نشان‌ها و مهندسان ایمنی تعریف و محدوده صلاحیت ایشان معین شده است.

زمان اعمال مقررات: آیین‌نامه مذکور برای پروژه‌های جدید و ساختمان‌هایی که در مرحله طراحی‌اند اعمال می‌گردد. همچنین ساختمان‌هایی که هنوز تایید نشده‌اند یا برای تایید به پدافند شهری تسلیم نشده‌اند، مشمول این آیین‌نامه می‌شوند. بدین ترتیب ساختمان‌هایی که قبل از ابلاغ این آیین‌نامه طراحی و تایید شده‌اند، مشمول ضوابط ویرایش قبلی آیین‌نامه (سال ۲۰۱۱) هستند. درعین حال پدافند شهری توصیه می‌کند ساختمان‌هایی که

مربوط به آتش سوزی اخیر در برج شعله دبی می باشند.

پس از آتش سوزی برج گرنفل لندن یک سری آزمایش با مقیاس واقعی روی قطعات نما به منظور بررسی عملکرد آنها در آتش و سپس ارائه تمهیداتی برای پیشگیری از حوادث مشابه برج گرنفل توسط یک هیات مستقل مشورتی طبق استاندارد BS ۸۴۱۴ طراحی گردید که نتایج آنها در تاریخ ۸ آگوست ۲۰۱۷ منتشر شد. نتایج ۶ آزمایش شامل ترکیبی از سه سیستم مختلف نمای کامپوزیت آلومینیومی (ACM) که مواد پرکننده پانل های آنها پلی اتیلن اصلاح نشده، پلی اتیلن غیرآتش گیر و مواد معدنی با آتش گیری محدود و دو ماده عایق پلی ایزو سیانور و پشم سنگ بوده نشان می دهد که هیچیک از پانل های مذکور مشخصات مندرج در مقررات ساختمان BR ۱۳۵ را ندارند.

با توجه به توضیحات بالا و احداث رو به تزايد برج های بلند مرتبه در کشور و نیز در دسترس بودن پانل های ساندویچی و کامپوزیت نما که از مواد نسبتا ارزان قیمت تهیه می شوند و آتش گیر هستند، همچنین استفاده گسترده از نمای شیشه ای، لازم است بخش های مرتبط حاکمیتی از قبیل وزارت راه و شهرسازی، موسسه استاندارد و تحقیقات صنعتی، سازمان آتش نشانی و همچنین بخش های غیرحاکمیتی مانند سازمان نظام مهندسی به عنوان یک وظیفه ملی در تدوین استانداردهای نوین نمای ساختمان ها و نظارت بر اجرای این استانداردها اهتمام ورزند.

حریق در ساعت ۱۲:۴۵ گزارش شده و ماموران اطفاء در ساعت ۱۲:۴۹ در محل حضور یافته اند، با این وجود آتش توسط باد شدید به سرعت از یکی از طبقات به نمای ساختمان سرایت کرد. در خلال آتش سوزی، بارانی از شیشه و فلز از اطراف ساختمان بارش داشت که موجب زخمی شدن ۴ نفر گردید و لذا این موضوع بایستی مورد توجه طراحان نمای ساختمان ها قرار گیرد. ماموران که بالغ بر ۶۵ نفر بودند موفق شدند همه ساکنین را تخلیه و در ساعت ۲:۵۸ صبح آتش را کنترل و نهایتا در ساعت ۴:۰۰ خاموش نمایند. تصاویری که نهادهای امدادی دبی سحرگاه جمعه منتشر کردند، نشان می داد هنوز در برخی طبقات آتش زبانه می کشد و بخش بالایی ساختمان به طور کامل سوخته است. این دومین بار طی دو سال گذشته است که این برج ۸۵ طبقه که اتفاقا "برج شعله" یا "مشعل" (Torch) نام دارد و زمانی که در سال ۲۰۱۱ تکمیل شد بلندترین ساختمان مسکونی جهان بود، آتش می گیرد. تحقیق درباره حریق برج شعله پس از آتش سوزی فوریه ۲۰۱۵ نشان داد اکثر صدمات آتش سوزی متوجه نمای ساختمان و صفحاتی است که از آنها برای تزئین یا عایق سازی استفاده شده است. حادثه اخیر بار دیگر پرسش هایی را درباره ایمنی مواد مورد استفاده در نمای ساختمان های بلند در سراسر جهان مطرح کرد.

تعداد آتش سوزی ها در ساختمان های بلند مرتبه که تجلی و فور آنها در امارات متحده است، ضرورت توجه دوباره به موضوع آتش در اینگونه بناها را نشان می دهد. تصاویر فوق

تأیید ولی ساخته نشده اند، براساس آیین نامه جدید بازنگری شوند.

نمای ساختمان: در واقع شش ماه کامل صرف بازنگری این فصل از آیین نامه شده است. در آیین نامه جدید، آزمایش ها و مشخصات فنی مواد مربوط به نمای ساختمان و زیرسازی آن و نحوه نصب قطعات نما بسیار سخت گیرانه تر از ویرایش قبلی است. اکنون بایستی آزمایش های متعددی روی اجزاء نما و نیز روی مقیاس واقعی مجموعه زیرسازی و نما صورت پذیرد و برای هریک به طور جداگانه تأییدات لازم اخذ شود. همه این آزمایش ها براساس استانداردهای بین المللی که در امریکا و اروپا به کار می روند، تدوین شده اند. اکنون علاوه بر ساختمان های در دست ساخت، ساختمان های موجود نیز وقتی تحت بازسازی قرار می گیرند، موظفند نمای خود را تعویض کنند و مطابق مشخصات آیین نامه عمل نمایند. تا آن زمان نمای موجود باید به طور مناسبی نگهداری شود و به دلیل تفاوت نمای ساختمان ها در حال حاضر مهلتی برای تعویض نمای موجود در نظر گرفته نشده است. در آیین نامه جدید مسئولیت هر فرد دخیل در نماسازی تعریف شده است.

موضوع حیاتی نمای ساختمان

لازم است در اینجا تأکید دوباره و جداگانه ای روی نمای ساختمان ها بشود. در خبرها مکررا به آتش گیر بودن نمای کامپوزیت ساختمان ها و گسترش حریق به کل ساختمان از طریق آتش گرفتن نمای ساختمان ها برخورد می کنیم. اخیرا هتل روتانا، یکی از هتل های در حال ساخت در مشهد، دچار حریق شد و در گزارشی که ارائه شد آمده است که به علت جوشکاری جرقه ای ایجاد و به دلیل قابل اشتعال بودن نما آتش شروع می شود و این فاجعه رخ می دهد. دود ناشی از آن نه تنها عبور و مرور را با مشکل روبه رو کرد، بلکه به علت سمی بودن این دود، مخاطرات جانی برای مردم پدید آورد. گفته شد استفاده از نماهای کامپوزیت و استفاده از مصالح ساختمانی آتش گیر منجر به پیشروی آتش و افزایش شدت حریق شده است. مشابه این اتفاق چندی پیش در جریان آتش سوزی برج سلمان مشهد نیز دیده شد.

در ماه های اخیر چند مورد آتش سوزی در ساختمان های مرتفع جهان به وقوع پیوست که از جمله آنها برجی ۳۵۰ متری در دبی است که در اوایل بامداد جمعه ۱۳ مرداد ۹۶ دچار آتش سوزی شد. بنا به اعلام پدافند شهری دبی

کارگاه آموزشی مدیریت کارآمد سازمان‌های کارفرمایی برگزار شد

پیام‌آبادگران
مردادماه ۱۳۹۶
شماره ۳۵۷

متخصص ارشد فعالیت‌های کارفرمایی مستقر در دفتر منطقه‌ای ILO در دهلی نو - هند نیز عنوان کرد: سازمان بین‌المللی کار سازمانی منحصر به فرد است که در آن سه طرف کارگری، کارفرمایی و دولت حاضر هستند. در این سازمان یک بخش هم به فعالیت‌های کارفرمایان می‌پردازد و سعی دارد توانمندی آنان را افزایش دهد و اتحادیه‌های کارفرمایی را آماده کند که با چالش‌های روز مواجه شوند از جمله در کارگاه‌های آموزشی مانند این کارگاه سعی می‌شود دانش‌ها و تجربه‌های جدید به اشتراک گذاشته شوند. وی افزود: انجمن کارفرمایی سازمانی است بر مبنای عضویت، که فلسفه تاسیس آن تامین منافع کارفرمایان و اهالی کسب و کار است. بنابراین ما باید منافع کارفرمایان را بشناسیم، اگرچه ضررها و منافع نسبت به زمان متغیر هستند و قانون باید به این تغییرات توجه کند. انجمن کارفرمایی باید مستقل و غیرسیاسی باشد چون سوگیری سیاسی به عدم اعتبار منجر می‌شود، و اعتبار برای انجمن کارفرمایی بسیار مهم است. عضویت در این انجمن‌ها باید داوطلبانه باشد اگرچه

انجمن‌های صنفی کارفرمایی ایران (ICEA) به مهمانان و کارشناسان برنامه آغاز شد، بعد از اینکه ایشان این کارگاه را فرصت مناسبی برای تبادل نظر، پرسش و پاسخ و هم‌افزایی دانست، مهمانان خارجی به معرفی خود و سوابقشان پرداختند تا با این معرفی کوتاه وارد مباحث اصلی شوند. راوی پیریس (Ravindra Laksen Prasanna Peiris)

مهندس عطاردیان:

در ایران در مورد کار شایسته، توسعه پایدار و مسئولیت، کارهایی انجام شده است. کار شایسته در قوانین ایران مورد اشاره قرار گرفته و شرایط آن تدوین شده ولی دولت در انجام آن تأخیر دارد که امیدواریم زودتر به نتیجه برسد

کانون عالی انجمن‌های صنفی کارفرمایی ایران با همکاری فنی و تخصصی سازمان بین‌المللی کار (ILO) یک کارگاه سه روزه آموزشی، تحت عنوان «مدیریت کارآمد سازمان‌های کارفرمایی» در تهران برگزار نمود. این برنامه به مدت سه روز، از تاریخ ۲۱ الی ۲۳ مرداد ماه سال جاری به اجرا درآمد که طی آن خانم لیندا کروم جونگ دبیرکل سازمان بین‌المللی کار آفرینان، آقایان راوی پیریس متخصص ارشد فعالیت‌های کارفرمایی مستقر در دفتر منطقه‌ای ILO در دهلی نو- هند، و آقای پائولو سالوا مدیر برنامه‌های کارفرمایی مرکز آموزش بین‌المللی ILO مستقر در تورین ایتالیا در آن حاضر بودند. کارگاه آموزشی مزبور، یک فرصت مناسب برای گردهمایی دست‌اندرکاران مسائل کارفرمایی و همچنین آشنایی و بهره‌گیری از تجارب و آموخته‌های بین‌المللی در جهت توانمندسازی و ارتقای کیفی مدیریت و عملکرد سازمان‌های ملی نمایندگی کارفرمایی فراهم آورد.

این کارگاه آموزشی سه روزه با خوش‌آمدگویی مهندس محمد عطاردیان دبیر کانون عالی

در برخی کشورها دولت انجمن‌ها و شرکت‌ها را ملزم به این کار می‌کند و کلیه بنگاه‌های کسب و کار باید الزاماً عضو انجمن‌ها باشند. پائولو سالوا (Paolo Salvai) نیز که اصالتاً اهل ایتالیا و مدیر برنامه‌های کارفرمایی مرکز آموزش بین‌المللی ILO مستقر در تورین ایتالیا (I-TCILO) است با تشکر از مهندس عطاردیان برای فراهم کردن مقدمات برگزاری این کارگاه عنوان کرد: برای برگزاری این کارگاه آموزشی حدود ۶ ماه کار گروهی انجام شده است. در مرکز آموزش ما دیارتمانی برای آموزش انجمن‌های کارفرمایی وجود دارد که هدف از آن توانمندسازی انجمن‌های کارفرمایی است. ما در سه حوزه مدیریت انجمن‌های کارفرمایی (حکمرانی خوب)، دوره‌های آموزشی و توانمندساز (برای تاثیرگذاری و لابی کردن)، و تشویق کارفرمایان برای دادن خدمات بهتر به اعضا کار می‌کنیم.

در بخش دوم از روز اول این کارگاه که قبل از ظهر با عنوان «آینده کار و کاربردهای آن در سازمان‌های کارفرمایی» تشکیل شد خانم لیندا کروم جونگ Linda Kromjong که اهل کشور هلند است و در حال حاضر دبیرکل سازمان بین‌المللی کارآفرینان (IOE) است برای ورود به بحث درباره سازمان بین‌المللی کارآفرینان گفت: دیدگاه IOE همان دیدگاهی است که در ایران قانون کارفرمایی دارد مبنی بر اینکه مصالح عالی کارفرمایان را پیش ببرد و مقدمات فعالیت آسان آنها را فراهم کند. دبیرکل سازمان بین‌المللی کارآفرینان عنوان کرد: در مجموع ۳ نقش اصلی که کارفرمایان

باید دنبال کنند شامل موارد زیر است. ۱- کارفرمایانی که به قانون حق عضویت می‌دهند انتظار دارند شما اتحاد و شبکه‌سازی داشته باشید، کمیسیون‌هایی داشته باشید و نقطه نظر آنها را بشنوید

۲- رای‌زنی و مدافعه‌گری کنید تا گفتگوی اجتماعی با دولت و کارگر و کارفرما ایجاد شود و به راه حل منجر شود

۳- تبادل اطلاعات و برگزاری دوره‌های آموزشی و ارائه مشاوره به افرادی که تماس می‌گیرند، ضروری است.

در قسمت سوم کارگاه روز اول، پائولو سالوا درباره چالش‌های اصلی ایفا و جلب اعضای جدید سخن گفت. در روز دوم برگزاری کارگاه آموزشی مدیریت کارآمد در سازمان‌های کارفرمایی، راوی پیریس درباره نقش و توانایی‌های یک حرفه‌ای در سازمان‌های کارفرمایی، پائولو سالوا درباره «حاکمیت مناسب نهاد‌های حاکمیت، ابزارها و روش‌های خوب» خانم لیندا کروم جونگ درباره «کسب و کار و حقوق بشر، مسئولیت اجتماعی بنگاه‌ها و اهداف توسعه پایدار» و مهاجرت سخن گفت.

در بخشی از برنامه روز دوم کارگاه آموزشی مهندس عطاردیان درباره برخی مباحث ذکر شده در این کارگاه عنوان کرد: در ایران در مورد کار شایسته، توسعه پایدار و مسئولیت، کارهایی انجام شده است. کار شایسته در قوانین ایران مورد اشاره قرار گرفته و شرایط آن تدوین شده ولی دولت در انجام آن تأخیر دارد که امیدواریم زودتر به نتیجه برسد. در مورد مسئولیت اجتماعی بنگاه گرچه ایزوی ۲۶۰۰۰

در دنیا اجباری نیست ولی لازم است بنگاه‌ها وظیفه اجتماعی خود را انجام دهند کما اینکه لازم است هر انسانی وظیفه اجتماعی خود را انجام دهد. اگر وظیفه اجتماعی را انجام ندهیم ضرر نهایی آن به خودمان می‌رسد. به هر حال ما در حال بحث و گفتگو با دولت و جامعه خود هستیم. در مورد SDG یا اهداف توسعه پایدار، دولت در بسیاری وزارتخانه‌ها کار را شروع کرده اما در یک قسمتی مقامات با ما مخالفت‌هایی دارند. قانون عالی هم ۱۷ بند توسعه پایدار را بند به بند تدوین می‌کند. شاید لازم باشد چند بند با هم تدوین شود. این کارهایی است که ما شروع کردیم و امیدواریم منتشر شود. تشکیلاتی در کنار قانون عالی درست شده و آن تشکل‌های مدنی یا NGOها هستند و ما کوشش می‌کنیم آنها را تحت مرکزی قرار دهیم تا با هم تصمیم بگیرند و با قانون هماهنگ باشند. NGOها اغلب به طور پراکنده دنبال اهداف توسعه پایدار هستند.

روز سوم از کارگاه آموزشی «مدیریت کارآمد سازمان‌های کارفرمایی» نیز روز دوشنبه ۲۳ مرداد با حضور کارشناسان این کارگاه برگزار شد. سخنرانان این کارگاه آقای پیرس و سالوایی بودند که درباره ایجاد درآمد در سازمان‌های کارفرمایی و برنامه عمل و نکاتی برای عمل صحبت کردند. در پایان این کارگاه آموزشی ۳ روزه ایده‌های حاصل از این کارگاه و مواردی که به حمایت و پشتیبانی سازمان بین‌المللی کار نیاز دارد جمع‌بندی شد و هدایایی به رسم یادبود از طرف قانون عالی به کارشناسان اهدا شد.

بیمه شخص ثالث ماشین آلات پیمانکاری

شرکت کارگزاری بیمه پارس همگام

نیز گفته است که "انعقاد این نوع قراردادها فاقد الزامات قانون بیمه شخص ثالث" می باشد. در حالی که موضوع پرسش مطرح شده این بوده است که وقتی بند "ث" از ماده یک قانون مذکور وسیله نقلیه را "وسایل نقلیه شهری و بین شهری" تعریف نموده است آیا وسایل کار در اجرای پروژه ها، مانند غلطک- بولدزر- گریدر و نظیر آن ها از نظر بیمه مرکزی وسیله نقلیه شهری و بین شهری تلقی می گردد یا خیر؟

موضوع طرح شده با ادامه مکاتبات با بیمه مرکزی جمهوری اسلامی ایران همچنان در دست پیگیری و بررسی است.

به بخشنامه معاونت نظارت بیمه مرکزی استناد نموده است، در صورتی که موضوع و علت صدور بخشنامه یاد شده و مفاد آن فاقد ارتباط لازم با پرسش یاد شده می باشد. واقعیت این است که مخاطب بخشنامه مذکور شرکت های بیمه ای می باشند که بدون صدور بیمه نامه شخص ثالث، برای هر وسیله نقلیه که یکی از اصول قانون یاد شده می باشد، نسبت به انعقاد قرارداد مالی نظیر قرارداد بیمه مسئولیت مدنی یا قرارداد ارائه خدمات پرداخت خسارت جانی با مالی اقدام کرده اند. معاونت نظارت بیمه مرکزی

در شماره ۳۵۶ نشریه آبادگران نامه ارسالی به بیمه مرکزی جمهوری اسلامی ایران در مورد مفاد قانون بیمه اجباری شخص ثالث به نظر شما رسید، در این نامه، دو پرسش زیر مطرح گردید:

۱- آیا براساس قانون مذکور دارندگان ماشین آلات سنگین کارگاهی نظیر بولدزر- گریدر- غلطک و نظیر آن ها موظف گردیده اند که برای ماشین آلات مذکور نسبت به خرید بیمه نامه شخص ثالث اقدام نمایند یا خیر!

۲- با توجه به این که قانون یاد شده حاکی است که در برخورد دو اتومبیل اگر اتومبیل زیان دیده جز اتومبیل های گران قیمت باشد خسارت وارده به آن صرفاً تا میزان خسارت متناظر وارده به گران ترین خودروی متعارف (در حال حاضر ۱,۲۶۰,۰۰۰,۰۰۰ ریال) قابل جبران خواهد بود. حال اگر اتومبیل شخص مقصر حادثه به هر دلیل فاقد پوشش بیمه ای باشد آیا مقصر می تواند بگوید خسارتی را که باید به زیان دیده بپردازد به همین ترتیب براساس مفاد قانون بیمه اجباری شخص ثالث حساب و پرداخت نماید (یعنی احتمالاً بسیار کمتر از خسارت واقعی شخص زیان دیده؟)

پاسخ دریافتی از بیمه مرکزی در مورد پرسش دوم مثبت می باشد به عبارتی دارندة یک اتومبیل گران قیمت، در برخورد با وسیله نقلیه شخص مقصر، علیرغم وجود پوشش بیمه شخص ثالث نمی تواند تمامی خسارت خود را از بیمه گر دریافت نماید و در صورتی که وسیله نقلیه مقصر دارای بیمه نباشد هم نمی تواند از شخص مقصر، خسارت کاملی دریافت دارد تنها راهی که برای وی باقی می ماند استفاده از پوشش بیمه بدنه اتومبیل خود او است.

به نظر کارشناسان کارگزاری بیمه پارس همگام که با دقت تمام و در جهت تامین منافع دارندگان ماشین آلات پرسش اول را طرح نموده اند بیمه مرکزی در مورد پرسش اول متأسفانه پاسخ قابل قبولی ارائه نکرده است، چرا که امور حقوقی بیمه مرکزی در پاسخ به نامه پارس همگام

پیام آبادگران
مردادماه ۱۳۹۶
شماره ۳۵۷

پارس همگام شادر شایانم خدیجه نامده و همراه شایانم دریافت خسارت

بسمه تعالی

**بیمه مرکزی
جمهوری اسلامی ایران**

شماره: ۹۵/۴۰۰/۲۱۲۸۲

تاریخ: ۱۳۹۵/۰۴/۲۸

پیوست: ندارد

مدیران عامل محترم شرکت سهامی بیمه ایران / آسیا / البرز / دانا / پارسیان / پاسارگاد / کارآفرین
رازی / معلم / سامان / سینا / نوین / دی / ملت / میهن / ما / امید / حافظ / ایران معین / کوثر /
آرمان / آسماری / تعاون / سرمد / تجارت نو

با سلام و احترام؛

نظر به اینکه در کنترل های نظارتی بیمه مرکزی و گزارش های سایر نهادهای نظارتی مشخص گردیده است بعضی از شرکتهای بیمه مغایر با قانون بیمه شخص ثالث اقدام به انعقاد قراردادهایی از قبیل قرارداد بیمه مسئولیت مدنی یا ارائه خدمات پرداخت خسارت جانی یا مالی و... با برخی بیمه گذاران بدون صدور بیمه نامه شخص ثالث برای هر وسیله نقلیه نموده اند، بدین وسیله به اطلاع می رساند انعقاد این نوع قراردادها فاقد الزامات قانون بیمه شخص ثالث بوده و مورد تایید بیمه مرکزی نمی باشد.

بر این اساس بر رعایت ماده ۲ قانون بیمه اجباری خسارت وارد شده به شخص ثالث در اثر حوادث ناشی از وسایل نقلیه مصوب سال ۱۳۹۵ مبنی بر اینکه: "کلیه دارندگان وسایل نقلیه موضوع این قانون اعم از اینکه اشخاص حقیقی یا حقوقی باشند مکلفند وسایل نقلیه خود را در قبال خسارت بدنی و مالی که در اثر حوادث وسایل نقلیه مذکور به اشخاص ثالث وارد می شود حداقل به مقدار مندرج در ماده (۸) این قانون نزد شرکت بیمه ای که مجوز فعالیت در این رشته را از بیمه مرکزی داشته باشد، بیمه کنند." تاکید می گردد.

با توجه به اینکه در قانون بیمه شخص ثالث مصوب مجلس شورای اسلامی هیچگونه استثنایی پیش بینی نشده است، ترتیبی اتخاذ شود تا بیمه نامه شخص ثالث برای هر یک از وسایل نقلیه بیمه گذار در چارچوب قوانین و مقررات بیمه ای صادر گردد.

مسئولیت نظارت بر حسن اجرای این بخشنامه بر عهده مدیران عامل شرکت های بیمه می باشد

حبیب میرزایی
معاون نظارت

تهران- خیابان آفریقا- نبش خیابان مریم- شماره ۲- برج بیمه - کد پستی ۱۹۶۷۷۶۴۱۱۱- صندوق پستی ۵۵۸۸- ۱۹۳۹۵
تلفن: ۲۴۵۵۱۰۰۰ نمابر: ۲۲۰۵۴۰۹۹ E-mail: Secretariat@centinsur.ir